

Sieradz, 2024-07-31

SKO. 4161.11.24

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu w składzie orzekającym:

Kamil Walczak - przewodniczący składu

Ewa Pokrakowska - członek składu

Sylwia Szewczyk - członek składu

po rozpatrzeniu w dniu 31 lipca 2024 r. odwołania Elektrociepłowni Zduńska Wola Sp. z o.o. od decyzji Prezydenta Miasta Zduńska Wola z dnia 20 marca 2024 roku, znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKO.78, orzekającej o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych w Zduńskiej Woli na działkach o nr ewid.: 32/4, 98/1, 98/4, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7 w miejscowości Zduńska Wola obręb 0010”, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 80, art. 82 i art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz.U. z 2024 r., poz. 1112)

uchyla zaskarżoną decyzję w całości i określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia:

I. Zakres i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych w Zduńskiej Woli (dalej jako „ITPOK”, „Instalacja”) na terenie Miasta Zduńska Wola, powiat zduńskowolski, województwo łódzkie, na działkach o nr ewid.: 32/4, 98/1, 98/4, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7.

Podstawowym paliwem, tj. paliwem, którego udział będzie największy, będzie nieprzetwarzalna frakcja nadsitowa, powstała po mechanicznym przetworzeniu zmieszanych odpadów komunalnych, posiadająca odpowiednią do przekształcania termicznego wartość opałową, jak też palna frakcja podsitowa (kod odpadu 19 12 12). Ten rodzaj odpadów będzie stanowić paliwo referencyjne dla ITPOK.

Do ITPOK będą także trafiać inne rodzaje odpadów, tj. wysokokaloryczna frakcja energetyczna odpadów komunalnych zbieranych w sposób selektywny, która ze względu na złą jakość nie nadaje się do recyklingu i odzysku materiałowego, stanowiąca pozostałość po ich mechanicznym przetworzeniu (sortowaniu) – tzw. paliwo alternatywne (kod 19 12 10). Do ITPOK nie będą trafiać odpady niebezpieczne, np. medyczne.

Planowana Instalacja charakteryzuje się przepustowością na poziomie 120 000 Mg/rok. Dyspozycyjność ITPOK wynosić będzie (minimum) 8 000 h/rok (wartość projektowa). Nominalna przepustowość godzinowa Instalacji wyniesie 15 Mg/h.

Dodatkowo w budynku hali waloryzacji i sezonowania żużla prowadzone będą procesy odzysku żużli (proces odzysku R12) takie jak: przesiewanie na przesiewaczu wibracyjnym, kruszenie przy użyciu kruszarki, odzysk metali żelaznych i nieżelaznych za

pomocą separatora metali żelaznych i separatora metali nieżelaznych oraz sezonowanie.

II. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia:

1. Przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wykorzystanie i przekształcenie elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją przedsięwzięcia.

2. Drzewa znajdujące się w obrębie placu budowy oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nieprzeznaczone do wycinki należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi (np. pnie obłożyć deskami lub drzewa zabezpieczyć niską zaporą, umieszczoną nie mniej niż 1 m od drzewa, która uniemożliwi do nich dostęp), w sposób nie powodujący ich uszkodzenia, zwłaszcza otarć kory i uszkodzeń systemu korzeniowego. Czas prowadzenia prac ziemnych w pobliżu drzew i krzewów należy ograniczyć do minimum. Pod drzewami i w pobliżu krzewów (w obrębie systemu korzeniowego) zakazuje się składowania materiałów oraz poruszania się pojazdów powodujących zagęszczenie gruntu skutkujące obrywaniem korzeni. Wokół drzew należy wydzielić strefy bezpieczeństwa.

3. Wycinkę drzew w liczbie do 10 szt. przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w terminie od 16 października do końca lutego w celu ograniczenia strat w lęgach spowodowanych niszczeniem gniazd i płoszeniem ptaków lub pod nadzorem specjalisty ornitologa w pozostałej części roku. Kontrola ma wykazać brak lub obecność gniazd lub innych miejsc lęgowych ptaków w obrębie zadrzewień; w przypadku stwierdzenia lęgów ptaków wycinkę należy wstrzymać do stwierdzenia przez specjalistę ornitologa w sposób pewny wyprowadzenia lęgów; podejmowanie działań mogących mieć wpływ na gatunki chronione i ich siedliska może nastąpić wyłącznie po uzyskaniu stosownego zezwolenia właściwego organu na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków objętych ochroną.

4. W związku z wycinką drzew zaprojektować nasadzenia zastępcze na terenie inwestycji. Do nasadzeń wykorzystać wyłącznie gatunki rodzime (nieodmianowe), z przewagą gatunków miododajnych. Uwzględniając skalę wycinki, gatunki planowanych do wycinki drzew i ich funkcję ekologiczną, wpływ na kształtowanie warunków mikroklimatycznych oraz usuwaną masę asymilacyjną należy wykonać nasadzenia mające na celu przywrócenie utraconych usług ekosystemu, przyjmując następującą zasadę:

- za usunięte drzewo o obwodzie pnia (mierzonym na wys. 1,3 m) do 0,5 m włącznie - 1:1 (jedno nowe drzewo za jedno drzewo usunięte),
- za usunięte drzewo o obwodzie pnia (mierzonym na wys. 1,3 m) powyżej 0,5 m do 1,0 m - 2:1 (dwa nowe drzewa za jedno drzewo usunięte),
- za usunięte drzewo o obwodzie pnia (mierzonym na wys. 1,3 m) powyżej 1,0 m do 1,5 m - 3:1 (trzy nowe drzewa za jedno drzewo usunięte),
- za usunięte drzewo o obwodzie pnia (mierzonym na wys. 1,3 m) powyżej 1,5 m - 4:1 (cztery nowe drzewa za jedno drzewo usunięte),

przy czym w przypadku drzew wielopniowych każdy pień traktować jako odrębne drzewo.

5. Nasadzenia wykonać z wyłączeniem miesięcy: czerwiec, lipiec i sierpień. Posadzone drzewa opalikować, a przyziemną część pnia zabezpieczyć przed uszkodzeniami wynikającymi z wykaszania terenu. Osobniki posadzone w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia, przez pierwsze trzy lata od posadzenia, w okresach bezdeszczowych podlewać, przy czym warunek ten dotyczy okresu wegetacyjnego. Terminy i częstotliwość podlewania dostosować do aktualnych warunków hydrologicznych, pogodowych i siedliskowych. Podlewanie drzew prowadzić tak, by dostarczać drzewom tygodniową minimalną dawkę wody wg wzoru: 20 litrów na osobnik + 20 litrów na każde 2,5 cm pierśnicy drzewa. Dopuszcza się także stosowanie podziemnych i naziemnych systemów nawadniania zapewniających ww. skutek.
6. W przypadku zasiedlenia terenu inwestycji przez chronione gatunki, przed rozpoczęciem prac mogących doprowadzić do zniszczenia gatunków chronionych i ich siedlisk, umyślnego płoszenia bądź niepokojenia lub mieć inny negatywny wpływ na gatunki chronione, należy uzyskać stosowne zezwolenia, zgodnie z art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 z późn. zm.).
7. Odpady wytworzone na etapie realizacji inwestycji należy magazynować w wydzielonym miejscu na terenie przedsięwzięcia w odpowiednich kontenerach, pojemnikach, opakowaniach bądź luzem, w sposób zabezpieczający przed ich mieszaniem i rozprzestrzenianiem.
8. Wykonawca prac na etapie realizacji powinien posiadać nowoczesne, sprawne, dobrej jakości i prawidłowo utrzymane zaplecze techniczne.
9. Na etapie realizacji inwestycji należy stosować sprzęt i urządzenia w dobrym stanie technicznym, gwarantującym dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu. Prace związane z emisją hałasu należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej, tj. w godzinach 6.00÷22.00.
10. Na etapie realizacji zaleca się eliminowanie pracy urządzeń i maszyn na biegu jałowym.
11. Plac budowy, zaplecze oraz drogi techniczne należy zorganizować w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu oraz minimalne jego przekształcenie.
12. Ziemię z wykopów wykorzystać do wyrównania terenu inwestycji, ewentualny nadmiar przekazać innym podmiotom.
13. Na terenie zaplecza, zlokalizowanego na przedmiotowej działce wyznaczyć miejsce magazynowania surowców, odpadów i miejsce socjalne dla pracowników.
14. Ścieki powstałe w fazie realizacji odprowadzać do szczelnych sanitariatów przenośnych.
15. Do potrzeb socjalno-bytowych podczas eksploatacji inwestycji wykorzystać zaplecze sanitarne z odprowadzeniem ścieków socjalno-bytowych do miejskiej kanalizacji sanitarnej.
16. Ścieki technologiczne powstające w ITPOK zawracać do procesu technologicznego (do mokrego odżuźlacza, w którym nastąpi ich odparowanie) lub w przypadku przepełnienia odżuźlacza do buforowego zbiornika ścieków technologicznych o pojemności ok. 15 m³.

17. Wody opadowe z nowoprojektowanych dachów wykorzystywać do utrzymywania terenów zielonych. Wody te magazynować w zbiorniku o pojemności ok. 180 m³, a w przypadku jego przepełnienia kierować je do kanalizacji deszczowej.

18. Wody opadowe i roztopowe z dróg i placów odprowadzać do kanalizacji deszczowej po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych i osadniku.

19. Należy eliminować z pracy urządzenia niesprawne technicznie, mogące powodować podwyższony poziom hałasu.

20. W planowanej ITPOK prowadzić procesy odzysku R1 i R13 odpadów o kodach 19 12 12 (nieprzetwarzalna frakcja nadsitowa oraz palna frakcja podsitowa) oraz 19 12 10 (paliwo alternatywne).

21. Odzysk energii z odpadów prowadzić w kotle odzysknicowym zintegrowanym z rusztem do produkcji pary wodnej przegrzanej.

22. Ciepło odzyskane w procesie termicznego przekształcania odpadów wykorzystywać do podgrzewania wody w miejskiej sieci ciepłowniczej.

23. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie termicznego przekształcania odpadów, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, należy natychmiast wstrzymać podawanie odpadów do Instalacji.

24. Odpady przetwarzać w ilości do 120 000 Mg/rok.

25. Przetwarzać odpady o nominalnej wartości opałowej 10 MJ/kg, dopuszcza się przetwarzanie odpadów o wartości opałowej w zakresie 8÷14 MJ/kg.

26. W celu kontroli jakości i ilości dostarczanych na teren zakładu odpadów oraz celem wyeliminowania odpadów, które mogłyby zakłócić prawidłową pracę Instalacji lub których termiczne przekształcanie jest prawnie zabronione należy:

- prowadzić kontrolę masy dostarczanych do zakładu odpadów za pomocą dwóch wag (jedna wjazdowa, druga wyjazdowa) oraz komputerowego systemu rejestracji,
- zakład wyposażyć w detektory/urządzenia służące wykrywaniu substancji radioaktywnych w strumieniu odpadów kierowanych do zakładu,
- prowadzić ocenę wzrokową jakości dostarczanych odpadów,
- prowadzić okresowe pobieranie próbek dostaw odpadów i analizę kluczowych właściwości,
- opracować i wdrożyć procedury charakterystyki odpadów oraz procedury poprzedzające ich przyjęcie jak również opracować i wdrożyć procedury przyjęcia odpadów.

27. Rozładunek odpadów prowadzić w zamkniętym pomieszczeniu hali rozładunkowej.

28. Odpady kierowane do termicznego przekształcania magazynować w bunkrze odpadów zlokalizowanym w hali rozładunkowej, zapewniającym bezpieczne gromadzenie odpadów na min. 5 dni funkcjonowania Instalacji z wydajnością nominalną.

29. Należy minimalizować czas magazynowania odpadów kierowanych do termicznego przekształcania.

30. W celu zwiększenia jednorodności odpadów kierowanych do termicznego przekształcania, a tym samym uśrednienia ich wartości opałowej, należy ujednolicić skład odpadów poprzez ich mieszanie przy pomocy suwnicy wyposażonej w chwytak.

31. W celu uniemożliwienia przedostawania się odorów z hali bunkra do otoczenia należy zastosować układ poboru powietrza do kotła wytwarzający podciśnienie w hali.
32. W przypadku przestoju kotła powietrze należy odprowadzać przez układ neutralizacji odorów, przez dwie dedykowane centrale wentylacyjne, w skład których wchodzi: wentylator wyciągowy, filtry cząstek stałych i filtr węglowy (założono, że zastosowany zostanie filtr klasy G4 (filtry klasy G4 - powinien wychwycić co najmniej 90% cząstek o średnicy 80 μm); filtr klasy F7 (filtr klasy F7 powinien wychwycić średnio 80-90% cząstek o średnicy 0,4 μm); filtr węglowy (absorbuje substancje złowne).
33. Rozwiązania konstrukcyjne kotła powinny zapobiegać niekontrolowanemu dostawianiu się powietrza do komory spalania.
34. Należy minimalizować niekontrolowane przedostawanie się powietrza do komory spalania poprzez:
- równomierne podawanie odpadów do leja zasypowego tworzące tzw. słup paliwa/odpadów, - zamknięcia leja w przypadku niskiego poziomu odpadów w leju zasypowym,
 - hydraulicznie sterowaną klapę odcinającą usytuowaną poniżej leja zasypowego,
 - układ odzūżlania z zamknięciem wodnym,
 - szczelność ścian kotłów.
35. Instalację należy wyposażyć w ciągły monitoring spalin oparty o metody referencyjne, połączony z automatyką Instalacji, jak również umożliwiający wgląd online do zarchiwizowanych danych procesu przez uprawnione instytucje.
36. Zapewnić redukcję emisji tlenków azotu poprzez zastosowanie systemu selektywnej redukcji niekatalitycznej (SNCR) z wykorzystaniem mocznika lub wody amoniakalnej jako reagenta.
37. Zapewnić redukcję związków kwaśnych poprzez ich adsorpcję na wodorotlenku wapnia.
38. Zapewnić redukcję dioksyn, furanów i metali ciężkich metodą strumieniowo-pyłową poprzez ich adsorpcję na węglu aktywowanym. Redukcja dioksyn i furanów powinna być realizowana również metodami pierwotnymi, poprzez odpowiednią regulację procesu spalania (poprzez szybkie zmniejszenie temperatury spalin do poziomu poniżej 200°C).
39. Zastosować efektywny system odpylania spalin za reaktorem przy pomocy filtrów workowych.
40. Spaliny po ich oczyszczeniu do poziomu obowiązujących standardów emisyjnych odprowadzać emitorem o wysokości min. 50 m i średnicy wewnętrznej ok. 1900 mm.
41. Silosy magazynujące substancje pyłące wyposażyć w tkaninowe filtry powietrza gwarantujące stężenie pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 5 mg/m³.
42. Zanieczyszczenia z napełniania silosów po oczyszczeniu w filtrach workowych odprowadzać emitarami o parametrach:
- silos mocznika: wysokość ok. 17 m, średnica ok. 0,2 m,
 - silos wodorotlenku wapnia: wysokość ok. 17 m, średnica ok. 0,2 m,
 - silos węgla aktywnego: wysokość ok. 17 m, średnica ok. 0,2 m,
 - silos popiołów: wysokość ok. 13,2 m, średnica ok. 0,2 m,

- silos pyłów poprocesowych: wysokość ok. 13,2 m, średnica ok. 0,2 m.
- 43. Powietrze z hali odżużlania i waloryzacji żużla odprowadzać emitorem pionowym otwartym o wys. 12 m i średnicy wylotowej 0,5 m, emitor wyposażać w workowy filtr powietrza gwarantujący stężenie pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 5 mg/m³.
- 44. Wykorzystywać odżużlacz z zamknięciem wodnym celem chłodzenia i gaszenia odpadów oraz by zapobiec niekontrolowanemu dostawaniu się powietrza do paleniska.
- 45. Powstały żużel z odżużlacza odbierać przy pomocy przesiewacza rusztowego, gdzie nastąpi oddzielenie żużla od niespalonej frakcji nadgabarytowej.
- 46. Żużel pozostały po przesianiu odprowadzać przenośnikiem taśmowym do hali sezonowania i waloryzacji żużla.
- 47. W ramach procesu waloryzacji (proces odzysku R12) prowadzić takie procesy jak: przesiewanie na przesiewaczu wibracyjnym, kruszenie przy użyciu kruszarki, odzysk metali żelaznych i nieżelaznych za pomocą separatora metali żelaznych i separatora metali nieżelaznych oraz sezonowanie.
- 48. Popiół lotny z kotła oraz pył z instalacji oczyszczania spalin odprowadzać mechanicznie, a następnie pneumatycznie do dwóch silosów zlokalizowanych na zewnątrz hali kotła i instalacji oczyszczania spalin.
- 49. W celu minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów systematycznie dokonywać przeglądów instalacji i urządzeń, poddawać je bieżącej konserwacji oraz sukcesywnie dokonywać remontów.
- 50. Powstałe na skutek eksploatacji przedsięwzięcia odpady należy magazynować w odpowiednich pojemnikach, zabezpieczonych przed dostępem osób nieupoważnionych oraz zwierząt.
- 51. Odpady niebezpieczne magazynować w szczelnych i zamykanych pojemnikach, wykonanych z materiałów odpornych na działanie chemiczne odpadu.
- 52. Wszystkie odpady należy magazynować w sposób zabezpieczający przed ich rozprzestrzenianiem się w środowisku, szczególnie odpady, które ze względu na swój charakter podatne są na rozwiewanie przez wiatr.
- 53. Odpady przekazywać podmiotom, które posiadają stosowne zezwolenia z zakresu gospodarowania odpadami.
- 54. Należy zastosować systemy automatycznej detekcji ognia i gaszenia pożarów.
- 55. Eksploatację Instalacji należy prowadzić zgodnie z wymaganiami dotyczącymi prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz wszystkimi wymogami najlepszej dostępnej techniki (BAT).

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji realizacyjnej, o której mowa w art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

1. Zaprojektować instalację do termicznego przekształcania odpadów pracującą w oparciu o kocioł w technologii rusztowej, o mocy cieplnej w trybie pełnej kogeneracji

ok. 25 MWt, o maksymalnej przepustowości linii termicznego przekształcania odpadów 15 Mg/h i 120 000 Mg/rok przy maksymalnym czasie pracy instalacji równym 8300 h/rok.

2. Komorę spalania kotła wyposażać w palniki pomocnicze opalane olejem opałowym lekkim, używane:

- gdy temperatura spalin po ostatnim doprowadzeniu powietrza spadnie poniżej 850°C w referencyjnym punkcie kotła (odpowiadającym czasowi przebywania spalin >2s),
- podczas rozruchu i wygaszenia kotła w celu zapewnienia utrzymania ww. temperatury tak długo, jak niespalone odpady będą znajdować się na ruszcie.

3. Dla linii termicznego przekształcania odpadów zaprojektować nowy emitor o wysokości min. 50 m i wewnętrznej średnicy wylotowej ok. 1,9 m, wyposażony w: oprzyrządowanie do ciągłego pomiaru emisji, dysze do okresowego pomiaru emisji, dysze do pomiarów kontrolnych.

4. Zaprojektować wielostopniowy system oczyszczania spalin składający się z:

- systemu selektywnej niekatalitycznej redukcji tlenków azotu SNCR,
- systemu półsuchego oczyszczania spalin (redukcja gazów kwaśnych HCl, SO_x, HF), systemu redukcji związków organicznych i metali ciężkich poprzez ich adsorpcję na powierzchni węgla aktywowanego,
- systemu odpylania, gwarantującego odpylenie spalin do poziomu <5 mg/Nm³u (średni dobowy poziom zgodnie z BAT-AEL) przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych, gaz suchy.

5. Zaprojektować automatyczny system kontroli i sterowania procesem spalania, który będzie blokował dozowanie odpadów w następujących sytuacjach:

- podczas rozruchu Instalacji, dopóki temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania nie osiągnie wymaganej temperatury minimalnej 850°C,
- temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania spadnie poniżej wymaganej temperatury minimalnej, tzn. 850°C,
- system ciągłego monitorowania będzie alarmował w sytuacji przekroczenia dopuszczalnego poziomu emisji zanieczyszczeń standardowych do powietrza.

6. W ramach przedmiotowej inwestycji zaprojektować następujące obiekty, drogi i sposoby zagospodarowania terenu o szacunkowej powierzchni:

Nazwa	Powierzchnia [m ²]
Budynek ITPOK, w tym:	4 550
- hala rozładunkowa	1 000
- hala bunkra	1 100
- hala kotła i instalacji oczyszczania spalin	2 000
- budynek obsługowy, w tym elektryczny II	450
Hala waloryzacji i sezonowania żużla	2 700
Maszynownia i budynek elektryczny I	900
Portiernia	50
Budynek administracyjny	450
Budynki razem	8 650
Drogi i place	9 000
Chodniki	2 500
Powierzchnia utwardzona razem	20 150
Powierzchnia terenów zielonych:	12 500

7. Zaprojektować separator substancji ropopochodnych o przepustowości nominalnej nie mniejszej niż 100 l/s.
8. Zaprojektować szczelny zbiornik buforowy na ścieki technologiczne, wykorzystywany w przypadku przepełnienia odzūżlacza, o pojemności ok. 15 m³.
9. Zaprojektować szczelny zbiornik na wody opadowe z dachów wykorzystywane do podlewania zieleni, o pojemności ok. 180 m³.
10. Przegrody zewnętrzne budynków, będących kubaturowymi Źródłami hałasu, powinny charakteryzować się współczynnikami wypadkowej izolacyjności akustycznej R_w nie mniejszymi niż: 48 dB dla ścian hali oczyszczania spalin, hali waloryzacji i sezonowania żużla oraz budynku elektrycznego I i 27 dB dla pozostałych obiektów.
11. Maksymalny poziom mocy akustycznej poszczególnych punktowych Źródeł hałasu nie może przekroczyć:
 - skraplacz 92 dB,
 - wentylator główny na hali waloryzacji 80 dB,
 - wentylator pyłów 80 dB,
 - wentylator popiołów 80 dB,
 - komin 80 dB,
 - agregat prądotwórczy 98 dB,
 - transformatory (3 szt.) 80 dB każdy.
12. Zaprojektować maksymalnie następujące powierzchniowe Źródła hałasu zlokalizowane w:
 - hali rozładunkowej – 1 czerpnia ścienna żaluzjowa (4x2,5m) o poziomie mocy akustycznej 76 dB,
 - hali kotła – 2 czerpnie ścienne (1,25x1,25m) – o poziomie mocy akustycznej 67,9 dB każda, 2 czerpnie ścienne żaluzjowe (4x2,5m) – o poziomie mocy akustycznej 76 dB każda oraz 2 wywietrzaki dachowe (1,5x2,7m) – o poziomie mocy akustycznej 72,1 dB każdy,
 - hali oczyszczania spalin – 2 czerpnie ścienne (1,25x1,25m) – o poziomie mocy akustycznej 67,9 dB każda, 2 czerpnie ścienne żaluzjowe (4x2,5m) – o poziomie mocy akustycznej 76 dB każda oraz 2 wywietrzaki dachowe (1,5x2,7m) – o poziomie mocy akustycznej 72,1 dB każdy,
 - hali waloryzacji żużla – 3 czerpnie ścienne (1,25x1,25m) – o poziomie mocy akustycznej 67,9 dB każda oraz 3 wyrzutnie ścienne (0,4x0,25m) – o poziomie mocy akustycznej 56 dB każda,
 - maszynowni – 2 czerpnie ścienne (1,4x1m) – o poziomie mocy akustycznej 67,5 dB każda, 8 czerpni ściennych żaluzjowych (4x2,5m) – o poziomie mocy akustycznej 76 dB każda, 1 wyrzutnia ścienna (0,4x0,25m) – o poziomie mocy akustycznej 56 dB oraz 1 wywietrzak dachowy (1,5x2,7m) – o poziomie mocy akustycznej 72,1 dB.
13. Czerpnie i wyrzutnie wentylacyjne powietrza wyposażyć w odpowiednio dobrane tłumiki hałasu o skuteczności tłumienia nie mniejszej niż 15 dB.

IV. Przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie:

1. Emisji hałasu: wykonanie pomiarów kontrolnych natężenia hałasu z określeniem rzeczywistego zasięgu ich oddziaływania; ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania na klimat akustyczny należy dokonać na podstawie wyników pomiarów hałasu w środowisku wykonanych jednorazowo po czasie 12 miesięcy normalnej eksploatacji Instalacji; pomiary powinny być przeprowadzone przez laboratorium posiadające certyfikat akredytacji, wydany przez PCA lub równoprawną jednostkę akredytującą, pomiary należy przeprowadzić zgodnie z wymaganiami określonymi w aktualnych przepisach prawa w punktach charakterystycznych dla min. pięciu najbliższych położonych względem terenu nowoprojektowanej inwestycji istniejących terenów chronionych akustycznie, tj. zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zlokalizowanej po przeciwnej stronie ul. Lipowej względem terenu przeznaczonego pod planowane przedsięwzięcie; otrzymane wyniki (z uwzględnieniem wartości tła akustycznego) należy zestawić z wynikami uzyskanymi na etapie raportu o oddziaływaniu na środowisko; wraz ze sprawozdaniem z ww. pomiarów należy dołączyć aktualną (tzn. wydaną nie wcześniej niż trzy miesiące od daty przeprowadzenia pomiarów) tzw. klasyfikację akustyczną uzyskaną od Prezydenta Miasta Zduńska Wola, w której będą wskazane informacje na temat lokalizacji i granic najbliższych, względem terenu inwestycji, aktualnie istniejących terenów chronionych akustycznie, w ramach analizy porealizacyjnej należy omówić opisane wyniki i przedstawić wnioski w zakresie rzeczywistego zasięgu oddziaływania na klimat akustyczny oraz przedstawić ewentualne planowane działania zapobiegawcze.
2. Analizę porealizacyjną należy przedłożyć Prezydentowi Miasta Zduńska Wola oraz Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Łodzi, w terminie 6 miesięcy od dnia jej wykonania.

V. Stanowisko w przedmiocie potrzeby przeprowadzania przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko oraz oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę:

1. W ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie wszystkich obszarach analizowanych oddziaływań, w tym w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza, gospodarki odpadami, oddziaływania akustycznego oraz gospodarki wodno-ściekowej.
2. Nie jest wymagane przeprowadzenie postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 1 grudnia 2021 r. Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o. (dalej jako Spółka) wystąpiła do Prezydenta Miasta Zduńska Wola o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych w Zduńskiej Woli na działkach

o nr ewid.: 32/4, 98/1, 98/4, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7 w miejscowości Zduńska Wola obręb 0010”.

Decyzją z dnia 20 marca 2024 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKO.78, Prezydent Miasta Zduńska Wola odmówił uzgodnienia warunków realizacji dla planowanego przedsięwzięcia wskazując w uzasadnieniu decyzji na jego niezgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Organ gminy zwrócił uwagę, że przeznaczone do zajęcia przez przedsięwzięcie działki o nr 160/5, 160/6, 160/7 objęte są uchwałą Nr XXX/322/08 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu miasta Zduńska Wola. Przeznaczenie terenu dla działek o nr ewid.: 160/5, 160/7 oznaczonych odpowiednio na rysunku planu symbolami 4P i 5P stanowi: a) funkcję podstawową: produkcyjną, b) funkcję dopuszczającą: składowo-magazynową i usługową, c) przeznaczenie służące działaniom polegającym na realizacji nowych budynków o funkcji zgodnej z podstawową lub dopuszczającą, z niezbędnymi do ich funkcjonowania budynkami administracyjnymi i budynkami z pomieszczeniami technicznymi, gospodarczymi, garażami, obiektami infrastruktury technicznej oraz terenami zieleni, dojściami, dojazdami, miejscami postojowymi oraz realizacji nowych stacji transformatorowych SN/nn. Przeznaczenie terenu dla działki o nr ewid. 160/6 oznaczonej symbolem 6KDD stanowi: a) funkcję podstawową: prawidłowe funkcjonowanie układu komunikacyjnego i bezpośrednią obsługę przyległej zabudowy, b) funkcję dopuszczalną: realizację miejsc postojowych, ścieżek rowerowych za wyjątkiem drogi dojazdowej oznaczonej na rysunku planu symbolem 3KDD, prowadzenie sieci uzbrojenia miejskiego, w tym sieci elektroenergetycznych, c) przeznaczenie służące działaniom polegającym na utrzymaniu i modernizacji istniejących dróg: zbiorczej - 1KDZ, lokalnej - 2KDL, dojazdowych - 3KDD i 4KDD oraz na realizacji projektowanych dróg o pasach drogowych określonych liniami rozgraniczającymi: projektowanego odcinka drogi zbiorczej - 1KDZ i projektowanej drogi dojazdowej - 5KDD, w celu zapewnienia dostępności komunikacyjnej działek budowlanych do systemu dróg publicznych. W związku z powyższym dla obszaru oznaczonego w planie miejscowym symbolem „P” i „KDD” nie przewidziano w żadnym aspekcie możliwości przeznaczenia terenu dla obiektów związanych z gospodarowaniem odpadami, które to zgodnie § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) na rysunku planu powinny być oznaczone symbolem „IO”, tj. teren gospodarowania odpadami.

Nadto organ gminy stwierdził, że w obawie o dobro mieszkańców, mając na uwadze poruszone przez nich aspekty i fakty, postanowił odmówić uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. W szczególności w tym aspekcie organ pierwszej instancji stwierdził, że:

Budowa, a następnie eksploatacja, planowanej ITOPK może wiązać się ze zwiększeniem ruchu samochodowego w obrębie dróg dojazdowych do Instalacji. O ile ruch samochodowy w okresie budowy Instalacji będzie czasowy, ograniczony okresem budowy, o tyle podczas eksploatacji ruch samochodów ciężarowych, dowożących odpady do Instalacji, może być powtarzalny. Każdego dnia, systematycznie będą dowo-

zone odpady, stanowiące paliwo do wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej. Dojazd będzie się odbywał drogą wojewódzką nr 482, a następnie ulicą Murarską do ITPOK. Droga wojewódzka jest drogą o wysokim natężeniu ruchu samochodowego w ciągu całego dnia. Ruch ten wzmacnia się jeszcze bardziej w godzinach szczytu. Ponadto droga ta przebiega przez teren, który stanowi obszar przemysłowy, co w rezultacie zwiększa ruch samochodowy poprzez koncentrację obiektów przemysłowych na rozpatrywanym obszarze. Ponadto istnieje ogólnie tendencja wzrostowa ruchu samochodowego ze względu na rozwój gospodarczy, społeczny, rozwój logistyki, e-handlu i związany z tym transport towarów, rozwój turystyki, migracje i wzrost potrzeb przewożonych ludności. Eksploatacja ITPOK doprowadzi do zwiększenia ciężkiego ruchu samochodowego w rejonie rozpatrywanej inwestycji. Wzmożony ruch samochodowy w obszarze ulicy Murarskiej, w związku z planowaną inwestycją budowy ITPOK może mieć wpływ na mieszkańców danej okolicy. Pomimo że przedsięwzięcie jest planowane na obszarze przemysłowym, w okolicy oraz bliskim sąsiedztwie znajdują się budynki mieszkalne. Obecny ruch samochodowy stanowi uciążliwość dla lokalnych mieszkańców, przede wszystkim ze względu na hałas. Zwiększenie ruchu samochodowego może przyczynić się do zwiększenia hałasu i dyskomfortu z tego tytułu. Hałas stanowi coraz większe zagrożenie dla współczesnego człowieka, wpływa na uszkodzenie słuchu i wywołuje skutki pozasłuchowe w postaci nerwowości, braku koncentracji, obniżenia jakości życia, wydajności pracy. Pośrednio może również wpływać na rozwój chorób u człowieka. Nasilenie hałasu, narażenie na długotrwały hałas oraz inne niedostępne percepcji ludzkiego ucha doznania, tj. infradźwięki i wibracje, drgania akustyczne powodowane przez transport samochodowy, po długim okresie oddziaływania powodują groźne dla odbiorcy skutki, często nieodwracalne. Hałas należy do poważniejszych problemów wpływających na obniżenie jakości życia oraz zdrowia mieszkańców.

Aspektem budzącym obawę mieszkańców przed budową Instalacji jest wzmożone natężenie ruchu samochodowego i jego wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Bezpieczeństwo ruchu drogowego stanowi istotny element w mobilności społeczeństwa. Transport drogowy obecnie postrzegany jest nie tylko przez pryzmat rozwoju oraz dobrobytu ludzkości, ale kojarzy się przede wszystkim z zagrożeniami. W badanym obszarze budownictwo mieszkaniowe znajduje się wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 482, pojedyncze nieruchomości znajdują się na ulicy Murarskiej. Dojazd samochodów do ITPOK będzie odbywał się przede wszystkim tymi drogami. Bliska odległość zabudowań od drogi, brak chodników po obu stronach ulic prowadzi do sytuacji, że mieszkańcy przemieszczając się na pieszo poruszają się poboczem. Ponadto brak odpowiednio oświetlonych przejść dla pieszych stanowi wyzwanie przy przechodzeniu przez drogę wojewódzką nr 482. Zwiększenie ruchu samochodowego w związku z uruchomieniem Instalacji może wpłynąć negatywnie na bezpieczeństwo użytkowników wspomnianych dróg. Istnieje prawdopodobieństwo, że ruch samochodowy związany z budową, a następnie z eksploatacją Instalacji, spowoduje wzrost zanieczyszczenia powietrza. Szkodliwe związki, takie jak tlenki węgla, azotu oraz pyły zawieszone PM₁₀ i PM_{2,5} emitowane są przez różne źródła: punktowe i liniowe, a jednym z nich jest nadmierny ruch samochodowy. Pomimo tego, iż pojazdy spalinowe emitują głównie tlenki,

to ich wzrastająca liczba powoduje, iż udział w zanieczyszczeniu powietrza pyłami jest istotny. Na smog składają się pyły zawieszone, związki chemiczne oraz tlenki, które mogą być emitowane przez ruch samochodowy na dwa sposoby. Pierwsza możliwość związana jest ze spalaniem paliwa i jest to emisja spalinowa, gdzie związki uwalniane są wraz ze spalinami przez rurę wydechową, odpowiedzialne w głównej mierze za uwalnianie tlenków azotu i węgla. Natomiast druga to emisja poza spalinowa, w której szkodliwe związki są wytwarzane i uwalniane w wyniku ścierania się klocków hamulcowych oraz opon. Skutki tych procesów są również szkodliwe, gdyż klocki hamulcowe, a także opony podczas ścierania powodują powstawanie niebezpiecznych pyłów. Składają się one na obecność w powietrzu pyłów zawieszonych PM_{2,5} oraz PM₁₀, a także związków organicznych. Same pojazdy samochodowe nie są głównym źródłem powstawania zjawiska smogu, ale są jednym z wielu czynników wpływających na skalę tego zjawiska.

Planowane przedsięwzięcie będzie instalacją przekształcającą odpady w procesie spalania. Podczas procesu nastąpi konwersja zawartej w odpadach energii chemicznej w energię cieplną zasilając sieć ciepłowniczą miasta oraz podczas wysoko-sprawnej kogeneracji odzyskiwana energia z odpadów będzie zamieniana w prąd elektryczny. Wykorzystanie odpadów komunalnych w celach produkcji równocześnie energii elektrycznej oraz ciepła sieciowego z całą pewnością może zostać uznane za pożądany i korzystny pod wieloma względami element polityki energetycznej. Niemniej jednak wątpliwość i obawę nadal budzą koszty ciepła z jakimi mieszkańcy Miasta Zduńska Wola będą musieli się zmierzyć po uruchomieniu Instalacji. Uruchomienie ITPOK nie gwarantuje odbiorcom ciepła sieciowego, że koszty energii cieplnej będą niższe, bądź porównywalne do obecnych. W przypadku wykorzystania ciepła odpadowego z termicznego przekształcania odpadów dla potrzeb ciepłowniczych, z ekonomicznego punktu widzenia, długoterminowe korzyści nie przeważają nad kosztami inwestycyjnymi. Instalacje są zdecydowanie droższe w budowie i eksploatacji niż inne elementy energetyki, jak np. parowe jednostki wytwórcze oparte na spalaniu węgla. Wynika to głównie z faktu, że spalanie odpadów jest procesem dużo mniej stabilnym aniżeli spalanie paliw konwencjonalnych, oraz że każda spalarnia odpadów musi być wyposażona w rozbudowane, a przez to drogie instalacje neutralizacji emisji gazowych i pozostałości stałych po procesie spalania i oczyszczania spalin. Planowane przedsięwzięcie w kogeneracji wiąże się z wieloma niepewnościami, m.in.: ceną sprzedawanej energii elektrycznej i ciepła, niepewnymi mechanizmami wsparcia oraz niestabilnymi trendami w generowaniu i zagospodarowaniu odpadów komunalnych. Ze względu na sezonowe zmiany składu odpadów komunalnych, spalarnie odpadów nie mogą pracować jako stałe źródło energii. Wahania właściwości paliwowych odpadów komunalnych skutkują fluktuacjami ilości produkowanej energii w tego typu instalacjach. Ponadto należy pamiętać, że odzysk energetyczny odpadów nie jest priorytetowym sposobem na wykorzystanie odpadów komunalnych, bowiem zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami wyróżnia się następujące procesy: zapobieganie powstawaniu odpadów, przygotowywanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (w tym termiczne przekształcanie odpadów z odzyskiem energii), unieszkodliwianie (np. składowanie lub termiczne przekształcanie odpadów bez odzy-

sku energii). Odzysk energii z odpadów należy uwzględnić dopiero po metodach polegających na ich ponownym wykorzystaniu bądź odzysku materiałowym. Zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju dużo większy priorytet w ramach nowoczesnej i kompleksowej gospodarki odpadami komunalnymi należy się odzyskowi materiałowemu aniżeli energetycznemu. Obecne działania legislacyjne koncentrują się coraz bardziej na gospodarce, o tzw. obiegu zamkniętym, której bardzo ambitnym celem jest np. osiągnięcie poziomu recyklingu materiałowego i ponownego wykorzystania odpadów komunalnych na poziomie 70% do roku 2030.

Instalacje Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych nie mogą być podstawowymi jednostkami wytwarzania ciepła, głównie ze względu na relatywnie niewielką moc oraz wysoką niestabilność w produkcji energii związaną z wahaniami składu przekształcanych odpadów. Niejednorodny i niestabilny charakter odpadów w roli paliwa powoduje, że instalacje mogą być jedynie elementem wspierającym stabilny i sprawny system zaopatrzenia w ciepło sieciowe. Planowane przedsięwzięcie będzie nowym i podstawowym źródłem ciepła w Zduńskiej Woli. Założenie to jest zatem odwrotne do zalecanego. Obecnie działająca Elektrociepłownia Sp. z o.o. zasilana paliwem węglowym będzie jedynie instalacją wspomagającą w okresach postojów ITPOK, w czasie awarii ITPOK oraz w pracy szczytowej jako wspomaganie Instalacji. Łączne działanie obydwu instalacji w pewnych okresach czasu może spowodować kumulację negatywnych oddziaływań na jakość powietrza w postaci zwiększonych emisji.

Innym istotnym aspektem ekonomicznym jest unijny system handlu uprawnieniami do emisji EU-ETS, który jest kluczowym elementem polityki UE na rzecz walki ze zmianą klimatu oraz jej podstawowym narzędziem służącym do zmniejszania emisji gazów cieplarnianych w sposób opłacalny. Unijny system handlu uprawnieniami do emisji funkcjonuje w Europie od 2005 r. Od tego czasu jest on stale modyfikowany tak, aby jak najbardziej efektywnie przyczyniać się do redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach Europejskiego Zielonego Ładu. Unijny system handlu uprawnieniami dąży do zmniejszania ilości emitowanych do atmosfery gazów cieplarnianych, a w szczególności CO², poprzez obciążenie kosztami zanieczyszczających, którzy są zobligowani do zakupu uprawnień, które umożliwiają bezpłatną emisję ekwiwalentu CO². Konieczność ponoszenia kosztów za produkcję zanieczyszczeń ma skłaniać do inwestycji w technologie przyjazne dla klimatu. Parlament Europejski w 2026 r. ma podjąć decyzję dotyczącą objęcia ITPOK systemem EU-ETS, które do tej pory nie były objęte tym systemem. Dodanie do systemu ETS kolejnej grupy emitatorów, czyli ITPOK, jest pomysłem, który może znacznie przyczyni się do zwiększenia kosztów jakie będą musieli ponosić odbiorcy ciepła sieciowego w Zduńskiej Woli w związku z koniecznością ponoszenia dodatkowych kosztów dotyczących zakupu uprawnień przez Inwestora spalarni odpadów.

Podstawowym paliwem do zasilania ITPOK, którego udział będzie największy, będzie frakcja nadsitowa, powstała po mechanicznym przetworzeniu zmieszanych odpadów komunalnych, posiadająca odpowiednią do przekształcania termicznego wartość opałową oraz palna frakcja podsitowa (kod odpadu 19 12 12). Do Instalacji będą także trafiać inne rodzaje odpadów, tj.: wysokokaloryczna frakcja energetyczna odpadów komunalnych zbieranych w sposób selektywny, która ze względu na złą jakość

nie jest nadającą się do recyklingu i odzysku materiałowego, stanowiącą pozostałość po ich mechanicznym przetworzeniu (sortowaniu), tzw. paliwo alternatywne (kod 19 12 10). Działalność spalarni nie przewiduje przekształcania termicznego niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych (kod 20 03 01). W obecnej sytuacji oraz podczas eksploatacji planowanej Instalacji niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne po odbiorze z terenu Miasta będą transportowane do instalacji komunalnej w celu ich przetworzenia. Dopiero po mechaniczno-biologicznym przetworzeniu odpadów pozostałości z instalacji komunalnej będą ponownie transportowane do ITPOK. Można przypuszczać, że wskazany przepływ odpadów nie wpłynie na obniżenie kosztów zagospodarowania odpadów ponoszonych przez mieszkańców.

Na terenie województwa łódzkiego znajduje się 9 instalacji komunalnych, które będą stanowić głównych kontrahentów inwestora w dostarczaniu paliwa w postaci odpadów do ITPOK. Inwestor nie przedstawił żadnych listów intencyjnych, wstępnych umów bądź deklaracji mających na celu zapewnienie dla inwestora stałych dostaw strumienia odpadów w ilości niezbędnej do ciągłego i prawidłowego funkcjonowania ITPOK, która będzie odpowiedzialna za dostarczenie ciepła systemowego dla mieszkańców i kluczowych podmiotów gospodarczych.

System zarządzania gospodarką odpadami to wielopłaszczyznowa struktura, która powinna zapewniać zrównoważony rozwój na polu społecznym, ekonomicznym i gospodarczym. W ramach tej struktury, w oparciu o przepisy unijne i krajowe, określona została pięciostopniowa hierarchia postępowania z odpadami, która zakłada zapobieganie powstawania odpadów, przygotowanie do ponownego użycia, recykling, odzysk energii i unieszkodliwianie. Oznacza to, że należy przede wszystkim zapobiegać powstawaniu odpadów, następnie stworzyć warunki do przygotowania ich do ponownego użycia, kolejno recykling, w dalszej kolejności odzysk energii. I ostatecznie unieszkodliwić odpady. Zapobieganie powstawania odpadów i recykling należy traktować priorytetowo. Wykorzystanie odpadów na cele energetyczne również powinno się odbywać zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, a odzysk energii z odpadów nie stanowi priorytetowego sposobu wykorzystania odpadów, stanowi drugorzędny i uzupełniający sposób ich zagospodarowania.

Bardzo dużo środków finansowych kraju zostało zainwestowanych w instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów. Technologia ta w obecnym systemie prawnym jest bezużyteczna, gdyż została zaprojektowana w celu przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i nie generuje recyklingu. Podobnie ITPOK wspierają i napędzają system zmieszanych odpadów komunalnych. Dlatego najistotniejszym aspektem gospodarki odpadami jest ich właściwa i staranna segregacja u źródła. Należy stworzyć stabilny fundament w postaci gromadzenia czystych surowców wtórnych. Ponadto należy kłaść nacisk na zmniejszenie ilości niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych aby w uproszczeniu zminimalizować ilość odpadów resztkowych i osiągnąć wymagane poziomy recyklingu. Obecna nadpodaż paliwa w postaci odpadów powstałych po mechaniczno-biologicznym przetwarzaniu jest wynikiem niskiego poziomu selektywnej zbiórki. Należy to czym prędzej zmienić, przede wszystkim po to aby zrealizować cele stawiane na szczeblu europejskim oraz dla dobra gospodarki poprzez racjonalne wykorzystanie za-

sobów, zmniejszenie zużycia energii oraz redukcję zanieczyszczeń wprowadzanych do środowiska. Obecnie należy inwestować w recykling.

Istotnym aspektem gospodarki odpadami jest wprowadzenie modelu gospodarki o obiegu zamkniętym, której idea jest wprowadzenie gospodarki cyrkularnej czyli takiej, w której surowce są wykorzystywane w kolejnych procesach wytwórczych, co ma wpływ na zmniejszenie zużycia surowców oraz zapotrzebowanie na energię. Zatem zasoby, które pozyskujemy staramy się użytkować jak najdłużej, zaś po ich zużyciu poddajemy je recyklingowi. Gospodarka o obiegu zamkniętym przyjmuje odejście od termicznego przekształcania odpadów stawiając za priorytet ograniczenie wytwarzania i recykling.

Wprowadzenie termicznego przekształcania odpadów prowadzi do redukcji ilości pozostałości po przetwarzaniu niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz odzysk energii, jednak generuje odpady wtórne w postaci żużla, popiołów oraz pyłów i pozostałości poreakcyjnych z instalacji oczyszczania spalin. Wtórne odpady również wymagają dalszego zagospodarowania, a ze względu na zawartość metali ciężkich muszą być traktowane jak odpady niebezpieczne. Ponadto w wyniku niepełnego spalania odpadów w popiele i żużlu mogą wystąpić niedopały tworzyw sztucznych, które niosą za sobą ryzyko spowodowania pożaru. Ponadto niedopały aluminium wchodząc w reakcje z wodorem mogą tworzyć mieszaninę wybuchową podczas sezonowania popiołu.

Pomimo zastosowania nowoczesnych technologii i specjalistycznych filtrów, istnieje prawdopodobieństwo, że nie wyeliminuje się w 100 % szkodliwych związków chemicznych emitowanych w procesie spalania. W przypadku budowy i uruchomienia nowej spalarni należy brać pod uwagę wiele czynników, które muszą zostać dostosowane do specyfiki procesu spalania odpadów komunalnych. Nie można jednoznacznie określić jaki proces spalania pozwoli na takie jego zoptymalizowanie, by zbliżyć go do ideału termodynamicznego - spalania całkowitego i zupełnego (tj. takiego spalania, w którym cała substancja palna zawarta w paliwie ulegnie utlenieniu, a gazy odlotowe z procesu spalania nie będą zawierać substancji palnych). Za istotne aspekty eksploatacyjne należy uznać: rozruch i wyłączenie instalacji, kontrolę warunków pracy i emisji, problem korozji, remonty i ewentualne awarie.

Proces spalania tak niejednorodnego materiału jakim są odpady komunalne, jest źródłem emisji do atmosfery wielu substancji chemicznych, wśród których niejednokrotnie występują substancje toksyczne, rakotwórcze itp. Ponadto, obecność w spalanych odpadach substancji niepalnych, w tym również elementów zawierających metale powoduje ich emisję do atmosfery. Metale te zawarte są głównie w pyłach emitowanych z procesów spalania. Niektóre z metali, takie jak rtęć, arsen czy selen mają zdolność do samodzielnej emisji w postaci par.

Podnoszona przez mieszkańców kwestia spadku cen nieruchomości - w obszarze 100 m od planowanego przedsięwzięcia zasługuje na rozważenie i uwzględnienie. Sprzeciw społeczeństwa i ich obawa o własny majątek nie może być aspektem drugorzędym.

ITPOK to inwestycja, która budzi duży opór społeczny wynikający między innymi z obawy przed zamieszkiwaniem w bliskiej odległości od Instalacji. Mieszkańcy,

którzy w ramach udziału społeczeństwa podnosili powyższą kwestię, w terminie składania wniosków i uwag informowali organ gminy, że stracili potencjalnego kupca swojej działki ze względu na plan budowy spalarni. Można domniemywać, że w konsekwencji budowy i eksploatacji ITPOK możliwość sprzedaży nieruchomości może być utrudniona lub niemożliwa, co stoi w sprzeczności z interesem społecznym.

Pomimo że regulacje nie zabraniają realizacji inwestycji ITPOK blisko budynków mieszkalnych to obecna sytuacja budzi obawy z uwagi, iż najbliższy położony budynek mieszkalny znajduje się w odległości ok. 10 m od granicy terenu przedsięwzięcia. Odległość kolejnych budynków to około 50 m. Istnieje więc realna szansa, że mieszkańcy będą mieć tuż przy nieruchomości Instalację, która będzie uciążliwa z uwagi na emisję zanieczyszczeń, możliwość występowania uciążliwości zapachowych.

Sąsiedztwo spalarni odpadów może przekreślić plany kupna i sprzedaży działek, nie tylko w obrębie Instalacji, ale również na terenie Miasta Zduńska Wola, ogólnie ujmując ze względu na negatywny wpływ na komfort życia mieszkańców.

Pomimo że nowoczesne ITPOK nie powinny generować nieprzyjemnych zapachów, hałasu, to powstają jednak takie spalarnie, które nie przestrzegają wszystkich restrykcyjnych przepisów, dlatego obawa mieszkańców zasługuje na uwzględnienie.

Kupno nieruchomości w pobliżu spalarni odpadów, może być nietrafioną inwestycją, podobnie jak kupno nieruchomości w pobliżu np. lotniska, czy stacji kolejowej. Pomimo różnej specyfiki przytoczonych przykładów i wpływu inwestycji na komfort życia w danym miejscu to jednak sąsiedztwo spalarni odpadów budzi największy opór społeczny.

Przed Zduńską Wolą stoi szereg wyzwań mających na celu spowolnienie postępującego procesu wyludnienia, zahamowanie migracji wewnętrznej i poprawę jakości życia. Działania w obszarze zarządzania niezmiennie skupiają się na minimalizowaniu słabych stron, identyfikowaniu wszelkich zagrożeń oraz wzmacnianiu mocnych stron i wykorzystywaniu wszystkich szans. Zmiany przestrzeni polegające na systematycznej przebudowie i modernizacji sukcesywnie mają podnosić jakość przestrzeni publicznych w mieście oraz rozwijać tereny zielone. Głównym celem jest dążenie do tego, aby miasto było odbierane jako atrakcyjne, innowacyjne, bezpieczne, uporządkowane, spójne, ładne i estetyczne. Przestrzeń miejska ma służyć aktywnemu spędzaniu wolnego czasu, integracji i dawać możliwość odpoczynku oraz poczucie tożsamości dla mieszkańców. Obowiązek ochrony jakości powietrza i dążenia do jej poprawy przez władze publiczne wynika z artykułów 5 i 74 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r.

Istnieje obawa, że budowa ITPOK nie wpisuje się w tą wizję. Bezpieczeństwo zamieszkujących w pobliżu osób, prawidłowe funkcjonowanie, negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi i środowisko, możliwe awarie są podnoszone w dużej mierze przez mieszkańców. Lokalizacja nieruchomości często jest dla potencjalnych kupców ważniejszym kryterium wyboru niż jego cena. Od tego, w jakim miejscu znajduje się upatrzona nieruchomość, będzie zależeć w dużej mierze komfort przyszłego życia. Człowiek ma prawo do domu w znaczeniu nie tylko prawa do przestrzeni fizycznej, ale również do spokojnego korzystania z niej. Naruszenie prawa do poszanowania domu

to nie tylko bezprawne wtargnięcie do niego. Obejmuje ono także narażenie na hałas, emisje, wyziewy lub inne formy ingerencji.

Obiekty takie jak instalacje termicznego przekształcania odpadów komunalnych powinny powstawać na terenach oddalonych od skupisk ludzkich, tak by minimalizować oddziaływanie na zdrowie i warunki życia ludzi, w odległości co najmniej kilku kilometrów od zabudowań mieszkalnych.

W zakresie zdrowia należy mieć na uwadze, że w procesie spalania odpadów komunalnych mogą powstawać szkodliwe dioksyny, furany i bifenyle. Postęp technologiczny oraz zaostreżenia przepisów dotyczących dopuszczalnych emisji tych związków przyczynił się skutecznie do zmniejszenia ich emisji do środowiska. Niemniej jednak trudno mówić o całkowitym wykluczeniu tych związków przedostających się do środowiska naturalnego oraz negatywnie wpływającego na zdrowie ludzi.

W spalarniach monitorowane są tylko najczęściej występujące substancje. Mnożość stosowanych preparatów powoduje emisję wielu substancji w różnych ilościach. Często trudno przewidzieć jakie związki są emitowane, zwłaszcza, że wysoka temperatura sprzyja różnym reakcjom, stapianiu, powstawaniu żużli. Według złożonego przez inwestora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na etapie eksploatacji przedsięwzięcia wraz ze spalinami z komina, ale i poprzez popioły i żużle pozostałe po spalaniu, wydostawać się będzie całe spektrum związków chemicznych, w tym nie tylko dwutlenek węgla i para wodna ale również wykazujące właściwości toksyczne związki nieorganiczne i organiczne. Pomimo wyposażania spalarni w coraz to bardziej złożone urządzenia do redukcji zanieczyszczeń, nie jest możliwe całkowite wyeliminowanie toksycznych odpadów i emisji. Pozostałości z procesu spalania gromadzą wszelkie związki chemiczne, które zawierały odpady przed spaleniem oraz nowe, powstałe w trakcie procesu spalania.

Budowa spalarni odpadów wiąże się z poważnymi obawami społecznymi, które mogą mieć szkodliwy wpływ na zdrowie psychiczne, fizyczne a także emocjonalne mieszkańców.

W Polsce nie ma ustawy określającej uciążliwość zapachową powietrza, co sprawia, że formalnie nie można określić, jaki jej poziom jest dopuszczalny i tym samym bezpieczny dla zdrowia ludzi. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, że badania dotyczące emisji lotnych związków organicznych pochodzących z zakładów termicznego przekształcania odpadów komunalnych wykazały szerokie spektrum substancji chemicznych. Odpady komunalne podczas transportu mogą stanowić istotne źródło emisji substancji potencjalnie uciążliwych zapachowo.

W zakresie hałasu należy mieć na uwadze, że budowa i eksploatacja spalarni odpadów, w aspekcie jej oddziaływania akustycznego może wykraczać poza zwykłą niedogodność, co w konsekwencji może zwiększyć poziom stresu, a ostatecznie może powodować różne problemy zdrowotne.

Dodatkowo sytuacją stresową dla mieszkańców może być ryzyko wystąpienia awarii ITPOK. Inwestor nie jest w stanie zagwarantować, iż nie nastąpi awaria i wiążące się z nią konsekwencje. W raporcie inwestor podaje, że „w przypadku wystąpienia awarii w postaci pożaru wystąpi zagrożenie o charakterze lokalnym” oraz „wyposażenie ITPOK w systemy automatyczne, przeciwdziałające zakłóceniom, pozwoli na

uniknięcie sytuacji awaryjnych bądź pozwolą na szybkie reagowanie w przypadku ich wystąpienia, oraz powodujące zatrzymanie funkcjonowania Instalacji w przypadku awarii lub przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji i tym samym ograniczające skutki awarii". Należy brać również pod uwagę, iż ITPOK „wyposażony będzie w automatyczny system podawania odpadów, pozwalający na zatrzymanie ich podawania w przypadku, gdy ciągłe pomiary pokazują, że jakakolwiek dopuszczalna wielkość emisji została przekroczona z powodu zakłóceń lub awarii urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza". Powyższe zapisy wskazują jednoznacznie, iż nie można wyeliminować awarii Instalacji oraz związanego z tym zagrożenia. W przypadku awarii systemu filtrów, niebezpieczne cząsteczki przedostaną się do powietrza.

Obecnie funkcjonujące spalarnie na całym świecie nie są wolne od poważnych awarii, skutkujących negatywnym wpływem na środowisko, faunę i florę oraz ludność.

Od ww. decyzji Spółka, reprezentowana przez _____, wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu zarzucając naruszenie:

- 1) art. 80 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, dalej powoływana jako „u.o.ś.”), poprzez bezpodstawny brak wydania przez organ I instancji decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia i nieuprawnioną odmowę wydania tejże na rzecz Spółki, podczas gdy decyzja środowiskowa jest decyzją związaną, co oznacza, że wobec spełnienia wszelkich przesłanek określonych w ustawie środowiskowej, co miało miejsce w niniejszej sprawie;
- 2) art. 80 ust. 2 u.o.ś. w zw. z uchwałą Nr XXX/322/08 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Zduńska Wola (dalej powoływana jako „m.p.z.p.”) w zw. z art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 k.p.a., poprzez:
 - a) błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i pominięcie, że Spółka nie planuje zabudowy dz. nr 160/5, 160/6, 160/7 i teren ten pozostawi w tej samej funkcji co obecnie, tj. transportowej w obrębie działki nr 160/6 oraz jako pas zielni izolacyjnej w odniesieniu do bocznicy kolejowej i obiektów przemysłowych Elektrociepłowni Zduńska Wola oraz planowanego ITPOK w obrębie działek nr 160/5, 160/7, w konsekwencji czego planowany sposób zagospodarowanie nie może zostać uznany za niezgodny z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
 - b) nieprawidłowe przyjęcie, że dla terenu obejmującego dz. nr 160/5, 160/6, 160/7 „nie przewidziano w żadnym aspekcie możliwości przeznaczenia terenu dla obiektów związanych z zagospodarowaniem odpadów”, podczas gdy gospodarowanie odpadami dopuszczalne jest co do zasady na terenach przewidzianych w planach miejscowych w sposób ogólny na prowadzenie działalności gospodarczej, produkcyjnej lub związanej z infrastrukturą techniczną, co bezpodstawnie neguje organ I instancji;
- 3) art. 80 ust. 2 u.o.ś. w zw. z art. 6 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. z 2024 r., poz.

1130), powoływana dalej jako „u.p.z.p.”), art. 140 Kodeksu cywilnego, a także art. 20, art. 21, art. 22 i 64 Konstytucji RP, poprzez dokonanie błędnej wykładni postanowień planu miejscowego, a przy tym niezastosowanie zasady rozstrzygania wątpliwości co do treści normy prawnej na korzyść strony, co doprowadziło do niezgodnego z prawem, nieuzasadnionego interesem publicznym, ograniczenia przysługującego Spółce prawa do zagospodarowania nieruchomości zgodnie z jej zamierzeniem;

4) art. 80 ust. 1 i ust. 2 u.o.ś. w zw. z art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 k.p.a., poprzez brak dokonania należytej oceny materiału dowodowego przez organ I instancji i błędne przyjęcie, iż w stanie faktycznym sprawy zaktualizowały się przesłanki wydania decyzji odmownej, podczas gdy obowiązkiem Prezydenta Miasta Zduńska Wola była całościowa ocena materiału dowodowego, a w szczególności dowodu o szczególnym charakterze, jakim jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi w niniejszej sprawie do wniosku, że realizacja przedsięwzięcia spełnia normy prawne, gwarantujące ochronę środowiska oraz życia lub zdrowia ludzi, jak również potwierdza, że w stanie faktycznym sprawy nie zaktualizowały się przesłanki umożliwiające wydanie decyzji odmownej, w szczególności podstawy tej nie mogą stanowić niżej wskazane quasi-prawne i pozaprawne, po wielokroć nieprawdziwe okoliczności:

a) zwiększenie ruchu samochodowego w trakcie budowy i eksploatacji ITPOK, jego wpływ na oddziaływanie akustyczne, bezpieczeństwo ruchu drogowego oraz wzrost zanieczyszczenia powietrza;

b) niepewność co do ostatecznej wysokości kosztów ciepła i energii „z jakimi mieszkańcy Miasta Zduńska Wola będą musieli się zmierzyć po uruchomieniu ITPOK” i przywoływana na powyższe dalece niepewna okoliczność jakoby Parlament Europejski w 2026 r. miał podjąć decyzję dotyczącą objęcia spalarni odpadów systemem EU-ETS, co oznaczać może, że zwiększą się koszty jakie będą musieli ponosić odbiorcy ciepła sieciowego w Zduńskiej Woli;

c) przypuszczenia, że „planowany przepływ odpadów (przetwarzanie ich w ITPOK - wyjaśnienie własne) nie wpłynie na obniżenie kosztów zagospodarowania odpadów ponoszonych przez mieszkańców”;

d) ogólnikowe i nieprawdziwe wskazania, że spalarnie odpadów nie mogą być podstawowymi jednostkami wytwarzania ciepła, ze względu na niewielką moc oraz wysoką niestabilność w produkcji energii związaną z wahaniami przekształcanych odpadów;

e) brak „przedstawienia listów intencyjnych, wstępnych umów bądź deklaracji mających na celu zapewnienie dla Inwestora stałych dostaw strumienia odpadów w ilości niezbędnej do ciągłego i prawidłowego funkcjonowania ITPOK”;

f) twierdzenia na temat sposobu prowadzenia gospodarki odpadami w skali globalnej, mianowicie, że odzysk odpadów nie stanowi priorytetowego sposobu wykorzystania odpadów i należy „stworzyć stabilny fundament w postaci gromadzenia czystych surowców wtórnych”, „kłaść nacisk na zmniejszenie ilości niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych”, połączony z rekomendacjami by „obecnie należało inwestować w recykling” i odejść „od termicznego przekształcania odpadów stawiając za priorytet ograniczenie wytwarzania i recykling”;

- g) możliwość generowania przez ITPOK odpadów wtórnych m.in. „w postaci żużla, popiołów oraz pyłów i pozostałości poreakcyjnych z instalacji oczyszczania spalin”;
 - h) prawdopodobieństwa, że nie wyeliminuje się w 100% szkodliwych związków chemicznych emitowanych w procesie spalania i „trudno przewidzieć jakie związki są emitowane” albowiem „w spalarniach monitorowane są tylko najczęściej występujące substancje”;
 - i) kwestia spadku cen nieruchomości w obszarze 100 m od planowanego Przedsięwzięcia i przypuszczenie jakoby budowa i eksploatacja ITPOK miała utrudniać możliwość sprzedaży nieruchomości;
 - j) położenie w bliskości budynków mieszkalnych, z powołaniem okoliczności, że najbliższy położony budynek mieszkalny znajduje się w odległości ok. 10 m od granicy przedsięwzięcia oraz wyrażeniem przekonania, że instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych „powinny powstawać na terenach oddalonych od skupisk ludzkich”;
 - k) możliwość generowania uciążliwości zapachowych i hałasu bowiem pomimo „iż nowoczesne ITPOK nie powinny generować nieprzyjemnych zapachów, hałasu, to powstają jednak takie spalarnie, które nie przestrzegają wszystkich restrykcyjnych przepisów, dlatego obawa mieszkańców zasługuje na uwzględnienie”;
 - l) obawa, że budowa ITPOK nie wpisuje się w wizję atrakcyjnego, innowacyjnego, bezpiecznego, uporządkowanego, spójnego, ładnego i estetycznego miasta, co jest celem władz samorządowych;
 - m) okoliczność, że „budowa spalarni wiąże się z poważnymi obawami społecznymi, które mogą mieć szkodliwy wpływ na zdrowie psychiczne, fizyczne, a także emocjonalne mieszkańców”, a dodatkowo sytuacją stresową może być ryzyko wystąpienia awarii ITPOK, bowiem „Inwestor nie jest w stanie zagwarantować, iż nie nastąpi awaria i wiążące się z nią konsekwencje”;
 - n) przekonanie, że „wybór lokalizacji i technologii powinien uzyskać akceptację społeczną”, a „zastosowanie technologii spalania odpadów musi być uzasadnione ekonomicznie, ekologicznie i społecznie”;
 - o) przekonanie, że „Inwestor, pomimo próby przedstawienia i wyjaśnienia wszelkich aspektów środowiskowych związanych z przedsięwzięciem, nie wyjaśnił dostatecznie wnikliwie wszelkich zagadnień i wątpliwości, co budzi obawę organu czy planowane przedsięwzięcie nie będzie miało znacząco negatywnego wpływu na środowisko i jego ochronę oraz zdrowie i bezpieczeństwo ludzi”;
- 5) art. 8 i art. 9 k.p.a., poprzez naruszenie wyrażonej w tych przepisach zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa oraz obowiązku dbałości przez organy administracji publicznej o interes stron postępowania przez celową, pozbawioną podstaw prawnych i rażąco sprzeczną z tymi przepisami odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz stanowiska organów współdziałających, obligowały organ I instancji do wydania pozytywnej decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia;
- 6) art. 107 § 3 w zw. z art. 11 k.p.a., poprzez brak należytego umotywowania przez organ I instancji wydanego rozstrzygnięcia, a w rezultacie sformułowanie uzasadnienia

zaskarżonej decyzji w sposób uniemożliwiający odkodowanie przyczyn, ze względu na które Prezydent Miasta Zduńska Wola nie uznał za wiarygodne dowodów w postaci raportu o oddziaływaniu Przedsięwzięcia na środowisko oraz stanowiących dokumenty urzędowe stanowisk organów współdziałających, w tym wiążących organ I instancji uzgodnień, podczas gdy obowiązkiem Prezydenta było uzasadnienie zaskarżonej decyzji w taki sposób, by możliwe było zweryfikowanie wszelkich podstaw leżących u jej wydania,

7) art. 6 k.p.a. poprzez naruszenie przez organ pierwszej instancji wyrażonej w tym przepisie zasady legalności polegające na wydaniu decyzji w sposób rażąco naruszający przepisy prawa materialnego i procesowego.

Na tej podstawie Spółka wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., a ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia powyższego, wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Organowi I instancji, w oparciu o art. 138 § 2 k.p.a.

W uzasadnieniu odwołania Spółka rozwinęła postawione zarzuty argumentując w szczególności, że:

1. W orzecznictwie sądów administracyjnych jednolicie wskazuje się, że „(...) decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych ma charakter związany tzn. organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty. Z przepisów ustawy wynika, że odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 1 (ust. 2 - przyp. aut.) zd. 1 u.o.ś.), w przypadku odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, w sytuacji zaistnienia sprzeczności z innymi przepisami prawa, gdy z przeprowadzonego postępowania wyniknie możliwość negatywnego znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.o.ś.) bądź w przypadku odmowy inwestora zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż to określono we wniosku (art. 81 ust. 1 u.o.ś.), albo jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy)” - wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV SA/Wa 726/16, LEX nr 2189890.

Wymieniony w cytowanym orzeczeniu katalog przesłanek umożliwiających wydanie decyzji odmownej jest zamknięty, a w rezultacie żadne inne przesłanki nie stanowią podstawy do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wobec powyższego, jeżeli nie wystąpi żadna z enumeratywnie wymienionych przesłanek wydania decyzji odmownej, właściwy organ ma obowiązek wydania pozytywnej decyzji, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. W niniejszej sprawie żadna z wymienionych wyżej przesłanek nie wystąpiła, wobec czego Prezydent Miasta Zduńska Wola zobowiązany był ustalić środowiskowe uwarunkowa-

nia dla Przedsięwzięcia. Decyzja odmawiająca tychże warunków obarczona jest rażącym naruszeniem prawa, wobec czego powinna zostać uchylona.

2. Zgodnie z art. 80 ust. 2 u.o.ś., decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Prezydent Miasta Zduńska Wola w decyzji odmownej nie wskazuje wyraźnie, jakoby w jego przekonaniu planowana inwestycja sprzeczna była z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, czyni jednak w decyzji takie insynuacje. Przywołuje on w tym zakresie przewidziane w planie przeznaczenie dla działek nr 160/5, 160/6 i 160/7 konfrontując je z przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, twierdząc, że działalność polegająca na gospodarowaniu odpadów może być prowadzona wyłącznie na terenach oznaczonych w planach miejscowych symbolem „IO”. Stanowisko Prezydenta Miasta Zduńska Wola jest jednak nieprawidłowe z kilku względów.

3. Teren planowanej inwestycji częściowo objęty jest postanowieniami m.p.z.p. Działki nr 160/5 i 160/7 położone są na terenie 4P i 5P, dla których przewidziano jako podstawową funkcję produkcyjną oraz dopuszczającą funkcję składowo-magazynową i usługową, a także przeznaczenie służące działaniom polegającym na realizacji nowych budynków o funkcji zgodnej z podstawową lub dopuszczającą, z niezbędnymi do ich funkcjonowania budynkami administracyjnymi i budynkami z pomieszczeniami technicznymi, gospodarczymi, garażami, obiektami infrastruktury technicznej oraz terenami zieleni, dojazdami, dojazdami, miejscami postojowymi oraz realizacji nowych stacji transformatorowych SN/nn. Działka nr 160/6 położona jest zaś na terenie 6KDDw, dla którego funkcję podstawową stanowi prawidłowe funkcjonowanie układu komunikacyjnego i bezpośrednia obsługa przyległej zabudowy, natomiast funkcję dopuszczalną prowadzenie sieci uzbrojenia miejskiego, w tym sieci elektroenergetycznych, a także przeznaczenie służące działaniom polegającym na realizacji projektowanych dróg wewnętrznych: 6KDDw i 7KDDw o pasach drogowych określonych liniami rozgraniczającymi, w celu zapewnienia dostępności komunikacyjnej działek budowlanych do systemu dróg publicznych oraz utrzymaniu i modernizacji istniejących torów kolejowych, w celu zapewnienia dostępności do systemu transportu kolejowego.

Zgodnie z PZT planowanego ITPOK, nie planuje się trwałych zajęć wskazanych powyżej działek objętych planem - zgodnie z założeniem stanowią one przemysłowy obszar buforowy dla przedsięwzięcia. Nie będą bezpośrednio służyły do prowadzenia działalności polegającej na termicznym przekształcaniu odpadów. Spółka nie planuje bowiem zabudowy tego terenu i pozostawi działki w tej samej funkcji co obecnie, tj. transportowej w obrębie działki nr 160/6 oraz jako pas zielni izolacyjnej w odniesieniu do bocznicy kolejowej i obiektów przemysłowych Elektrociepłowni Zduńska Wola oraz planowanego ITPOK w obrębie działek nr 160/5, 160/7. W konsekwencji powyższego, czynione przez organ I instancji sugestie o rzekomej niezgodności nie mogą zostać uznane za prawidłowe.

4. Przywołane przez Prezydenta Miasta Zduńska Wola rozporządzenie nie ma zastosowania do analizowanego planu, albowiem powstał on w 2008 r., wobec czego ade-

kwatnym byłoby powoływanie się na zapisy obowiązującego wówczas rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego, tj. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r., które posługuje się dużo bardziej ogólną kategorią oznaczenia graficznego i literowego dotyczącego przeznaczenia terenów, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego i wprost w swoich zapisach nie odnosi się do spalarni odpadów, co nie jest jednak najważniejsze, gdyż niekiedy gospodarowanie odpadami jest celem „samym w sobie”, co zasadnym czyni lokalizowanie takiej działalności wyłącznie na terenie przeznaczonym pod taką działalność. Czymś zupełnie odmiennym jest jednak wykorzystanie odpadów i gospodarowanie nimi w sposób zgodny z przewidzianym w planie przeznaczeniem i celem realizacji tego przeznaczenia.

Nie można w konsekwencji przyjąć, że gospodarka odpadami może być prowadzona wyłącznie na terenach, które są przeznaczone w sposób literalny pod taką działalność. Co do zasady gospodarowanie odpadami może mieć miejsce na terenie, który w sposób ogólny przewidziany jest na działalność gospodarczą (np. produkcyjną czy usługową). Wyjątek od powyższego ma miejsce jedynie w sytuacji, gdy lokalny prawodawca w sposób wyraźny wyłączy gospodarowanie odpadami na danym terenie, wskaże, że dany rodzaj gospodarki odpadami może być prowadzony w konkretnym obszarze lub też zakaze podejmowania literalnie wskazanych działań z zakresu gospodarki odpadami - z czym w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 stycznia 2017 r. (sygn. II OSK 1553/16), Sąd wyjaśnił, że wykładnia rozporządzenia w sprawie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sprowadzająca się do uznania, że gospodarowanie odpadami jest możliwe tylko w ściśle określonych i z góry przewidzianych miejscach (określonych symbolem „O”), prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia zarówno władztwa planistycznego gminy, jak i swobody działalności gospodarczej. Co prawda Sąd wskazał, że wskazanym symbolem oznaczane są przede wszystkim tereny, na których to dana gmina ma zamiar prowadzić gospodarkę odpadami lub, na których zamierza umożliwić innym podmiotom prowadzenie gospodarki odpadami, np. w formie składowiska odpadów, spalarni odpadów lub regionalnej instalacji przetwarzania odpadów komunalnych. Niemniej jednak, ze wskazanego orzeczenia wynika niezbicie, że nie jest wykluczone prowadzenie działalności polegającej na gospodarowaniu odpadami również na innych terenach niż wyraźnie wskazane w planie miejscowym (oznaczone symbolem „O”). Spalarnia odpadów może być więc lokalizowana zarówno na terenie typowo przeznaczonym pod tego rodzaju działalność, jak i innym, np. produkcyjnym.

Dopuszczalność prowadzenia konkretnego rodzaju działalności na danym terenie każdorazowo należy rozpatrywać w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego. Abstrahując nawet od tego, że działki objęte m.p.z.p. nie są objęte jakimikolwiek trwałymi zmianami w zagospodarowaniu, wobec czego doszukiwanie się jakiejkolwiek sprzeczności w tym zakresie jest daleko idącym nadużyciem, to istotą działalności planowanego ITPOK jest działalność produkcyjna. Najlepszym dowodem na powyższe jest szeroko komentowana w decyzji odmownej kwestia wysokości kosztów ciepła i energii powstających w ITPOK „z jakimi mieszkańcy Miasta Zduńska Wola będą mu-

sieli się zmierzyć po uruchomieniu ITPOK” . Raport o oddziaływaniu na środowisko również nie pozostawia w tej kwestii cienia wątpliwości: „ITPOK podczas wysokosprawnej kogeneracji będzie odzyskiwać z odpadów energię zamienianą w prąd elektryczny sprzedawany do sieci elektroenergetycznej i ciepło rezerwujące produkcję ciepła produkowanego z paliw kopalnych”. Odzysk ciepła wydzielanego podczas spalania odpadów i następnie jego przekształcenie w energię użyteczną w postaci prądu elektrycznego i ciepła został wymieniony jako jeden z pierwszych celów przekształcania odpadów w ITPOK (por. str. 37 raportu). Jest to zatem jedna z dominujących funkcji Przedsięwzięcia. Wszelkie wątpliwości w tym zakresie niweluje zresztą fakt, że ITPOK ma częściowo zastąpić obecną konwencjonalną Elektrociepłownię Zduńska Wola, gdzie rzecz jasna dochodzi do procesów produkcyjnych - planowany ITPOK będzie pełnił funkcję elektrociepłowni, zużywając jako paliwo odpady.

Należy uwagę na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 29 listopada 2022 r. (sygn. II SA/Kr 578/22), który stricte odnosi się do instalacji termicznego przekształcania odpadów. W przekonaniu Sądu „Obiektywnie rzecz ujmując, obiektem produkcyjnym będzie nie tylko taki obiekt, w którym produkuje się dobra materialne typu samochody, czy sprzęt AGD, lecz także taki obiekt, w którym wytwarza się finalny produkt o nieco innym charakterze, jak właśnie energia cieplna, czy elektryczna, które w szerszym rozumieniu są towarem i są przedmiotem obrotu na rynku. (...) Dlatego podsumowując tę część rozważań należy wyrazić pogląd, że zakład termicznego przekształcania odpadów, w którym w trakcie ich przekształcania powstaje energia cieplna i elektryczna, w pewnych okolicznościach może być uznany za obiekt produkcyjny”. O ile w analizowanej przez Sąd sprawie pojawiły się niejasności co do kwalifikacji m.in. ze względu na niepełne wyjaśnienie stanu faktycznego, niniejsze Przedsięwzięcie, mimo że formalnie kwalifikowane jako instalacja termicznego przekształcania odpadów, nie pozostawia wątpliwości co do swojego „produkcyjnego” charakteru co wyjaśniono powyżej.

W jednym z najnowszych orzeczeń (z dnia 23 października 2023 r., sygn. II OSK 2723/22), działalność związaną z energetycznym wykorzystaniem frakcji palnych uzyskiwanych z przetwarzania odpadów Naczelny Sąd Administracyjny uznał jako zgodną z planem przeznaczającym tereny, na których planowana była tego rodzaju instalacja, pod działalność produkcyjną o wysokiej intensywności - produkcja, składowanie i magazynowanie. Sąd podzielił stanowisko, zgodnie z którym planowane przedsięwzięcie polegające na termicznym przekształceniu i energetycznym wykorzystaniu frakcji palnych odpadów z odzyskiem wytworzonej energii należy zaliczyć do działalności produkcyjnej. W instalacji termicznego przekształcania odpadów wytwarzana jest bowiem energia elektryczna i cieplna.

Z uwagi na przedstawione wyżej okoliczności, lokalizacja ITPOK zgodna jest z postanowieniami obowiązującego m.p.z.p. i w konsekwencji nie ziściła się przesłanka do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

5. Oceniając zgodność przedsięwzięcia z m.p.z.p. Prezydent Miasta Zduńska Wola w żadnym razie nie może pojawiających się w tym zakresie własnych wątpliwości interpretować na niekorzyść podmiotu zainteresowanego realizacją konkretnego przedsięwzięcia. Nie sposób pominąć bowiem, że w świetle obowiązujących przepisów inter-

pretacja zapisów planu powinna odbywać się z uwzględnieniem prawa do swobodnego zagospodarowania i zabudowy terenu (art. 6 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p.). W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że postanowienia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jako przepisy ograniczające prawo własności, będąc przepisami wyjątkowymi, nie podlegają wykładni rozszerzającej. W efekcie, tam, gdzie pojawiają się jakiegokolwiek wątpliwości odnośnie treści zapisów planu miejscowego - muszą być one rozstrzygane z uwzględnieniem prawa do swobodnego zagospodarowania i zabudowy terenu. Jednocześnie, jeżeli przepisy planu miejscowego są niejednoznaczne, to obowiązkiem organu administracji publicznej stosującego jego przepisy, jest dokonać takiej interpretacji jego zapisów, która byłaby najbardziej korzystna dla właściciela/wnioskodawcy. W judykaturze wskazuje się bezsprzecznie, że w państwie prawa przepisy, w tym przepisy prawa miejscowego powinny być jasne, jednoznaczne i zrozumiałe, a niejasności i wątpliwości nie mogą być interpretowane na niekorzyść strony.

Stosując postanowienia planu, Prezydent Miasta Zduńska Wola, miał obowiązek uwzględnić powyższe zasady, jak i fakt, iż plan miejscowy kształtuje sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, a prawo to -zagwarantowane konstytucyjnie- podlegać może wyłącznie wyraźnie i jednoznacznie sformułowanym ograniczeniom. Nie uczyniwszy tego, stosując przepisy m.p.z.p. w sposób niekorzystny dla Spółki, organ pierwszej instancji postąpił wbrew przywołanym wyżej zasadom i tym samym naruszył wskazane w zarzucie przepisy prawa.

Doszukiwanie się przez organ pierwszej instancji rzekomych sprzeczności planowanego przez nią przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego planu, pomimo iż wcześniej w toku sprawy na żadnym jego etapie zgodność z planem nie była (zasadnie) kwestionowana, Spółka odczytuje jako celowe działanie Prezydenta Miasta Zduńska Wola, świadczące o poszukiwaniu argumentów na rzecz odmowy wydania decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia zgodnego z prawem.

6. W toku postępowania administracyjnego w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia właściwy organ ma obowiązek ustalić fakty istotne w sprawie. Zasadniczo należą do nich zagadnienia wskazane w art. 82 ust. 1 u.o.ś. (w tym m.in. rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, czy istotne warunki korzystania ze środowiska) oraz okoliczności uzasadniające wydanie negatywnej decyzji, enumeratywnie (katalog zamknięty) wskazane w następujących przepisach ustawy środowiskowej:

- a) art. 80 ust. 2 in principio u.o.ś. - dotyczący zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- b) art. 81 ust. 1 u.o.ś. - dotyczący realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez inwestora,
- c) art. 81 ust. 2 u.o.ś. - dotyczący znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000,
- d) art. 81 ust. 2 u.o.ś. - dotyczący negatywnego wpływu przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych określonych we wskazanych przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

W stanie faktycznym oraz prawnym sprawy nie wystąpiły jednak podstawy do wydania przez organ pierwszej instancji decyzji odmownej.

Ad. a) Nie zachodzi niezgodność z planem miejscowym, a zatem art. 80 ust. 2 u.o.ś. nie mógł stanowić podstawy wydania decyzji odmownej.

Ad. b) W sprawie nie znajduje zastosowania również art. 81 ust. 1 u.o.ś. Wynikiem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji braku możliwości jego realizacji w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, jak również organ nie wskazał innego wariantu dopuszczonego do realizacji. W rezultacie, art. 81 ust. 1 u.o.ś. nie znalazł w sprawie zastosowania i nie mógł stanowić podstawy prawnej do wydania decyzji odmownej.

Ad. c) Z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika, że może ono znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a zatem w sprawie nie mógł znaleźć zastosowania również art. 81 ust. 2 u.o.ś. (ergo przepis ten nie mógł stanowić wydania w niniejszej sprawie decyzji odmownej).

Ad. d) Zgromadzony materiał dowodowy w sprawie potwierdza także, że przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne. Tym samym, w niniejszej sprawie brak było podstaw do wydania decyzji odmownej w oparciu o art. 81 ust. 3 u.o.ś.

Pomimo braku możliwości zastosowania któregośkolwiek z ww. przepisów enumeratywnie wskazujących na przesłanki wydania decyzji negatywnej i przy pozytywnych uzgodnieniach wszystkich organów współdziałających, organ pierwszej instancji rażąco naruszając przepisy prawa odmówił wydania na rzecz Spółki decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Przepisy ustawy środowiskowej nie umożliwiają wydania decyzji odmownej ze względu na tzw. sprzeciw społeczeństwa, będący z reguły konsekwencją niezadowolenia z idei zrealizowania określonego rodzaju inwestycji, nie poparty żadną merytoryczną argumentacją, co ma miejsce w niniejszej sprawie. W tym zakresie judykatura jednolicie przyjmuje, że „(...) powodem odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań nie może być sprzeciw społeczny, czy protesty mieszkańców. Ugruntowany jest w judykaturze pogląd, iż sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag oraz wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia (...) żaden przepis ustawy nie uzależnia wydania pozytywnej dla inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach od zgody czy akceptacji, bądź braku sprzeciwu społeczności lokalnej, z tego powodu sprzeciw społeczny nie może blokować wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sytuacji gdy spełnione są wszystkie warunki do wydania takowej decyzji”.

Cała przedstawiona w decyzji odmownej argumentacja motywowana jest rzeczonym sprzeciwem społeczeństwa wobec zaplanowanej Inwestycji. Celem uzasadnienia oczekiwanej odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań Prezydent Miasta Zduńska Wola tworzy zaś nie mającą znaczenia dla sprawy, pozaprawną i quasi-prawną argumentację, nierzadko mijającą się z prawdą, czy mającą charakter domniezań. Szczególnie rażącym jest natomiast wskazanie jakoby „wybór lokalizacji i tech-

nologii powinien uzyskać akceptację społeczną”, co zresztą wprost ukazuje rzeczywiste motywy jakimi organ kierował się przy odmowie ustalania środowiskowych warunków dla przedsięwzięcia i potwierdza brak podstaw do takiego działania. Sprzeciw społeczny nie może bowiem stanowić podstawy do wydania decyzji odmownej.

7. W przypadku postępowania toczącego się w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej podstawowymi dowodami w sprawie są raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz stanowiska organów współdziałających. Pozytywne stanowiska organów współdziałających, będące dokumentami urzędowymi, stanowią szczególne dowody w sprawie, co wynika nie tylko z art. 76 § 1 k.p.a., ale w przypadku uzgodnień z art. 77 ust. 1 pkt 1 i 4 u.o.ś., również z ich wiążącego charakteru. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny „Uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym, wiąże bowiem organ decydujący w postępowaniu głównym”.

Spółka w toku postępowania przedłożyła raport, który nie został zakwestionowany zarówno przez ww. organy współdziałające, jak i nie została podważona jego skuteczność w drodze innych środków dowodowych (ergo stanowi zasadniczy dowód w sprawie). Z raportu jednoznacznie wynika, że realizacja przedsięwzięcia spełnia normy prawne, gwarantujące ochronę środowiska oraz życia lub zdrowia ludzi. Prawidłowość powyższego wniosku oraz poprawność raportu potwierdziły pozytywne stanowiska organów współdziałających:

- RDOŚ postanowieniem z dnia 8 września 2023 r. uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki i wymagania jego realizacji;
- Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 12 września 2023 r. pozytywnie zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia;
- PPIS pismem z dnia 28 września 2023 r. pozytywnie zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych;
- Dyrektor RZGW postanowieniem z dnia 23 listopada 2022 r. pozytywnie uzgodnił realizację przedsięwzięcia w zaproponowanym wariantcie, które to stanowisko podtrzymał ostatecznie 11 września 2023 r.

Organy te jednoznacznie wskazały na możliwość realizacji przedsięwzięcia, a w toku postępowania nie przedłożono dowodów skutecznie podważających legalność stanowisk zajętych przez organy współdziałające stanowisk. Ergo stanowiska organów współdziałających, zawarte w dokumentach urzędowych, stanowią dowód na fakt spełnienia przez przedsięwzięcie wszystkich norm prawnych, gwarantujące ochronę środowiska oraz życia lub zdrowia ludzi.

Wyrażane przez Prezydenta Miasta Zduńska Wola obawy „czy planowane przedsięwzięcie nie będzie miało znacząco negatywnego wpływu na środowisko jego ochronę oraz zdrowie i bezpieczeństwo ludzi” z powyższych względów jest gołosłowne i nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Po wielokroć czyni on zresztą na niekorzyść Spółki nieuprawnione domniemanie tworzone na podstawie odmiennych stanów faktycznych, przenosząc doświadczenia innych tego typu instalacji na planowany przez Spółkę obiekt. Założenia te całkowicie pomijają szereg zmiennych związanych z funkcjonowaniem instalacji, a przede wszystkim obciążają Spółkę za ewentualne, popełnione przez całkowicie odrębne podmioty błędy czy niedopatrzenia, co jest działaniem rażąco naruszającym prawo. Sam organ pierw-

szej instancji wskazuje zresztą, że „nowoczesne ITPOK nie powinny generować nieprzyjemnych zapachów, hałasu” (potwierdzając, że oddziaływanie w tym zakresie nie wystąpi), by dalej wskazać, że „powstają jednak spalarnie, które nie przestrzegają restrykcyjnych przepisów, dlatego obawa mieszkańców zasługuje na uwzględnienie”. Obciążanie Spółki konsekwencjami działań całkowicie odrębnych podmiotów nie znajduje jakichkolwiek podstaw prawnych i stanowi o rażącym naruszeniu prawa.

Raport potwierdza spełnienie wymaganych prawem norm w zakresie emisji hałasu: „Analiza akustyczna przedmiotowej Inwestycji polegała na wyznaczeniu dziewięciu punktów referencyjnych PJ-P9 (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, mieszkaniowo-usługowa), w których wyznaczono poziomy dźwięku pochodzące od planowanej Inwestycji. Punkty zlokalizowano na granicy terenów podlegających ochronie przed hałasem. Otrzymane we wszystkich punktach referencyjnych wartości poziomów hałasu są niższe niż dopuszczalne wartości hałasu określone w ww. rozporządzeniu oraz opinii o klasyfikacji akustycznej z dnia 29 maja 2023 r. wydanej przez Urząd Miasta Zduńska Wola” podkreślając jednoznacznie, że „analiza akustyczna najbardziej niekorzystnego wariantu pracy Inwestycji (pracujące wszystkie źródła hałasu) nie wykazała naruszenia klimatu akustycznego na najbliższych obszarach podlegających ochronie przed hałasem”. RDOŚ uzgadniając realizację Przedsięwzięcia wskazał również szereg warunków minimalizujących oddziaływanie w zakresie hałasu, m.in., że „Na etapie realizacji inwestycji należy stosować sprzęt i urządzenia w dobrym stanie technicznym, gwarantującym dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu. Prace związane z emisją hałasu należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej, tj. w godzinach 6.00-22.00. Na etapie realizacji zaleca się eliminowanie pracy urządzeń i maszyn na biegu jałowym (...) Należy eliminować z pracy urządzenia niesprawne techniczne, mogące powodować podwyższony poziom hałasu (...)”. RDOŚ określił również maksymalny poziom mocy akustycznej poszczególnych punktów źródeł hałasu oraz maksymalną liczbę powierzchniowych źródeł hałasu. Nakazał również wyposażenie czerpni i wyrzutni wentylacyjnych w odpowiednio dobrane tłumiki hałasu o skuteczności tłumienia nie mniejszej niż 15 dB. Organ współdziałający uznał również za zasadne wykonanie analizy porealizacyjnej i oceny oddziaływania na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę w zakresie oddziaływania akustycznego. Takie obwarowanie przedsięwzięcia gwarantuje jego eksploatację zgodnie z przepisami prawa i zabezpieczenie wartości chronionych tj. życia i zdrowia ludzi.

W przepisach prawa brak jest regulacji dotyczących norm dla jakości zapachowej powietrza i już z tego tylko względu wyrażane w zaskarżonej decyzji „obawy” organu pierwszej instancji nie mogą stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji środowiskowej. Nie oznacza to jednak, że inwestor tę kwestię pominął. Przeciwnie w raporcie przeanalizował oddziaływanie w tym zakresie i przewidział w tym celu zabezpieczenia, które zapewnią, że przedmiotowe oddziaływanie nie wystąpi: „Podczas pracy Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych głównymi źródłami uciążliwości zapachowych (odorów) związanymi z eksploatacją Instalacji będzie transport i rozładunek odpadów w miejscu przyjęcia surowca. W celu zapobieżenia emisji odorów droga przejazdu z bramy wjazdowej do miejsca rozładunku odpadów będzie ściśle wytyczona i skrócona do minimum (lokalizacja Hali rozładunkowej w po-

blizu wjazdu). Dowóz odpadów będzie odbywał się w specjalnie przygotowanych zamkniętych wozach ciężarowych, aby nie powodować emisji odorów podczas transportu odpadów. Transport będzie się odbywał wyłącznie po utwardzonej powierzchni, a pojazdy będą wjeżdżać i opuszczać strefę, przez zamknięte bramy, które dzięki odpowiednim rozwiązaniom konstrukcyjnym, zapewnią dobrą izolację przed wydostawaniem się złośliwych substancji na zewnątrz oraz przed przedostawaniem się zanieczyszczeń lub deszczu do wnętrza hali. Pomieszczenie przyjęcia surowca znajdować będzie się wewnątrz budynku i pracować będzie w systemie podciśnienia, a powietrze odsysane z tego pomieszczenia będzie kierowane do kotła jako powietrze do spalania". Brak oddziaływania w zakresie zapachowym gwarantują również obostrzenia nałożone postanowieniem uzgadniającym RDOŚ.

Niejasnym jest co chciał osiągnąć organ pierwszej instancji wyprowadzając do decyzji stwierdzenie, że nie wyeliminuje się w 100% szkodliwych związków chemicznych emitowanych w procesie spalania i „trudno przewidzieć jakie związki są emitowane”, albowiem „w spalarniach monitorowane są tylko najczęściej występujące substancje”. Spółka zamierza prowadzić działalność w ramach obowiązującego systemu prawnego, który wyznacza standardy prowadzenia działalności w zakresie gospodarki odpadami, obligując prowadzących instalację do monitorowania określonych rodzajów substancji istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska i zdrowia ludzi. To bowiem gwarantuje, że ochrona tegoż środowiska i zdrowia ludzi zostaje zapewniona. Nie można przy tym zapominać, że instalacje do przetwarzania odpadów prawnie są dużo silniej obwarowane prawnie niż jakiekolwiek inne instalacje. Raport potwierdził zaś, że gwarancje wynikające z tych przepisów zostaną spełnione.

Kwestia zwiększenia ruchu samochodowego w trakcie budowy i eksploatacji ITPOK, jego wpływu na oddziaływanie akustyczne, bezpieczeństwo ruchu drogowego oraz wzrost zanieczyszczenia powietrza, szczegółowo została przeanalizowana w raporcie i oceniona przez organy współdziałające, które nie dopatrzyły się w tym zakresie uchybień. W odniesieniu do etapu budowy ustalono, że oddziaływania będą miały charakter krótkotrwały, co nie może świadczyć o negatywnym oddziaływaniu na zdrowie i życie ludzi, czego zresztą zasadniczo nie kwestionuje organ I instancji. Akcentuje on jednak oddziaływanie ITPOK podczas eksploatacji w szczególności w zakresie akustycznym. Całościowe oddziaływanie w tym zakresie będzie niższe niż dopuszczalne. Planowane do wykorzystania trasy dojazdowe wraz z potencjalną dostępnością transportową zostały szczegółowo przeanalizowane w raporcie. Wykazano, że faktyczne zwiększenie ruchu pojazdów na drogach będzie minimalne i nieodczuwalne dla mieszkańców, a celem dodatkowej ochrony mieszkańców ustalono, że ruch pojazdów ciężkich do ITPOK w ul. Murarskiej będzie odbywać się z ograniczoną prędkością maksymalnie do 30 km/h. Analizy emisji hałasu uwzględniły źródła ruchome hałasu w postaci pojazdów ciężarowych (pojazdy ciężkie) oraz pojazdów osobowych (pojazdy lekkie) poruszających się po terenie inwestycji. Do analiz przyjęto dane dotyczące natężenia ruchu pojazdów poruszających się po terenie inwestycji, w przypadku najmniej korzystnym, tj. dla wybranej doby o maksymalnej emisji hałasu. Wykonana analiza akustyczna najbardziej niekorzystnego wariantu pracy inwestycji nie wykazała naruszenia

klimatu akustycznego na najbliższych obszarach podlegających ochronie przed hałasem.

W raporcie wykazano, że faktyczne zwiększenie ruchu pojazdów będzie minimalne, nieodczuwalne dla mieszkańców. Co równie ważne, drogi zapewniające przedmiotową obsługę ITPOK nie przewidują ograniczeń w zakresie transportu samochodowego, drogi te już zresztą obecnie obsługują teren przemysłowy wobec czego sposób ich wykorzystania w istocie się nie zmieni się. Czynione wobec inwestycji domniemanie jakoby jej eksploatacja miała skutkować wzrostem niebezpieczeństwa na drodze są daleko idącym i bezprawnym nadużyciem i nie mają jakiegokolwiek znaczenia dla możliwości wydania decyzji środowiskowej.

W przeprowadzanej analizie oddziaływania na powietrze ruch samochodów osobowych został uwzględniony jako Emitor E-10 (w analizie uwzględniono ruch dla najbardziej niekorzystnej godziny - około 40 pojazdów, z uwagi na mniej ekologiczne samochody z silnikami diesla założono do obliczeń uciążliwości, że wszystkie te pojazdy posiadają silniki diesla, a także w obliczeniach przyjęto wskaźniki zwiększone dla pojazdów starszych, które mogą być jeszcze eksploatowane), zaś ruch samochodów ciężarowych jako Emitor E-9 (wariant obliczeniowy zakłada około dwukrotnie większy ruch pojazdów niż oczekiwany). W Raporcie przedstawiono oddziaływanie wszystkich emitorów związanych z eksploatacją ITPOK. „Z analizy stężeń maksymalnych wszystkich emitowanych zanieczyszczeń wynika, że powstające stężenia zarówno maksymalne, jak i średnioroczne oraz roczny opad pyłów ogółem, pyłów ołowiu i pyłów kadmu są mniejsze od dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu i wartości odniesienia zarówno na poziomie ziemi jak i poziomie zabudowy”. Co równie ważne -ITPOK pozytywnie wpłynie na poprawę jakości powietrza z uwagi na redukcję źródeł ciepła wykorzystujących paliwa stałe (węgiel) w elektrociepłowni i wprowadzenie w to miejsce instalacji do odzysku energii.

W Raporcie szczegółowo przeanalizowano problem odpadów poeksploatacyjnych przedstawiając ich rodzaj, maksymalne prognozowane ilości wytwarzanych odpadów, ich podstawowy skład chemiczny i właściwości, sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów, proponowane miejsce i sposób magazynowania oraz proponowany dalszy sposób ich zagospodarowania. Jednocześnie wyjaśniono, że „(...) ostateczne ilości odpadów zostaną zweryfikowane na późniejszym etapie projektowania na potrzeby wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Podobnie, jeśli zajdzie taka konieczność, do ilości odpadów dostosowane zostaną warunki w zakresie miejsca i sposobu magazynowania. Przedstawione obecnie informacje są pogładowe. W wyniku prac projektowych zostaną zweryfikowane i będą mogły ulec zmianie. Niemniej, podane wartości dotyczące ilości wytwarzanych odpadów są wartościami maksymalnymi. Podobnie, miejsca magazynowania odpadów uwzględniają wariant najmniej korzystny”.

Absurdalnym jest oczekiwanie od inwestora 100% gwarancji, że nie wystąpi awaria. Gwarancja taka byłaby poświadczeniem nieprawdy, albowiem nikt nie jest w stanie zagwarantować, że w jakimkolwiek obiekcie budowlanym nie dojdzie do awarii, czy podobnych tego typu zdarzeń, już choćby z przyczyn losowych i niezależnych od podmiotu prowadzącego taki obiekt budowlany, w tym instalację. Raport przedstawia

szereg działań mający na celu minimalizację ryzyka wystąpienia awarii, co zapewnia, że ITPOK będzie eksploatowany zgodnie z przepisami prawa i nie występuje istotne zagrożenie dóbr chronionych: życia i zdrowia ludzi. Ryzyko wystąpienia awarii jest - tak jak w przypadku każdego innego obiektu budowlanego. Podnoszone w tym zakresie przez organ pierwszej instancji szczególne obawy, jakkolwiek nie mają znaczenia dla możliwości wydania pozytywnej decyzji, są również nieuzasadnione. Ani planowane działania związane z realizacją przedsięwzięcia, ani uzyskane w ich efekcie obiekty i urządzenia budowlane i nie podlegają kwalifikacji zarówno do zakładów o dużym, jak i o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, co zostało wskazane wprost w raporcie (str. 326).

Teren, na którym ma zostać zrealizowane przedsięwzięcie już teraz usytuowany jest w lokalizacji przemysłowej, na terenie istniejącej Elektrociepłowni Zduńska Wola na obecnym placu składowym węgla. W związku z tym, teren wskazany pod inwestycję jest terenem o niskiej wartości przyrodniczej, zaś budowa instalacji w tym miejscu nie przyczyni się do znaczącej zmiany zagospodarowania terenu czy krajobrazu. Doświadczenia innych miast, gdzie funkcjonują tego rodzaju instalacje nie wskazują na spadek wartości nieruchomości w ich otoczeniu, a tym bardziej na zależność pomiędzy spadkiem wartości, a sąsiedztwem spalarni odpadów. Ponadto ocena wartości nieruchomości sąsiadujących z terenem przedsięwzięcia nie stanowi elementu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 80 ust. 1 i 2 u.o.ś. Postępowanie środowiskowe nie służy ochronie interesów majątkowych, a kwestia wartości nieruchomości nie podlega ocenie w ramach postępowania o wydanie decyzji środowiskowej i wykracza poza zakres tej procedury.

Organ pierwszej instancji próbuje obciążyć Spółkę konsekwencjami obecnego stanu gospodarki odpadami. W przeciwnym wypadku niezrozumiałym byłby cel przytaczania rozbudowanej argumentacji dotyczącej wizji organu pierwszej instancji co do kierunków rozwoju w tym zakresie, mianowicie, że trzeba „stworzyć stabilny fundament w postaci gromadzenia czystych surowców wtórnych ” i „kłaść nacisk na zmniejszenie ilości niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych” i rekomendacje by „obecnie należało inwestować w recykling” i odejść „od termicznego przekształcania odpadów stawiając za priorytet ograniczenie wytwarzania i recykling”. Inwestor nie odpowiada za obecny kształt gospodarki odpadami i ilość produkowanych odpadów. Jego działania mogą jednak dopełnić tenże system zagospodarowania i korzystnie na niego wpłynąć, ograniczając jednocześnie wykorzystanie paliw stałych (węgla) w Elektrociepłowni Zduńska Wola.

Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2019 - 2025 z uwzględnieniem lat 2026 - 2031 (PGOWŁ) wskazuje, że system zagospodarowania zmieszanych odpadów komunalnych w województwie łódzkim polega na przetwarzaniu zmieszanych (niesegregowanych) odpadów komunalnych w instalacjach do mechaniczno-biologicznego przetwarzania. Tym samym, na terenie województwa łódzkiego konieczna jest realizacja inwestycji polegających na termicznym przekształcaniu tzw. frakcji nadsitowej, powstałej po mechanicznym przetworzeniu zmieszanych odpadów komunalnych, posiadającej odpowiednią do przekształcania termicznego wartość opałową. Instalacje do termicznego przekształcania odpadów stanowią dopełnienie

kompleksowego systemu zagospodarowania głównie frakcji energetycznej. Postulaty Prezydenta Miasta Zduńska Wola, jakkolwiek nawet jeśli słuszne w swych założeniach, nie stanowią rozwiązania bieżących problemów z jakim zmagają się system gospodarki odpadami, w tym na terenie województwa łódzkiego - zagospodarowania bezużytecznych odpadów, nienadających się do recyklingu i składowania. Pomija również zupełnie kwestię emisji dwutlenku węgla, a także zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, które przedostają się do powietrza w związku z konwencjonalną produkcją ciepła i energii. Tymczasem Spółka chce właśnie takie odpady zagospodarowywać i przekształcać je w energię elektryczną i ciepło dla mieszkańców Zduńskiej Woli. Realizacja Przedsięwzięcia jest w pełni komplementarna z systemem selektywnej zbiórki odpadów, która w dalszym ciągu będzie promowana wśród społeczeństwa. Negatywny stosunek organu pierwszej instancji do tego rodzaju instalacji, czego wyrazem jest czynienie wobec nich bezpodstawnych i nieprawdziwych zarzutów, jakoby nie mogły być podstawowymi jednostkami wytwarzania ciepła, ze względów na niewielką moc oraz wysoką niestabilność w produkcji energii związaną z wahaniami przekształcanych odpadów, nie może przesadzić o odmowie wydania decyzji środowiskowej dla ITPOK w sytuacji spełnienia przez nią wszystkich wymagań wynikających z przepisów prawa. Uzyskanie decyzji środowiskowej jest pierwszym etapem długotrwałego procesu inwestycyjnego, jakim jest realizacja instalacji do termicznego przekształcania odpadów.

Oczekiwanie przedstawienia przez Spółkę na tak wczesnym etapie inwestycji „listów intencyjnych, wstępnych umów bądź deklaracji mających na celu zapewnienie dla Inwestora stałych dostaw strumienia odpadów w ilości niezbędnej do ciągłego i prawidłowego funkcjonowania ITPOK” nie wynika z przepisów prawa. Prezydent Miasta Zduńska Wola takimi twierdzeniami próbuje uzależnić pozytywne rozstrzygnięcie od spełnienia przez Spółkę warunków nie wynikających z przepisów prawa, do czego w żadnym razie nie jest uprawniony. Należy wskazać, że gdyby nie było podmiotów zainteresowanych przekazywaniem odpadów do ITPOK, z czysto biznesowych względów Spółka nie planowałaby realizacji takiej instalacji - oczekiwanie przedstawienia konkretnych dokumentów zawartych z takimi podmiotami na obecnym etapie Inwestycji jest jednak dalece nieuzasadnione.

Nieuzasadniona jest odmowa wydania decyzji środowiskowej z powodu niepewności co do ostatecznej wysokości kosztów ciepła i energii „z jakimi mieszkańcy Miasta Zduńska Wola będą musieli się zmierzyć po uruchomieniu ITPOK”. Organ pierwszej instancji próbuje uzależnić wydanie pozytywnej decyzji od pozaprawnych aspektów planowanego przedsięwzięcia. Jednocześnie tworzy przy tym daleko idące domniemania, jakoby koszty te mogły ulec podwyższeniu z uwagi na to, że Parlament Europejski w 2026 r. ma podjąć decyzję dotyczącą objęcia spalarni odpadów systemem EU-ETS. Powyższe twierdzenie nacechowane jest szeregiem niepewności i wyprowadzanie z nich daleko idących konsekwencji o podwyższeniu kosztów ciepła i energii jest czynieniem niekorzystnych dla Spółki domniemań, które nie znajduje żadnego uzasadnienia w okolicznościach faktycznych. Nawet jeśli w istocie doszłoby do objęcia spalarni odpadów systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, które jest dalece niepewne w ogóle, a co dopiero w konkretnych ramach czasowych, nie oznacza to jeszcze, że koszty te zostaną przeniesione na finalnego od-

biorcę ciepła. Przedmiotowy aspekt „cenowy” w żadnym razie nie stanowi jednak elementu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 80 ust. 1 i 2 u.o.ś.

Podobnie jak kwestia cen energii i ciepła, również przypuszczenia, że zaplanowany „przepływ odpadów” „nie wpłynie na obniżenie kosztów zagospodarowania odpadów ponoszonych przez mieszkańców” nie mają jakiegokolwiek znaczenia dla możliwości wydania decyzji środowiskowej. Uruchomienie instalacji ITPOK w krajowych lokalizacjach zawsze wpływało z jednej strony na poprawę systemu gospodarki odpadami, z drugiej strony na obniżkę opłat za zagospodarowanie odpadów dla mieszkańców.

Lokalizacja inwestycji zgodna jest z przepisami prawa, w tym miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część terenu Inwestycji. Nie ma również żadnych innych zgodnych z prawem ograniczeń uniemożliwiających lokalizowanie ITPOK na zaplanowanym terenie. Nie jest nią przyjęta po wydaniu decyzji odmownej uchwała Nr LXXXI/1139/24 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 21 marca 2024 r. w sprawie uchwalenia zasady lokalizacji składowisk odpadów oraz spalarni odpadów na terenie gminy miejskiej Zduńska Wola. Uchwała została w dniu 29 marca 2024 r. doręczona do Wojewody Łódzkiego i obecnie trwa proces kontroli nadzorczej tego aktu. W dniu 9 kwietnia 2024 r. Spółka złożyła wniosek o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Jak wynika z uzasadnienia decyzji pierwszoinstancyjnej, podstawą jej wydania był wyłącznie brak akceptacji społecznej dla planowanego przedsięwzięcia. Została zatem wydana nie na podstawie przepisu prawa materialnego, upoważniającego organ pierwszej instancji do jej wydania, ale rozstrzygnięcie to zostało oparte o nieznajdące umocowania w przepisach prawa, subiektywne i niewykazane przekonanie społeczeństwa i w konsekwencji Prezydenta Miasta Zduńska Wola, o możliwości istotnego negatywnego wpływu przedsięwzięcia na szeroko rozumiane środowisko, w tym zdrowie i bezpieczeństwo ludzi, którego brak został potwierdzony w toku postępowania, w tym przez wyspecjalizowane organy współdziałające. Wbrew przekonaniu Prezydenta Miasta Zduńska Wola, wszelkie wątpliwości dotyczące oddziaływania przedsięwzięcia zostały wyjaśnione. Nadmienić należy, że jak każda inwestycja, również budowa ITPOK wiąże się z jakimś oddziaływaniem i jeśli oddziaływanie to mieści się w wyznaczonych prawem normach, nie można wywodzić z tego tytułu negatywnych konsekwencji wobec inwestora. Ponadto, organ pierwszej instancji odwołał się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji do okoliczności nieznajdujących odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, stanowiących de facto nieuprawnione, czynione na niekorzyść Spółki domniemania. W rezultacie, zaskarżona decyzja została nie tylko wydana „bez podstawy prawnej”, rozumianej jako brak przepisu umożliwiającego wydanie decyzji odmownej z uwagi na sprzeciw społeczeństwa, ale również w oparciu o okoliczności niewykazane i niemające znaczenia dla niniejszej sprawy.

8. Odmawiając wydania decyzji środowiskowej zgodnie z wnioskiem inwestora podczas gdy w świetle obowiązujących przepisów uzasadnionym było ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia, Prezydent Miasta Zduńska Wola, dopu-

ścił się naruszenia wyrażonych w art. 6, art. 8 k.p.a. oraz art. 9 k.p.a. zasad: praworządności, ochrony zaufania obywateli do władzy publicznej oraz informowania i dbałości o interes stron postępowania. Naruszenie wskazanych zasad jest w niniejszej sprawie o tyle rażące, że organ pierwszej instancji doskonale zdaje sobie sprawę, że zaplanowana przez Spółkę inwestycja zgodna jest z przepisami prawa, lecz wyłącznie z uwagi na sprzeciw społeczny, który nie może być podstawą wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań wyraża, sprzeczne z prawem, stanowisko przeciwnie. Takie działanie organu z pewnością nie służy interesowi strony i nie pogłębi jej zaufania do organów Państwa. Realizacją zasady budowania zaufania do organów władzy publicznej jest również sporządzenie uzasadnienia zaskarżonej decyzji, w którym należy jednoznacznie odnieść się do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W niniejszej sprawie skoro organ pierwszej instancji odmówił wydania pozytywnej decyzji - powinien wskazać w uzasadnieniu przyczyny, ze względu na które, w ocenie tego organu, raport oraz stanowiska organów współdziałających, nie stanowią wiarygodnych dowodów. Tymczasem, w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ nie poddał analizie ww. dowodów, nie wskazał przyczyn, ze względu na które przyjął, że nie wykazują one, że ochrona szeroko rozumianego środowiska zostanie zachowana, jak również powodów, dla których dowody te nie były dla organu I instancji wiarygodne. Odwołując się do braku akceptacji społecznej dla realizacji przedsięwzięcia, organ pierwszej instancji nie wskazał także dowodów, leżących u podstaw wniosków dotyczących rzekomych uciążliwości, jakie miałyby być powodowane przez przedsięwzięcie.

Wobec powyższego, również z uwagi na naruszenie art. 107 § 3 w zw. z art. 11 w zw. z art. 8 i art. 9 k.p.a. zaskarżona decyzja jest wadliwa i wymaga uchylenia w całości.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze ustaliło i zważyło, co następuje:

Wnioskiem z dnia 29 listopada 2021 r. (data wpływu 1 grudnia 2021 r.) Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o. (dalej jako Spółka) wystąpiła do Prezydenta Miasta Zduńska Wola o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych w Zduńskiej Woli na działkach o nr ewid.: 32/4, 98/1, 98/4, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7 w miejscowości Zduńska Wola obręb 0010”.

Tak opisane przedsięwzięcie należy zaliczyć, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 46 i 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), powoływane dalej jako „rozporządzenie”, które wymieniają (pkt 46) instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r., poz. 2389, z późn.

zm.) oraz (pkt 47) instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r., poz. 2389, z późn. zm.) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.ś., dla których raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest obligatoryjnie wymagany. Na podstawie mapy z zasięgiem oddziaływania organ pierwszej instancji ustalił liczbę stron postępowania - właścicieli działek przyległych do miejsca planowanej realizacji przedsięwzięcia - która przekroczyła 10. Imienny wykaz właścicieli działek z zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia został ustalony na podstawie posiadanych danych z ewidencji gruntów.

O wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia planowanego przez Spółkę organ zawiadomił strony postępowania poprzez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a. Obwieszczenie z dnia 3 stycznia 2022 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.1, zostało zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Zduńska Wola.

W dniu 11 stycznia 2022 r. (pismo znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.3) organ pierwszej instancji na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 u.o.ś. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, Łódzkiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Marszałka Województwa Łódzkiego o wydanie opinii oraz uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, o czym strony niniejszego postępowania zostały zawiadomione w stosownym obwieszczeniu z tej samej daty (znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.5).

Łódzki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny pismem z dnia 17 stycznia 2022 r., znak: ŁPWIS.NSOZNS.9022.7.2.2022.AK, przekazał wystąpienie organu pierwszej instancji wg właściwości do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zduńskiej Woli.

Pismem z dnia 28 lutego 2022 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.8, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 25 lutego 2022 r., znak: WOOŚ.4221.7.2022.ASo.2. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 23 marca 2022 r.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2022 r., znak: WOOŚ.4221.7.2022.ASo, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia i określił warunki wymagane przy jego realizacji oraz przedstawił stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2022 r., znak: PSSE.NSZNS.460.3.2022. JOK, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zduńskiej Woli zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia pod względem higienicznym i zdrowotnym.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu postanowieniem z dnia 15 czerwca 2022 r., znak: PO.RzŚ.4360.3.2022.BJ, uzgodnił realizację przedsięwzięcia w proponowanym do realizacji wariantcie oraz określił warunki wymagane przy jego realizacji, a także przedstawił stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Pismem z dnia 23 czerwca 2022 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.16, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 20 czerwca 2022 r., znak: ŚRIII.4.2022.PG. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 27 lipca 2022 r.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2022 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.20, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 18 sierpnia 2022 r., znak: WOOŚ.4221.7.2022.ASo.5. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 29 sierpnia 2022 r.

Pismem z dnia 27 września 2022 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.23, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 23 września 2022 r., znak: WOOŚ.4221.7.2022.ASo.6. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 14 października 2022 r.

Pismem z dnia 28 października 2022 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.26, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 26 października 2022 r., znak: WOOŚ.4221.7.2022.ASo.7. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 21 listopada 2022 r.

Pismem z dnia 9 listopada 2022 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.28, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 7 listopada 2022 r., znak: ŚRIII.48.2022.KN. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 16 marca 2023 r.

Pismem z dnia 23 maja 2023 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.37, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zduńskiej Woli z dnia 22 maja 2023 r., znak: PSSE.NSZNS.460.3.2022. JOK. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 28 czerwca 2023 r. wraz z ujednoliconą wersją raportu oddziaływania

na środowisko (w dniu 17 lipca 2023 r. złożono erratę do raportu obejmująca sprostowania oczywistych omyłek pisarskich).

Pismem z dnia 28 lipca 2023 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.44, organ pierwszej instancji wezwał Spółkę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - w związku z pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 25 lipca 2023 r., znak: WOOŚ.4221.7.2022.ASo.11. Uzupełnienie raportu zostało przekazane przez Spółkę do organu pierwszej instancji w dniu 28 sierpnia 2023 r.

Postanowieniem z dnia 8 września 2023 r., znak WOOŚ.4221.7.2022.ASo.13, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki wymagane przy jego realizacji, wskazując jednocześnie, że traci moc uzgodnienie zawarte w postanowieniu z dnia 9 czerwca 2022 r., znak: WOOŚ.4221.7.2022.ASo.4

Marszałek Województwa Łódzkiego w opinii z dnia 12 września 2023 r., znak: ŚR.III.7220.43.2023.KN, zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia.

W toku uzgodnień i opiniowania warunków realizacji przedsięwzięcia uzupełnienia raportu przedkładane przez Spółkę były następnie przekazywane biorącym udział w postępowaniu organom współdecydującym. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zduńskiej Woli konsekwentnie podtrzymywał stanowisko przedstawione w opinii z dnia 14 czerwca 2022 r., znak: PSSE.NSZNS.460.3.2022.JOK, ostatecznie w opinii z dnia 28 września 2023 r., Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu postanowieniem z dnia 23 listopada 2022 r., znak: PO.RzŚ.4360.3.2022.BJ, uzgodnił realizację przedsięwzięcia w proponowanym do realizacji wariantcie oraz przedstawiał stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, a następnie podtrzymał wyrażone w wymienionym postanowieniu uzgodnienie - ostatecznie w piśmie z dnia 11 września 2023 r., znak: PO.RZŚ.4360.3.2022.BJ).

Obwieszczeniem z dnia 16 października 2023 r., znak: ZEOŚ.6220.1.7.2021.AKo.51, organ pierwszej instancji podał do publicznej wiadomości informację o możliwości składania uwag i wniosków w postępowaniu w ramach udziału społeczeństwa w terminie od dnia 18 października 2023 r. do dnia 16 listopada 2023 r. oraz wyznaczył na dzień 9 listopada 2023 r. rozprawę otwartą dla społeczeństwa.

W myśl art. 59 ust. 1 u.o.ś. (w brzmieniu sprzed wejścia w życie nowelizacji z dnia 13 lipca 2023 r. - w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2023 r., poz. 1890) realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W pierwszym przypadku obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wynika wprost z przepisów, natomiast w drugim przypadku, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może zostać

stwierdzony przez uprawniony organ na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy. Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne lub fakultatywne określa rozporządzenie, przy czym, jak wyżej wspomniano planowane przedsięwzięcie jest wymienione w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia, co oznacza, że zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - w jego przypadku obligatoryjne jest zatem przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz uzyskanie przez podmiot planujący realizację inwestycji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem o wydanie decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 u.o.ś.

Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, na podstawie art. 80 ust. 1 u.o.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Artykuł 82 u.o.ś. wskazuje jakie niezbędne elementy powinny zostać zawarte w decyzji. Zgodnie z ust. 1 ww. przepisu w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

- a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,
- b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
- c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27, 27 i 29,
- d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,
- e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,

f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej - stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,

b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań,

c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

– wójt, burmistrz lub prezydent miasta,

– starosta,

– marszałek województwa,

– wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w:

a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

b) ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;

5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;

6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio (art. 82 ust. 1a u.o.ś.).

Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących: 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska; 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6; 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta; 4) starosta; 5) marszałek województwa; 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska (art. 82 ust. 1c u.o.ś.).

W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody (art. 82 ust. 2 u.o.ś.).

Ponadto w stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona (art. 82 ust. 2a u.o.ś.).

Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 82 ust. 3 u.o.ś.).

Zgodnie z art. 85 ust. 2 u.o.ś. uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów k.p.a., powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
 - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

Inwestor przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i na żądanie organu pierwszej instancji dokonał jego uzupełnień.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zarzuty podniesione w odwołaniu są w najistotniejszym zakresie zasadne, a Prezydent Miasta Zduńska Wola nie miał podstaw do odmowy ustalenia uwarunkowań środowiskowych dla planowanego przedsięwzięcia.

Wprawdzie we wnioskach odwołania Spółka wносиła również o wydanie decyzji kasatoryjnej, jednakże podstawowym obowiązkiem organu drugiej instancji, wynikającym z wyrażonej w art. 15 k.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest dążenie do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji.

W ocenie Kolegium są ku temu wszelkie podstawy - zarówno w aspekcie faktycznym, jak i prawnym. Materiał dowodowy jest kompletny i pozwala na dokonanie kompleksowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zaś samo postępowanie środowiskowe zostało przeprowadzone z uwzględnieniem wymagań u.o.ś., w tym z uwzględnieniem konieczności zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Należy zgodzić się z argumentacją Spółki, że wskazane przez organ pierwszej instancji przyczyny wydania decyzji odmownej nie mogą uzasadniać takiego rozstrzygnięcia na gruncie przepisów u.o.ś. Sprzeciw społeczny nie stanowi bowiem przesłanki uzasadniającej odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym zwraca się uwagę, iż sprzeciw lokalnej społeczności nie stanowi normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Organ wydający decyzję środowiskową ma oczywiście obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w postępowaniu, może ona składać uwagi i wnioski, a w uzasadnieniu decyzji środowiskowej organ powinien wskazać w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę. Stanowisko organu, że obawy okolicznych mieszkańców wobec realizacji inwestycji, która w ich ocenie będzie negatywnie wpływać na poziom życia, mogą prowadzić do wydania decyzji odmownej, nie znajduje oparcia w przepisach prawa. Protesty społeczne kierowane przeciwko inwestycji należy ocenić, by poznać ich powód, jednak wystąpienie protestów nie powoduje automatycznie, że organ powinien uzyskać społeczną akceptację przedsięwzięcia. W sytuacji stawiania zamierzeniu inwestycyjnemu konkretnych zarzutów popieranych dowodami i podnoszenia istotnych dla oceny oddziaływania na środowisko okoliczności należy je wyjaśnić. Innymi słowy, zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być rozumiane jako swoiste referendum, czy głosowanie nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji. Także skala protestów nie może być warunkiem przesądzającym o ustaleniu bądź nieustaleniu środowiskowych

uwarunkowań (por. wyrok NSA z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt II OSK 2031/13, publ. LEX nr 1667370; wyrok NSA z dnia 1 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 339/15, publ. LEX nr 2102273; wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt II SA/Go 864/19, publ. LEX nr 2837706; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 24 września 2021 r., sygn. akt IV SA/Po 249/21, publ. LEX nr 3310264; wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt II SA/Bk 90/18, publ. LEX nr 2507689).

Dysponując raportem oddziaływania na środowisko, którego treści organ pierwszej instancji nie kwestionował, a także niezbędnymi uzgodnieniami i opiniami, organ pierwszej instancji miał obowiązek ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Decyzja ta nie jest bowiem decyzją uznaniową, lecz typową decyzją związaną, co oznacza, że organ właściwy w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowaniach nie ma swobody wyboru konsekwencji prawnych w określonym stanie faktycznym i prawnym z jednoczesnym wyważeniem słusznego interesu strony i interesu publicznego. Tut. Kolegium w pełni podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt II SA/Łd 285/13, LEX nr 1333585; wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 marca 2022 r., sygn. akt IV SA/Wa 1699/21, LEX nr 3342380; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 26 sierpnia 2021 r., sygn. akt II SA/Po 1/21, LEX nr 3231961), że przesłanki odmowy wydania uwarunkowań polegać mogą wyłącznie na: niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.o.ś), odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 u.o.ś), braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 u.o.ś, wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 u.o.p. (art. 81 ust. 2 u.o.ś), wykazaniu, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (art. 81 ust. 3 u.o.ś). Jeśli żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań.

Nie można zgodzić się z przedstawionym w zaskarżonej decyzji stanowiskiem, w myśl którego planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami m.p.z.p.

Należy zwrócić uwagę, że projektowany ITPOK ma być położony na działkach o nr ewid.: n32/4, 98/1, 98/4, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7 w miejscowości Zduńska Wola obręb 0010. Spośród wymienionych działek m.p.z.p. objęte są działki o nr 160/5, 160/6, 160/7, pozostałe działki znajdują się na obszarach nieobjętych planem. Ze znajdującego się w aktach sprawy wypisu i wyrysu planu wynika, że:

1) działki o nr ewid.: 160/5, 160/7 są oznaczone na rysunku planu odpowiednio symbolami 4P i 5P (tereny zabudowy produkcyjnej) dla których plan przewiduje następujące ustalenia:

- a) funkcję podstawową: produkcyjną,
- b) funkcję dopuszczającą: składowo-magazynową i usługową,

c) przeznaczenie służące działaniom polegającym na realizacji nowych budynków o funkcji zgodnej z podstawową lub dopuszczającą, z niezbędnymi do ich funkcjonowania budynkami administracyjnymi i budynkami z pomieszczeniami technicznymi, gospodarczymi, garażami, obiektami infrastruktury technicznej oraz terenami zieleni, dojazdami, miejscami postojowymi oraz realizacji nowych stacji transformatorowych SN/nn,

2) działka o nr 160/6 jest oznaczona symbolem 6KDDw (tereny dróg wewnętrznych), dla których plan określa:

a) funkcję podstawową: prawidłowe funkcjonowanie układu komunikacyjnego i bezpośrednią obsługę przyległej zabudowy,

b) funkcja dopuszczalną: prowadzenie sieci uzbrojenia miejskiego, w tym sieci elektroenergetycznych,

c) przeznaczenie służące działaniom polegającym na realizacji projektowanych dróg wewnętrznych: 6KDDw i 7KDDw o pasach drogowych określonych liniami rozgraniczającymi, w celu zapewnienia dostępności komunikacyjnej działek budowlanych do systemu dróg publicznych oraz utrzymaniu i modernizacji istniejących torów kolejowych, w celu zapewnienia dostępności do systemu transportu kolejowego.

W zaskarżonej decyzji przytoczono w sposób nieprawidłowy przeznaczenie terenu określone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do terenu oznaczonego symbolem 6KDDw (działka nr 160/6), bowiem zacytowano przeznaczenie terenu określone dla terenu o symbolach 1KDZ, 2KDL, 3KDD, 4KDD i 5KDD (tereny dróg publicznych), a jak wynika z wypisu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przedmiotowa działka znajduje się na terenie oznaczonym symbolem 6KDDw.

Planowane przedsięwzięcie ma polegać na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych w Zduńskiej Woli, przy czym na teren realizacji przedsięwzięcia wskazano działki o nr ewid.: 32/4, 98/1, 98/4, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7 w miejscowości Zduńska Wola obręb 0010. Realizacja planowanego przedsięwzięcia będzie polegała na budowie różnych obiektów budowlanych, jednakże w ramach budowy ITPOK nie planuje się zabudowy terenu działek objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lecz pozostawienie ich w tej samej funkcji co obecnie, tj. transportowej w obrębie działki nr 160/6 oraz jako pas zieleni izolacyjnej w odniesieniu do bocznicy kolejowej i obiektów przemysłowych EC oraz ITPOK w obrębie działek nr 160/5, 160/7. Działki nr 160/5, 160/7 są obecnie niezabudowane obsadzone zielenią izolacyjną wysoką, a przez działkę 160/6 poprowadzona jest bocznicą kolejowa na teren Elektrociepłowni Zduńska Wola (dalej „EC ZW”. Plan Zagospodarowania Terenu dla ITPOK przewiduje, że przedmiotowe działki stanowić będą przemysłowy obszar buforowy dla ITPOK.

Nie można zatem w sposób zasadny twierdzić o kolizji przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z planowaną inwestycją z tego powodu, że przedsięwzięcie w ujęciu całościowym jest związane z gospodarowaniem odpadami, co - w ocenie organu - jest sprzeczne z produkcyjną (4P, 5P), czy komunikacyjną (6KDDw) funkcją terenu. Dokonywanie takiej oceny byłoby zasadne wyłącznie wówczas, gdyby obiekty budowlane tworzące ITPOK były przewidziane do realizacji na

wskazanych działkach, co jednak w rozpatrywanej sprawie nie ma miejsca, gdyż jak wyżej wspomniano w ramach realizacji przedsięwzięcia działki nr 160/5, 160/6, 160/7 nie będą w żaden sposób zabudowane.

Organ odwoławczy stwierdza ponadto, że niezależnie od nietrafności motywów, którymi organ pierwszej instancji uzasadniał wydanie decyzji odmawiającej „uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia”, brak jest podstaw w przepisach u.o.ś. do wydania rozstrzygnięcia o takiej treści. Na gruncie art. 80 u.o.ś. organ właściwy do wydania decyzji powinien wydać decyzję o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań bądź wydać decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań, względnie odmówić wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania uwarunkowań (jeżeli zachodzą okoliczności to uzasadniające). Nie ma natomiast podstaw do wydania decyzji odmawiającej „uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia”. Organ gminy - właściwy do wydania decyzji na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 u.o.ś. - nie uzgadnia warunków realizacji przedsięwzięcia tylko ustala bądź odmawia ustalenia uwarunkowań środowiskowych. Uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia dokonują w toku procedury poprzedzającej wydanie decyzji środowiskowej organy wymienione w art. 77 ust. 1 u.o.ś.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, którego najistotniejszym elementem jest raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, daje uzasadnione podstawy do przyjęcia, że jest możliwa ocena przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na poszczególne komponenty środowiska. Zebraną w sprawie dokumentację należy uznać za kompletną i wystarczającą do ustalenia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia. Dotrzymanie warunków określonych niniejszą decyzją przy realizacji i eksploatacja przedsięwzięcia w wariantcie realizacyjnym zagwarantuje spełnienie wymogów w zakresie ochrony środowiska.

Na podstawie analizy przedmiotowej dokumentacji, tj. przede wszystkim raportu o oddziaływaniu na środowisko wraz z wyjaśnieniami i uzupełnieniami, należy stwierdzić, że:

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych w Zduńskiej Woli na terenie miasta Zduńska Wola, powiat zduńskowolski, województwo łódzkie, na działkach o nr ewid.: 32/4, 98/1, 98/4, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7. Przedsięwzięcie przewidziane jest do realizacji na terenie przemysłowym położonym w centralnej części terenu EC ZW.

Teren wymienionych powyżej działek w części (działki nr 160/5, 160/6, 160/7) objęty jest postanowieniami m.p.z.p. Działki nr 160/5, 160/7 położone są na terenie oznaczonym odpowiednio symbolami 4P i 5P (tereny zabudowy produkcyjnej), zaś działka nr 160/6 jest położona na terenie oznaczonym symbolem 6KDDw (tereny dróg wewnętrznych).

Teren planowanego przedsięwzięcia wykorzystywany jest jako plac składowy węgla elektrociepłowni miejskiej od początku lat 1980 - tych. W związku z powyższym realizacja przedsięwzięcia będzie wymagała rozbiórki m.in.:

- sieci elektroenergetycznej przebiegającej przez działkę nr 160/12,

- sieci wodociągowej przebiegającej zarówno przez działkę nr 160/12, wzdłuż działki 160/11, jak i fragmenty przebiegające w poprzek tych działek,
- sieci kanalizacyjnej na działce nr 160/12 oraz fragmentu w północnej części działki 160/11,
- sieci ciepłowniczej wzdłuż krawędzi działki ewidencyjnej nr 160/12,
- torów kolejowych na działce ewidencyjnej nr 160/12, należy przeprowadzić również demontaż torów kolejowych na odcinku wzdłuż działki nr 160/11.
- suwnicy na działce nr 160/12, należy zdemontować konstrukcję suwnicy bramowej wraz likwidacją jej podpór i torów jezdnych.

Konieczna będzie również likwidacja znacznej części utwardzonego placu węglowego, polegająca na usunięciu składów węgla, warstwy utwardzenia betonowego oraz wierzchniej warstwy gruntu zawierającego ślady pyłu węglowego.

W bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia od strony północnej znajdują się tereny przemysłowe, dalej tereny zielone i linia kolejowa, od strony południowej znajduje się ul. Lipowa, dalej zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, od strony wschodniej znajduje się kompleks przemysłowo gospodarczy, a od strony zachodniej znajdują się tereny funkcjonującej EC ZW, dalej tereny zielone.

Planowana ITPOK będzie instalacją przekształcającą odpady (odzysk R1), które zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach (Dz. U. poz. 1277) nie mogą być składowane na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne (odpady o cieple spalania wyższym od 6 MJ/kg). W ramach funkcjonowania ITPOK będzie zachodzić również proces odzysku R12 (waloryzacja żużla) części odpadów poprocesowych powstałych w wyniku procesu R1. Budowa ITPOK przyczyni się do rozwoju potencjału komunalnego i energetycznego Zduńskiej Woli domykając gospodarkę o zamkniętym obiegu, przekształcając odpady, których zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, nie da się odzyskać w inny sposób - zgodnie z załącznikami do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 poz. 1587 z późn. zm.). Ponadto ITPOK pozytywnie wpłynie na poprawę jakości powietrza poprzez redukcję źródeł ciepła wykorzystujących paliwa stałe (węgiel) w elektrociepłowni i wprowadzenie w to miejsce instalacji odzysku energii.

Podstawowym paliwem, tj. paliwem, którego udział będzie największy, będzie nieprzetwarzalna frakcja nadsitowa, powstała po mechanicznym przetworzeniu zmieszanych odpadów komunalnych, posiadająca odpowiednią do przekształcania termicznego wartość opałową, jak też palna frakcja podsitowa (kod odpadu 19 12 12). Ten rodzaj odpadów będzie stanowić paliwo referencyjne dla ITPOK.

Do ITPOK będą także trafiać inne rodzaje odpadów, tj. wysokokaloryczna frakcja energetyczna odpadów komunalnych zbieranych w sposób selektywny, która ze względu na złą jakość nie nadaje się do recyklingu i odzysku materiałowego, stanowiąca pozostałość po ich mechanicznym przetworzeniu (sortowaniu) – tzw. paliwo alternatywne (kod 19 12 10). Do ITPOK nie będą trafiać odpady niebezpieczne, np. medyczne.

Odpady będą dowożone do ITPOK transportem kołowym. W hali rozładunku będą rozładowywane z ciężarówek do bunkra odpadów, z którego za pomocą suwnicy

trafią poprzez lej zasypowy na ruszt – do paleniska kotła, gdzie nastąpi ich termiczne przekształcenie (spalenie), dzięki czemu nastąpi konwersja zawartej w nich energii chemicznej w energię cieplną. ITPOK podczas wysokosprawnej kogeneracji będzie odzyskiwać z odpadów energię zamienianą w prąd elektryczny sprzedawany do sieci elektroenergetycznej i ciepło rezerwujące produkcję ciepła produkowanego z paliw kopalnych. Spaliny po kotle zostaną oczyszczone w instalacji oczyszczania spalin, a następnie zostaną odprowadzone do atmosfery poprzez komin. Z odpadów, które trafiły do bunkra powstanie żużel oraz popiół, pył i stałe odpady z instalacji oczyszczania spalin. Odpady te będą odbierane przez uprawnione podmioty, posiadające właściwe zezwolenia na ich odbiór, a następnie trafią do zagospodarowania lub do odpowiednich miejsc składowania. Objętość odpadów trafiających do bunkra po ich termicznym przekształceniu wielokrotnie się zmniejszy. Kawałki metalu zawarte w odpadach zostaną poddane odzyskowi.

Termiczne przekształcanie odpadów ma na celu przede wszystkim:

- maksymalne zmniejszenie objętości i masy odpadów,
- przekształcenie pozostałych niepalnych składników odpadów w postać nadającą się do składowania i / lub wykorzystania,
- odzysk ciepła wydzielanego podczas spalania odpadów i następnie jego przekształcenie w energię użyteczną w postaci prądu elektrycznego i ciepła,
- zmniejszenie emisji ze źródeł wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej (elektrownie i elektrociepłownie) opalane węglem – tzw. substytucję paliw,
- likwidację zawartych w odpadach organizmów chorobotwórczych,
- odzysk zawartych w odpadach surowców wtórnych – metali żelaznych i nieżelaznych,
- zagospodarowanie frakcji odpadów nienadających się do recyklingu i zapobieżenie oddaniu ich na składowiska odpadów, a co za tym idzie zmniejszenie efektu cieplarnianego powodowanego przez uwalniany ze składowanych odpadów metan.

Zakres planowanych do zabudowy w ramach ITPOK obiektów wraz z ich szacunkową powierzchnią przedstawia poniższa tabela:

Nazwa	Powierzchnia [m ²]
Budynek ITPOK, w tym:	4 550
- hala rozładunkowa	1 000
- hala bunkra	1 100
- hala kotła i instalacji oczyszczania spalin	2 000
- budynek obsługowy, w tym elektryczny II	450
Hala waloryzacji i sezonowania żużla	2 700
Maszynownia i budynek elektryczny I	900
Portiernia	50
Budynek administracyjny	450
Budynki razem	8 650
Drogi i place	9 000
Chodniki	2 500
Powierzchnia utwardzona razem	20 150
Powierzchnia terenów zielonych:	12 500

Planowana ITPOK charakteryzuje się przepustowością na poziomie 120 000 Mg/rok. Instalacja jest przewidziana do przyjmowania i przetwarzania w procesie R1 (poprzedzonego procesem R13) odpadów o kodach 19 12 12 oraz 19 12 10, każdy z

nich w ilości od 0 do 120 000 Mg/rok. Każdy z tych strumieni będzie zamawiany przez operatora instalacji w takiej ilości, aby zapewnić referencyjną (średnią w okresie roku) wartość kaloryczną odpadów równą ok. 10 MJ/kg. 120 000 Mg/rok odnosi się sumarycznie do wszystkich wyszczególnionych rodzajów odpadów.

Dyspozycyjność ITPOK wynosić będzie (minimum) 8 000 h/rok (wartość projektowa). Zatem nominalna przepustowość godzinowa wyniesie 15 Mg/h. Przyjęty czas pracy dotyczy czasu ciągłej pracy z przepustowością znamionową, to jest przy spalaniu 15 Mg/h odpadów. Przy możliwej pracy ze zmniejszoną przepustowością dopuszcza się wydłużenie czasu pracy Instalacji (maksymalnie do 8 300 godzin w skali roku), ale przy zachowaniu dopuszczalnej rocznej ilości przekształconych termicznie odpadów na poziomie 120 000 Mg/rok, co nie wpływa na uciążliwość Instalacji. Nominalna wartość opałowa odpadów wynosić będzie 10 MJ/kg. Przewiduje się, że rzeczywista wartość opałowa odpadów trafiających do kotła będzie się mieścić w zakresie 8 - 14 MJ/kg.

Podstawowe parametry ITPOK		
Planowana wydajność jednej linii termicznego przekształcania odpadów	Mg/rok	120 000
Nominalna wydajność jednej linii termicznego przekształcania odpadów	Mg/h	15
Liczba linii procesowych	-	1
Nominalny czas pracy linii termicznego przekształcania w roku (projektowany) (przy spalaniu 120 tys. Mg odpadów o wartości opałowej 10,0 MJ/kg)	h	8 000
Maksymalny czas pracy linii termicznego przekształcania w roku (przy zachowaniu rocznej maksymalnej przepustowości 120 tys. Mg odpadów)	h	8 300
Nominalna wartość opałowa (projektowa)	MJ/kg	10,0
Przedział dopuszczalnej wartości opałowej	MJ/kg	8,0÷14,0
Nominalna moc cieplna w palenisku	MW	ok. 42
Technologia		
Palenisko	Rusztowe zintegrowane z kotłem	
Ruszt	Schodkowy (posuwisty lub posuwisto-zwrotny)	
Kocioł	Odzysknicowy	
Turbina	Parowa upustowo-kondensacyjna	
Technologia oczyszczania spalin		
Rodzaj oczyszczania	Metoda	Odczynnik
Redukcja związków kwaśnych	Pół-sucha	Wodorotlenek wapnia (wapno hydratyzowane) lub wodorotlenek sodu
Odazotowanie spalin	SNCR	Mocznik (alternatywnie woda amoniakalna)
Redukcja dioksyn, furanów i metali ciężkich	Strumieniowo-pyłowa (adsorpcja na węglu aktywowanym)	Węgiel aktywowany
	Pierwotna	Regulacja procesu spalania (poprzez szybkie zmniejszenie temperatury spalin do poziomu poniżej 200°C)
Parametry pary przegrzanej na wylocie kotła		
Ciśnienie	bar (a)	41

Temperatura	°C	400
Wytwarzana energia w ITPOK		
Moc elektryczna brutto w trybie kondensa-	MWe	ok. 10
Moc elektryczna brutto w trybie pełnej ko- generacji	MWe	ok. 6
Moc cieplna w trybie pełnej kogeneracji	MWt	ok. 25

Węzeł przyjmowania odpadów

Odpady do ITPOK będą przyjmowane po przejechaniu bramy wjazdowej (będącej też bramą wyjazdową), która będzie obsługiwać dwa pasy ruchu wjazdu (lewy pas ruchu – samochody ciężarowe; prawy pas ruchu – samochody nieważone), tj. samochody wiozące odpady, samochody przyjeżdżające po odbiór popiołu lotnego z kotła i pyłu z instalacji oczyszczania spalin, żużla oraz odzyskanych metali, pojazdy przywożące reagenty, paliwo płynne, a także nieważone pojazdy przywożące materiały eksploatacyjne lub części zamienne, wozy straży pożarnej i pogotowia.

Brama będzie otwarta w godzinach dowozu odpadów do ITPOK. W razie problemu otwarcia bramy w czasie konieczności podjęcia akcji przez straż pożarną, wozy strażackie wjadą na teren ITPOK przez bramę istniejącej elektrociepłowni. Samochody, które muszą być ważone, zatrzymają się przy portierni na wadze wjazdowej, za którą znajdować się będzie szlaban oraz światła sygnalizacyjne czerwone / zielone, a także kamera obejmująca swym widokiem samochód znajdujący się na wadze. Po między bramą wjazdową a wagą wjazdową zostało przewidziane miejsce na kilka samochodów (w zależności od ich długości) oczekujących na wjazd na wagę, gdy na wadze znajdował się będzie ważony samochód. Przy wadze wjazdowej, na wysokości kabiny kierowcy zainstalowany zostanie czytnik kart zbliżeniowych. Przed wagą wjazdową zainstalowany będzie monitor promieniotwórczości - bramka dozymetryczna. Jeżeli bramka dozymetryczna wykryje promieniowanie, wówczas pojazd nie będzie ważony, zostanie skierowany na wyznaczone miejsce i poinformowane zostanie Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego oraz Centrum ds. Zdarzeń Radiacyjnych Państwowej Agencji Atomistyki. Dalsze postępowanie zostanie uzgodnione z powyższymi instytucjami, a kierowca otrzyma w portierni raport dotyczący zdarzenia. Samochód ciężarowy przywożący odpady, w którym nie wykryto promieniowania, będzie ważony, a następnie, po otwarciu szlabanu i zmianie światła z czerwonego na zielone, pojedzie do hali rozładunkowej odpadów.

Procedura dla samochodów ważonych na wyjeździe jest analogiczna jak przy wjeździe tych samochodów na teren ITPOK. Tak jak w przypadku wagi wjazdowej, za wagą wyjazdową znajdować się będzie szlaban i światła sygnalizacyjne czerwone / zielone oraz kamera, obejmująca swym widokiem samochód stojący na wadze. Przy wadze będzie zainstalowany czytnik kart zbliżeniowych. Samochód po zeskanowaniu karty zbliżeniowej zostanie zważony, a kierowca otrzyma od portiera raport, na którym będą znajdować się dane właściciela samochodu, waga brutto, tara, obliczona waga netto oraz data i godzina ważenia. Następnie, po otwarciu szlabanu wagi wyjazdowej i zmianie światła z czerwonego na zielone oraz otwarciu się bramy wyjazdowej (szlabanu) samochód opuści ITPOK.

Hala rozładunkowa

Po ustawieniu się samochodu przed wjazdową bramą hali rozładunkowej system komunikacji/ układ sterowania przed bramą otworzą ją. Samochód po wjeździe do hali ustawi się tyłem do bramy przy bunkrze, a po jej otwarciu rozładuje odpady do bunkra. Po rozładowaniu samochód wyjedzie z hali rozładunkowej i skieruje się na wagę wjazdową. Hala rozładunkowa będzie miejscem rozładunku odpadów do bunkra, w której panować będzie podciśnienie zabezpieczające przed wydostawaniem się odorów na zewnątrz hali rozładunkowej. Rozładunek odpadów będzie dokonywany przez otwory zamykane specjalnymi bramami o wymaganej odporności ogniowej. Bramy będą podnoszone na potrzebę rozładunku odpadów do bunkra, następnie będą zamykane na czas oczekiwania na następny samochód dowożący odpady. Celem zapobieżenia zsunięcia się samochodu do bunkra, na każdym stanowisku rozładowania odpadów zostanie wykonany żelbetowy próg oporowy dla kół samochodu. Otwieranie i zamykanie bram będzie następować automatycznie, lecz będzie możliwe także sterowanie nimi ze stanowiska rozładunkowego, jak również z pomieszczenia dyspozytorskiego (sterowni) przez operatora suwnicy. Przy każdej z bram z prawej strony będą zainstalowane światła sygnalizacyjne czerwone/zielone zamknięcia/otwarcia bramy.

Bunkier odpadów

Głównym obszarem hali bunkra odpadów jest jeden bunkier odpadów (betonowy, szczelny zbiornik) wspólny dla wszystkich przyjmowanych odpadów (o kodach 19 12 12 i 19 12 10). Będzie to obiekt o konstrukcji zamkniętej, zabezpieczony poprzez panujące w nim podciśnienie przed przedostawaniem się odorów do otoczenia. Wielkość bunkra zapewni buforowe, w sposób bezpieczny, gromadzenie i przechowywanie odpadów (proces R13) na min. 5 dni funkcjonowania Instalacji z wydajnością nominalną (zgodnie z BAT nr 12).

Bunkier będzie miał zapewnioną minimalną pojemność użytkową pozwalającą na zmagazynowanie odpadów przez minimum 5 dni. Wstępna objętość samego bunkra wynosi ok. 5 740 m³. Zakładając godzinową przepustowość instalacji (15,0 Mg/h) – w bunkrze przez 5 dni może przebywać ok. 1 800 Mg odpadów. Dla gęstości odpadów 0,35 Mg/m³, minimalna objętość bunkra pozwalająca na magazynowanie 1 800 Mg odpadów wynosi ok. 5 150 m³.

W ścianie od strony hali rozładunkowej znajdują się zsypy (zsuwnie) odpadów. W bunkrze występować będzie zarówno magazynowanie jak i mieszanie (celem homogenizacji) odpadów. Mieszanie odbywać się będzie za pomocą czepaka zamocowanego na suwnicy. Operator przy pomocy czepaka będzie pobierał odpady z bunkra odpadów i przenosić je do leja zasypowego kotła rusztowego.

Na poziomie dostępowym, w stropie oddzielenia pożarowego pomiędzy halą bunkra, a halą kotła i instalacji oczyszczania spalin, zabudowany jest lej zasypowy kotła. W górnej części hali bunkra, w ścianie dzielącej halę bunkra od hali kotła i instalacji oczyszczania spalin, zlokalizowana jest czepnia powietrza, poprzez którą powietrze jest zasysane przez wentylator powietrza podmuchowego do kotła. Układ poboru powietrza do kotła z hali bunkra powoduje utworzenie podciśnienia w hali bunkra (zgodnie z BAT nr 21), co ma za zadanie uniemożliwić przedostawanie się odorów z odpadów do otoczenia podczas pracy instalacji termicznego przekształcania odpadów.

W przypadku gdy kocioł nie pracuje, powietrze z bunkra jest odprowadzane do otoczenia poprzez układ neutralizacji odorów (dezodoryzacji powietrza), przez dwie dedykowane centrale wentylacyjne, w skład których wchodzi: wentylator wyciągowy, filtry cząstek stałych i filtr węglowy (założono, że zastosowany zostanie filtr klasy G4 (filtry klasy G4 - powinien wychwycić co najmniej 90% cząstek o średnicy 80 μm); filtr klasy F7 (filtr klasy F7 powinien wychwycić średnio 80- 90% cząstek o średnicy 0,4 μm); filtr węglowy (absorbuje substancje złośliwe). Powietrze po oczyszczeniu emitowane do atmosfery poprzez dedykowany wyciąg poziomy. Zadaniem centrali wentylacyjnej jest utrzymanie w hali bunkra podciśnienia, które ogranicza do minimum wydostawanie się zanieczyszczeń na zewnątrz. Całe powietrze będzie przesyłane przez centrale wentylacyjne, które wychwytywać cząstki stałe, a także oczyszczają powietrze z zapachu poprzez absorpcję wewnątrz filtra węglowego. Emitory te, w postaci dwóch central wentylacyjnych, w chwilach postoju ITPOK będą źródłem śladowej emisji wprowadzanej do powietrza.

W hali bunkra będą zainstalowane dwie suwnice z chwytakami. Jednocześnie może pracować jedna suwnica. Zadaniem suwnic jest odbieranie odpadów spod otworów zasypowych, mieszanie odpadów w celu ich homogenizacji i uśrednienia wartości opałowej oraz podawanie odpadów do leja zasypowego kotła (zgodnie z BAT nr 14). Suwnice sterowane są przez operatora (mogą być sterowane częściowo automatycznie), pojedynczo, z kabiny operatora suwnicy, znajdującej się w dyspozytorni – sterowni w bocznej ścianie bunkra. Okna kabiny operatora suwnicy są zabezpieczone na wypadek uderzenia chwytaka oraz pożaru w bunkrze. W kabinie suwnicowej umieszczone są dwa fotele sterownicze. Obie suwnice umieszczone są na wspólnym torowisku.

W poziomie dostępowym w hali bunkra (poziom leja zasypowego), na potrzeby m.in. serwisowania chwytaków poza halą bunkra lub ich wymiany, znajdują się otwory pozwalające na opuszczenie chwytaka na poziom 0 poza halą bunkra, na zewnątrz budynku głównego.

Na poziomie dostępowym w hali bunkra odpadów, znajdują się wodne lub pianowe działka ppoż., które uruchamiają się automatycznie, gdy system monitorujący odpady wykryje pożar w bunkrze.

Suwnice wyposażone będą m.in. w:

- zespół pomiaru masy odpadów ładowanych do leja załadunkowego. Masa odpadów rejestrowana będzie w systemie komputerowym centralnej dyspozytorni skonfigurowanym w taki sposób, że rejestrowana będzie jedynie masa odpadów podanych do leja zasypowego,
- kosz ratunkowy zawieszony na dodatkowym wciągniku,
- wyłącznik bezpieczeństwa na stanowisku sterowniczym,
- 2 stanowiska sterownicze przemiennego sterowania suwnicami, każde wyposażone w fotel z pulpitemi zaopatrzonymi w wyświetlacz pokazujący wagę materiału.

Suwnice mogą być sterowane ze stanowiska sterowniczego ręcznie lub półautomatycznie.

Węzeł termicznego przekształcania odpadów i odzysku energii

Spalanie odpadów komunalnych odbywać się będzie w jednej linii technologicz-

nej spalania odpadów. Do termicznego przekształcania odpadów przewidziano instalację z rusztem mechanicznym z automatyczną kontrolą procesu spalania – parametry procesu spalania będą zoptymalizowane poprzez wykorzystanie automatycznego systemu komputerowego do kontroli sprawności spalania oraz wsparcia w zapobieganiu emisjom lub ich redukcji (zgodnie z BAT nr 15, 29 i 30). System napędu rusztowin pozwoli na kontrolowanie prędkości transportu paliwa na ruszcie (zgodnie z BAT nr 29 i 30), a także na jego maksymalne wypalenie – proces spalania odpadów zapewni osiągnięcie zawartości węgla organicznego w żużlach poniżej 3 % (zgodnie z BAT nr 7).

Rozwiązania technologiczne i techniczne Instalacji pozwolą na przetworzenie w sumie do 120 000 Mg odpadów rocznie.

Podstawowe parametry węzła spalania odpadów to: strumień odpadów: 15 Mg/h, nominalna wartość opałowa odpadów: 10 MJ/kg, moc cieplna kotła: 42 MW.

Lej i szyb zasypowy oraz podajnik odpadów

Odpady są podawane z bunkra na ruszt kotła za pośrednictwem leja zasypowego, szybu załadowczego i podajnika odpadów. Lej zamontowany jest w stropie oddzielenia pożarowego pomiędzy halą bunkra, a halą kotła i instalacji oczyszczania spalin. Wymiary leja są odpowiednio duże, tak aby odpady z otwartego chwytaka w całości wpadały do leja. Obrzeże leja znajduje się powyżej poziomu dostępowego, celem zabezpieczenia przed przypadkowym wypadnięciem do leja osób znajdujących się na poziomie dostępowym.

Aby umożliwić obserwację poziomu odpadów w leju zasypowym i szybie z kabiny operatora suwnicy i dyspozytorni (sterowni), ponad lejem jest zamontowana kamera. Dla zapewnienia możliwości obserwacji rozkładu temperatury w leju zasypowym, nad lejem zamontowana jest także druga kamera, będąca kamerą termowizyjną. Lej zasypowy jest połączony z szybem za pośrednictwem pyłoszczelnego kompensatora i wyposażony jest w system gaszenia, na wypadek pożaru w szybie. U spodu leja znajduje się kłapa odcinająca z napędem hydraulicznym. Kłapa ta jest zamknięta podczas rozruchu kotła (przed podaniem odpadów) oraz podczas jego zatrzymania, aby zapobiec niekontrolowanemu dostawianiu się powietrza do komory spalania. Takie rozwiązanie pozwala na płynne przejście do etapu spalania odpadów w trakcie fazy rozruchowej instalacji termicznego przekształcania odpadów. Podczas zatrzymania kotła, kłapa odcinająca zostaje automatycznie zamknięta, gdy odpady w szybie osiągną poziom minimalny. Szyb odpadów zamontowany jest pod lejem zasypowym i zapewnia grawitacyjny transport odpadów z leja na stół podawczy podajnika odpadów. Podczas pracy szyb jest przez cały czas napełniony, aby uniemożliwić dostęp powietrza do komory spalania od strony zasypu odpadów. Szyb jest wyposażony w płaszcz wodny połączony z układem chłodzenia. Ponadto, jeżeli temperatura ścian szybu wzrośnie powyżej ustawionego poziomu granicznego, to uruchomiony zostaje dopływ wody gaśniczej do szybu. Pomiędzy lejem i szybem wykonana jest dylatacja, aby skompensować różnice wynikające z rozszerzalności cieplnej materiału szybu. Szyb jest wyposażony w czujniki poziomu odpadów.

Podajnik odpadów usytuowany jest na dole szybu i składa się ze stołu podawczego odpadów oraz popychacza odpadów, napędzanego siłownikami hydraulicznymi.

nymi, zapewniając równomierne podawanie odpadów na całej szerokości rusztu. Ruch popychacza składa się z wolnego/stopniowego ruchu do przodu, podającego odpady na ruszt, po którym następuje szybkie cofnięcie popychacza do pozycji wyjściowej. Kierunek ruchu i położenie popychacza są widoczne na stacji operatorskiej w dyspozytorni. Podajnik odpadów umożliwia całkowite usunięcie odpadów ze stołu podawczego podczas postoju rusztu.

Ruszt

Odpady trafiając na ruszt schodkowy są suszone, odgazowywane, spalane i dopalane. Następnie wypalony żużel spada do szybu żużla, a następnie do odżuźlacza, skąd jest usuwany i trafia na przenośnik taśmowy. Od spodu rusztu dostarczane jest powietrze pierwotne, które jednocześnie chłodzi rusztowiny, a nad komorą paleniskową, w dolnej części pierwszego ciągu spalinowego kotła podawane jest powietrze wtórne.

Odżuźlacz

Na końcu rusztu/paleniska wypalone odpady w postaci żużla spadają pionowym szybem do odżuźlacza, w którym znajduje się wygarniacz żużla.

Odżuźlacz jest w trakcie pracy kotła zalany wodą do poziomu powyżej dolnej krawędzi szybu, tworząc tzw. zamknięcie wodne, zapobiegające niekontrolowanemu dostawianiu się powietrza do paleniska. Żużel zza odżuźlacza odbierany jest przez przesiewacz. Przesiewacz rusztowy umożliwia przejście dużych odpadów z odżuźlacza, które nie uległy spaleniowi – dużych elementów metalowych, mineralnych lub nie-dopałów, które po przesiewaczu trafiają do ustawionego pod jego wylotem kontenera. Żużel spada na taśmę przenośnika żużla i zostaje przetransportowany poza halę kotła – do hali sezonowania żużla.

Odpopielacz

Przesypujący się przez szczeliny w rusztowinach oraz pomiędzy rusztowinami popiół denny spada lejami do odpopielacza, skąd za pośrednictwem przenośnika zgrzeblowego zostaje odprowadzony do szybu żużla / odżuźlacza.

Stacja hydrauliczna

Na potrzeby napędu kłapy w szybie zasypowym, podajnika odpadów i rusztu stosuje się wspólną stację hydrauliczną (agregat hydrauliczny). Stacja hydrauliczna składa się ze zbiornika oleju, dwóch pomp olejowych (w tym jednej rezerwowej), chłodnicy oleju, filtrów oleju, armatury oraz elastycznych przewodów i stalowych rurociągów olejowych.

Komora paleniskowa (palenisko) i kocioł parowy

Ruszt znajduje się na spodzie paleniska. Energia cieplna spalin z nad rusztu będzie wykorzystana w zintegrowanym z rusztem kotle do produkcji pary wodnej prze-grzanej (zgodnie z BAT nr 19).

Ściany i stropy paleniska oraz większa część pierwszego ciągu spalinowego kotła są wyłożone wymurówką (obmurzem), za którą znajdują się ściany membranowe kotła. Ściany membranowe kotła przejmują ciepło spalin pochodzące głównie od promieniowania. Ściany te ciągną się od poziomu rusztu (nieco powyżej komór w ścianach bocznych) w górę. Kocioł parowy zintegrowany jest z rusztem. Dylatacja pomiędzy rusztem a kotłem jest przykryta kompensatorem wydłużeń kotła.

Geometria komory paleniskowej oraz pierwszego ciągu kotła pozwalają na dotrzymanie wymagań prawnych dotyczących m.in. minimalnego czasu przebywania spalin powyżej 2 s w temperaturze powyżej 850°C.

Kocioł będzie wyposażony w układ pomiaru temperatury w komorze spalania (zgodnie z BAT nr 3). Pierwszy ciąg kotła wyposażony jest w dwa palniki olejowe, które włączają się automatycznie, jeżeli temperatura spalin po ostatnim doprowadzeniu powietrza spadnie poniżej 850°C w referencyjnym punkcie kotła (odpowiadającym czasowi przebywania spalin >2s). Palniki używane są także w czasie rozruchu i wygaszania kotła w celu zapewnienia utrzymania ww. temperatury tak długo, jak niespalone odpady będą znajdować się na ruszcie. Palniki zasilane są ze zbiornika lekkiego oleju opałowego.

Powyżej paleniska znajdują się ciągi przekazywania ciepła ze spalin do wody i pary wodnej. Pierwsze występują puste ciągi opromieniowane, gdzie wymiana ciepła pomiędzy czynnikami następuje poprzez promieniowanie spalin. Ciągi opromieniowane są zawsze pionowe. Ściany ciągów opromieniowanych stanowią ekrany – ściany szczelne/membranowe (rura-płetwa-rura), przy czym ściany pierwszego ciągu wyłożone są do pewnej wysokości wymurówką (obmurzem). Ściany membranowe stanowią ekrany zbudowane z rur wznoszących, połączonych płaskownikami (płetwami), u góry i u dołu zakończone kolektorami. Kolektory górne połączone są rurociągami z walczakiem kotła. Z walczaka wyprowadzone są rurociągi opadowe wody kotłowej, znajdujące się na zewnątrz ścian membranowych, doprowadzone do ich kolektorów dolnych. Ściany membranowe wraz z przynależnymi rurociągami oraz walczakiem tworzą kontur parownika kotła, w którym następuje naturalna cyrkulacja wody i mieszaniny wodno-parowej. Woda kotłowa pobierana jest z dolnej części walczaka do rur opadowych (nie ogrzewanych), a następnie poprzez kolektory dolne trafia do rur wznoszących (ogrzewanych), gdzie zaczyna wrzeć i płynąć w górę, do górnych kolektorów ekranów. Następnie pobierana z kolektorów górnych mieszanina wodno-parowa – poprzez rurociągi łączące – trafia do walczaka, w którym pod wpływem grawitacji oraz dzięki zastosowaniu odkraplacza następuje oddzielenie wody od pary.

Do walczaka dostaje się mieszanina wodno-parowa i pod wpływem grawitacji następuje oddzielenie pary od wody. Dzięki temu para opuszczająca walczak, kierowana do przegrzewacza pary, jest parą nasyconą suchą.

Po ciągach opromieniowanych znajduje się jeden lub więcej ciągów konwekcyjnych, w których wymiana ciepła pomiędzy czynnikami następuje poprzez konwekcję. W pierwszym ciągu konwekcyjnym najpierw umieszczony jest parownik konwekcyjny (ochronny), a następnie przegrzewacz pary oraz podgrzewacz wody. Do przegrzewacza pary trafia para z walczaka. Para przegrzana trafia do turbiny parowej, gdzie jej energia przekształcana jest w moc mechaniczną na wale turbiny. Jako ostatni umieszczony jest podgrzewacz wody. Woda ze zbiornika wody zasilającej tłoczona jest do kotła (podgrzewacza wody) pompą wody zasilającej. W podgrzewaczu wody następuje podgrzanie wody zasilającej do wymaganej temperatury. Woda po podgrzewaczu wody trafia do walczaka.

Powietrze pierwotne (doprowadzane pod rusztem) będzie podgrzewane za pomocą podgrzewacza parowego.

Układ powietrza spalania

Układ powietrza do spalania składa się z instalacji podawania powietrza pierwotnego oraz z instalacji podawania powietrza wtórnego (nadpaleniskowego).

Układ powietrza pierwotnego umożliwia pobór powietrza z hali bunkra odpadów oraz hali kotła i instalacji oczyszczania spalin, a następnie jego podgrzanie i tłoczenie do sekcji podrusztowych. Wentylator powietrza pierwotnego zasysa powietrze do spalania z hali bunkra odpadów, a w przypadku pożaru w bunkrze z hali kotła i instalacji oczyszczania spalin – w obrębie czerpni powietrza pierwotnego znajduje się kłapa umożliwiająca pobór powietrza z hali bunkra odpadów lub z hali kotła i instalacji oczyszczania spalin.

Powietrze wtórne pobierane z górnej przestrzeni hali kotła oraz hali oczyszczania spalin, kierowane jest do pierwszego ciągu kotła, przy wykorzystaniu wentylatora powietrza wtórnego.

Układ usuwania popiołu lotnego z kotła

W drugim i trzecim ciągu opromieniowanym i w ciągach konwekcyjnych kotła ze spalin wytrąca się popiół lotny, który spada na dno tych ciągów do lejów, skąd zostaje odprowadzony zespołem przenośników zgrzeblowych, pneumatycznych i rurociągów do silosu popiołu lotnego.

Węzeł przetwarzania i wyprowadzenia energii

Para po wyjściu z kotła (para świeża) kierowana będzie do turbiny parowej, napędzającej generator prądu elektrycznego. Po turbinie rozprężona para kierowana będzie do skraplacza powietrznego. Kondensat po skropleniu pary, tłoczony będzie poprzez układ regeneracji ciepła do odgazowywacza zintegrowanego ze zbiornikiem wody zasilającej. Woda ze zbiornika wody zasilającej tłoczona będzie do kotła, a ściślej do podgrzewacza wody w kotle. Para upustowa z turbiny zasilać będzie odbiorniki ciepła.

Energia odzyskana ze spalania odpadów będzie przetwarzana na energię elektryczną i ciepłą w procesie skojarzonym. Główną zaletą wytwarzania w skojarzeniu jest to, że sprawność całkowita przemiany energii w procesie skojarzonym jest dużo wyższa niż przy rozdzielonym wytwarzaniu energii elektrycznej i ciepłej. Instalacja będzie mogła pracować w trybie produkcji energii elektrycznej z minimalną produkcją ciepła na potrzeby miejskiej sieci ciepłowniczej (4 MW) bez odbioru pary oraz w trybie produkcji ciepła (w postaci pary i gorącej wody) bez produkcji energii elektrycznej (w przypadku awarii turbiny).

Turbozespół

Zabudowana zostanie wielostopniowa turbina parowa upustowo-kondensacyjna. Charakter pracy turbozespołu: ciągły. Podstawowe dane turbozespołu: moc elektryczna: - praca kondensacyjna: ok. 10 MWe, pełne skojarzenie (kogeneracja): 6 MWe.

Główny układ chłodzenia

Para wylotowa z turbiny trafi do skraplacza chłodzonego powietrzem. Kondensat po skraplaczu będzie się gromadził w zbiorniku kondensatu, skąd będzie przepompowywany pompami głównymi kondensatu do zbiornika wody zasilającej zintegrowanego z odgazowywaczem. Przy zmieniającym się obciążeniu turbiny i zmiennej tem-

peraturze powietrza atmosferycznego, wydajność skraplania regulowana będzie w sposób płynny poprzez przetwornice częstotliwości silników wentylatorów skraplacza powietrznego.

Rurociąg obejściowy turbiny

W trakcie rozruchu i zatrzymania Instalacji oraz w sytuacjach awaryjnych, para świeża będzie kierowana nie do turbiny, a do skraplacza, po obniżeniu jej ciśnienia i temperatury, do wartości poniżej dopuszczalnych dla skraplacza. W tym celu zabudowany zostanie rurociąg obejściowy (bypassowy) turbiny, wyposażony w stację redukcyjno-schładzającą. Obniżenie (redukcję) ciśnienia pary uzyskuje się poprzez dławienie przepływu pary w zaworze regulacyjnym, natomiast obniżenie temperatury pary uzyskuje się dzięki wtryskowi wody do strumienia pary. Przepustowość rurociągu obejściowego turbiny będzie umożliwiać przyjęcie całej ilości pary wytwarzanej w kotle. Stacja redukcyjno-schładzająca rurociągu obejściowego turbiny będzie uruchamiana podczas rozruchu oraz zatrzymania kotła/turbiny, a także w sytuacjach awaryjnych – awarii turbiny lub wybicia generatora z sieci elektroenergetycznej.

W celu umożliwienia pracy układu ciepłowniczego, gdy turbina nie będzie pracować, przewidziano zastosowanie osobnej stacji redukcyjno-schładzającej, pobierającej parę świeżą i dostarczającej ją do wymienników ciepłowniczych. Analogicznie, poprzez kolejną stację redukcyjno-schładzającą zabezpieczone będą dostawy pary do odbiorców przemysłowych.

Układ kondensatu głównego i czystego oraz układ wody zasilającej kocioł

Kondensat opuszczający skraplacz powietrzny będzie się gromadził w zbiorniku kondensatu głównego. Zbiornik ten będzie również podłączony do instalacji demineralizacji wody, co m.in. umożliwi napełnienie układu wodno-parowego. Oprócz kondensatu ze skraplacza powietrznego, do zbiornika głównego kondensatu będą doprowadzane także: odwodnienia rurociągu pary świeżej, skroplona para z uszczelnień turbiny, członu ciepłowniczego. Pompy tłoczące kondensat ze zbiornika kondensatu głównego zainstalowane zostaną równolegle w konfiguracji 2 x 100% przepływu maksymalnego każda lub 3 x 50% przepływu maksymalnego każda. Pompy te będą tłoczyć kondensat, poprzez podgrzewacz regeneracyjny (jeden lub więcej) do odgazowywacza zintegrowanego ze zbiornikiem wody zasilającej. Z niego woda zasilająca będzie tłoczona pompami wody zasilającej do kotła. Pompy wody zasilającej zainstalowane zostaną równolegle w konfiguracji 2 x 100% przepływu maksymalnego każda lub 3 x 50% przepływu maksymalnego każda.

Zainstalowany zostanie także pomocniczy zbiornik kondensatu czystego. Do pomocniczego zbiornika kondensatu kierowany będzie kondensat z: rozprężaczy kondensatu, parowych podgrzewaczy powietrza do spalania i innych skroplin pracujących w układzie zamkniętym (bez kontaktu z atmosferą). Z pomocniczego zbiornika kondensatu kondensat jest kierowany do głównego zbiornika kondensatu.

Układ odsalania, spusty z wydmuchów

Odsoliny i odmuliny z kotła, a także odwodnienia, odpowietrzenia i spusty z wydmuchów rurociągów będą odprowadzane do rozprężacza kotłowego, gdzie nastąpi ich rozprężenie do ciśnienia atmosferycznego i schłodzenie, celem odprowadzenia do odzūżlacza.

Uzupełnianie układów wodnych wodą demi

Woda zdemineralizowana będzie dostarczana z istniejącej stacji uzdatniania wody i będzie używana do uzupełniania obiegu parowego oraz do uzupełniania układu wody ruchowej.

Energia cieplna

Termiczna utylizacja odpadów umożliwi wytworzenie 25 MW energii cieplnej w pełnym skojarzeniu.

Układ podgrzewu wody miejskiej sieci ciepłowniczej

Odzysk ciepła z termicznego przekształcania odpadów obejmuje jego wykorzystanie do podgrzewu wody w miejskiej sieci ciepłowniczej.

Układ wyprowadzenia pary do odbiorców przemysłowych

Odzysk ciepła może być też realizowany poprzez odbiór pary z upustu turbiny i skierowanie jej do odbiorców zainteresowanych poborem pary.

Węzeł oczyszczania i odprowadzania spalin

Instalacja oczyszczania spalin zostanie zabudowana w hali kotła i instalacji oczyszczania spalin. Na instalację oczyszczania i wyprowadzania spalin do otoczenia będą się składać: układ odazotowania spalin metodą SNCR (w kotle) (zgodnie z BAT nr 29), reaktor (zgodnie z BAT nr 27, 30, 31), filtr workowy (zgodnie z BAT nr 25), wentylator wyciągu spalin z tłumikiem oraz komin, na którym będzie znajdować się zestaw przyrządów pomiarowych. Stacja aparatury pomiarowej zlokalizowana będzie w hali kotła i instalacji oczyszczania spalin. Instalacja oczyszczania spalin będzie instalacją bezściekową (zgodnie z BAT nr 33).

Układ odazotowania spalin

W celu ograniczenia emisji NO_x zostanie zastosowany system ich redukcji w oparciu o metodę selektywnej redukcji niekatalitycznej (SNCR) z wykorzystaniem mocznika lub wody amoniakalnej jako reagenta. Mocznik będzie dostarczany do ITPOK w stanie suchym lub w formie ciekłej, autocysterną i rozładowywany do zbiornika magazynowego. Mocznik będzie do kotła wtryskiwany jako wodny roztwór. Wtrysk mocznika do kotła będzie następował przez dysze umieszczone na ścianach pierwszego ciągu kotła.

Reaktor

Surowe spaliny z kotła będą wpływać do kanału spalin, a następnie do reaktora. Zadaniem reaktora będzie redukcja związków kwaśnych poprzez absorpcję tych związków na wodorotlenku wapnia oraz redukcja dioksyn, furanów i metali ciężkich poprzez adsorpcję na węglu aktywowanym. Geometria reaktora będzie dobrana w taki sposób, aby zapewnić sorbentom odpowiednio długi czas kontaktu ze spalinami. Sorbenty te będą podawane do kanału spalin przed reaktorem lub do reaktora. Dla sterowania i optymalizacji ilości wtryskiwanego wodorotlenku wapnia, zastosowany zostanie pomiar ciągły HCl i SO₂ przed reaktorem i za filtrem workowym.

Filtr workowy

Spaliny opuszczające reaktor będą wpływać do filtra workowego. Filtr workowy służy do wyłapywania i usuwania resztkowego, pozostałego w spalinach po kotle popiołu lotnego oraz stałego, pylistego produktu procesu oczyszczania spalin. Wychwytywanie ww. cząstek będzie się odbywało na powierzchni tkaniny filtracyjnej, która na-

stępnie będzie cyklicznie oczyszczana poprzez strzepywanie sprężonym powietrzem.

Odpad wychwycony w filtrze workowym nie jest do końca przereagowany, tj. zawiera jeszcze wodorotlenek wapnia. Dlatego będzie on spod filtra w części zawracany do reaktora (recyrkulacja) celem ponownego kontaktu ze spalinami i nawilżany w celu podniesienia wydajności zachodzącego w reaktorze procesu redukcji związków kwaśnych i zmniejszenia zużycia sorbentu wapniowego, a reszta odpadu zostanie skierowana do silosów magazynowania stałego produktu instalacji oczyszczania spalin.

Wentylator ciągu, układ wyprowadzenia spalin i komin

Podciśnienie w kotle oraz w całej linii oczyszczania spalin będzie wytwarzane za pomocą wentylatora ciągu. Zostanie zastosowany wentylator promieniowy o wysokiej wydajności. Wentylator zostanie umieszczony na wibroizolatorach i izolowany termicznie i akustycznie. Wentylator ciągu napędzany będzie silnikiem elektrycznym z regulacją prędkości obrotowej za pomocą przetwornicy częstotliwości. Za wentylatorem umieszczony zostanie tłumik hałasu. Celem zabezpieczenia instalacji wyciągu spalin w przypadku awarii silnika napędowego wentylatora, na wale wentylatora zostanie zainstalowany silnik pomocniczy celem zapewnienia podciśnienia w kotle i kanałach spalin na potrzeby bezpiecznego zatrzymania kotła. Spaliny po tłumiku hałasu kierowane będą do komina i dalej do atmosfery.

Układ monitorowania emisji

W kominie zainstalowane będą instrumenty pomiarowe podłączone do analizatora spalin i układu ciągłego monitoringu emisji (ang. Continuous Emission Monitoring System, CEMS), oraz króćce do pomiarów okresowych i kontrolnych (np. celem okresowej kalibracji układu pomiarowego). Pomiar ciągły obejmuje prędkość przepływu spalin, wilgotność spalin, zawartość tlenu w spalinach, temperaturę spalin i ich ciśnienie (zgodnie z BAT nr 3). Zgodnie z BAT nr 4, Instalacja będzie posiadała monitoring emisji spalin który będzie kontrolował: w sposób ciągły: pyły, SO₂, NO_x (w przeliczeniu na NO₂), NH₃, CO, HCl, TOC, HF, Hg oraz stężenie tlenu w spalinach; w sposób okresowy: metale (Pb, Cr, Cu, Mn, Ni, As, Cd, Tl, Sb, V, Co) oraz dioksyny i furany.

Dostęp do aparatury pomiarowej będzie zapewniony poprzez podest. Na poziomie pomiarowym zostanie zainstalowany wciągnik dla transportu urządzeń kontrolnych aparatury pomiarowej. Układ ciągłego monitoringu emisji współpracuje z tzw. komputerem emisyjnym, w którym jest prowadzona ciągła rejestracja wyników pomiarów oraz ich przeliczanie na warunki umowne. CEMS musi obejmować wszystkie wymagane prawem zanieczyszczenia, pierwiastki i związki chemiczne, w tym pomiar emisji pyłu i rtęci. Dane dotyczące emisji do powietrza muszą być przekazywane online do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska (WIOŚ). W przypadku ITPOK będzie to WIOŚ w Łodzi. Aktualne emisje do powietrza będą także widoczne na wyświetlaczu przed główną bramą wjazdową na teren ITPOK oraz mogą być udostępnione online na stronie internetowej ITPOK.

Magazynowanie reagentów

Instalacja oczyszczania spalin będzie posiadała zoptymalizowany i zautomatyzowany system dozowania odczynników (sorbentów). Część sorbentów będzie re-

cyrkulowana w celu zmniejszenia ilości nieprzereagowanych odczynników w pozostałościach. Powyższe techniki pozwolą obniżyć szczytowy poziom zorganizowanych emisji HCl, HF i SO₂ do powietrza ze spalania odpadów przy jednoczesnym ograniczeniu zużycia odczynników oraz ilości pozostałości wytworzonych z wtrysku suchego sorbentu (zgodnie z BAT nr 28).

Reagenty dla potrzeb instalacji oczyszczania spalin będą przechowywane w silosach, zlokalizowanych w hali instalacji oczyszczania spalin. Zainstalowany zostanie:

Rodzaj zbiornika	Pojemność [m ³]	Retencja [dni]
zbiornik mocznika	ok. 35	30
silos wodorotlenku wapnia	ok. 300	30
silos węgla aktywowanego	ok. 35	30

Węzeł zagospodarowania odpadów poprocesowych

Zgodnie z BAT nr 35, strumień żużla i popiołów paleniskowych jest oddzielony od strumienia popiołu lotnego i stałych odpadów z oczyszczania spalin.

Gospodarka popiołem lotnym z kotła i stałą pozostałością z instalacji oczyszczania spalin

Popiół lotny z kotła oraz pył z instalacji oczyszczania spalin będą odprowadzane mechanicznie, a następnie pneumatycznie do silosów (2 silosy), zlokalizowanych na zewnątrz hali kotła i instalacji oczyszczania spalin. Odpowietrzenia z silosów wyprowadzone będą poprzez filtry cząstek stałych. Emisja pyłu z odpowietrzeń silosów nie będzie przekraczać 5 mg/Nm³. Odpady z silosów będą rozładowywane do cystern. Będą one mogły być odbierane wyłącznie przez uprawnione podmioty, posiadające właściwe zezwolenia.

Popiół

Ilości szacunkowa: 225 kg/h z kotła + 1 050 kg/h z filtra tkaninowego (10 200 Mg/rok), gęstość: ok. 900 kg/m³.

Gospodarka żużlem

Żużel po odżuźlaczu będzie kierowany na przesiewacz wibracyjny, na którym wyseparowana zostanie niespalona frakcja nadgabarytowa, trafi ona do dedykowanego kontenera. Pozostały żużel transportowany będzie poza halę kotła i instalacji oczyszczania spalin przenośnikami taśmowymi. Pomiędzy halą kotła i instalacji oczyszczania spalin a halą waloryzacji i sezonowania żużla, żużel będzie transportowany przenośnikiem znajdującym się na estakadzie, której prześwit będzie wynosił ok. 6 m. Cały proces waloryzacji będzie miał miejsce w zamkniętym budynku w warunkach podciśnienia (zgodnie z BAT nr 23, 24 i 26). W ramach procesu waloryzacji (proces odzysku R12) odbywać się będą takie procesy jak: przesiewanie na przesiewaczu wibracyjnym, kruszenie przy użyciu kruszarki, odzysk metali żelaznych i nieżelaznych za pomocą separatora metali żelaznych i separatora metali nieżelaznych oraz sezonowanie. W hali waloryzacji i sezonowania żużla, żużel przesypie się na przenośniki, na których umieszczone zostaną kruszarka lub kruszarki oraz przesiewacz lub przesiewacze wibracyjne, oraz na przenośnik, nad którym będą zainstalowane separator metali żelaznych oraz separator metali nieżelaznych (zgodnie z BAT nr 36). Złom będzie kierowany do kontenerów, odzyskane metale mogą być następnie sprzedawane. Dalej

żużel będzie z przenośnika spadał na pryzmę, z której będzie regularnie odbierany przez ładowarkę kołową i przenoszony do kwater sezonowania żużla, gdzie będzie przebiegał proces jego dojrzewania i magazynowania do momentu jego odbioru z ITPOK. Układ zostanie zaprojektowany w taki sposób, aby różnica wysokości przenośników na przesypach była jak najmniejsza, co pozwoli zminimalizować ryzyko pylenia (zgodnie z BAT nr 24). W okresie sezonowania będzie on mógł być zraszany wodą i przesypywany. Na podstawie doświadczeń z eksploatacji zakładów termicznego przekształcania odpadów ocenia się, że żużel powinien dojrzewać przez okres od 4 do 7 tygodni. W tym czasie znacząco zmniejszy się wymywalność metali ciężkich. Żużel nie powinien przebywać w kwaterach sezonowania dłużej niż 7 tygodni, ponieważ w miarę upływu czasu twardnieje i staje się trudny do przesypywania i załadunku. Dojrzały żużel powinien zostać odebrany przez posiadający właściwe zezwolenia podmiot i wywożony transportem samochodowym. Odzysk żużli prowadzony będzie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. z 2015 r., poz. 796).

W części z kwaterami żużla hali waloryzacji i sezonowania żużla, będzie pracowała ładowarka kołowa, której zadaniem będzie okresowe przesypywanie żużla oraz ładowanie dojrzałego żużla na ciężarówkę.

Wydajność Instalacji waloryzacji żużli

Średnia (nominalna) godzinowa zdolność przetwarzania instalacji waloryzacji żużla wynosi ok. 17 Mg/h, a maksymalna godzinowa – 22 Mg/h. Średnia dobową wydajność instalacji wyniesie ok. 119 Mg/d (7 h pracy na dobę z wydajnością 17 Mg/h), a maksymalna dobową – 154 Mg/d. Maksymalny roczny strumień żużla generowany w procesie R1 kierowany do procesu R12 nie przekroczy 37 000 Mg.

Urządzenia planowane do zainstalowania

W budynku hali waloryzacji i sezonowania żużla zainstalowane zostaną m.in. takie urządzenia jak: przesiewacz wibracyjny, kruszarka, separator metali żelaznych i separator metali nieżelaznych. W części z kwaterami żużla hali waloryzacji i sezonowania żużla, będzie pracowała również ładowarka kołowa, której zadaniem będzie okresowe przesypywanie żużla oraz ładowanie dojrzałego żużla na ciężarówkę. Konkretnie zainstalowane urządzenia, ich ilość oraz parametry, zostaną określone na późniejszym etapie.

W ramach procesu waloryzacji żużla powstanie:

- maksymalnie 2 400 Mg/rok odpadów o kodzie 19 12 02 (metale żelazne),
- maksymalnie 1 200 Mg/rok odpadów o kodzie 19 12 03 (metale nieżelazne),
- maksymalnie 37 000 Mg/rok odpadów o kodach 19 01 12 i ex 19 01 12 (żużle i popioły paleniskowe),
- oraz inne odpady eksploatacyjne, m.in. w związku z zastosowaniem filtrów workowych odpylający powietrze – odpad o kodzie 15 02 03.

Prowadzone procesy odzysku

W węźle zagospodarowania odpadów, w instalacji waloryzacji żużli prowadzony będzie następujący proces odzysku: R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek

z procesów wymienionych w pozycji R1-R11, obejmując procesy wstępne poprzedzające przetwarzanie, takie jak np.: kruszenie, rozdrabnianie, sortowanie.

Alternatywny wariant pracy instalacji waloryzacji żużli

Jako alternatywny wariant pracy, przyjęto pracę waloryzacji bez następującego po nim procesu sezonowania żużla. Odpad o kodzie 19 01 12, po procesie waloryzacji w tym wariantcie, będzie magazynowany w boksach wykorzystywanych do procesu sezonowania żużla tylko na czas oczekiwania na odbiór przez podmiot zewnętrzny. Odpady, które nie będą podlegały procesowi sezonowania będą przekazywane uprawnionym odbiorcom posiadającym wymagane prawem zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami, do ich dalszego zagospodarowania – w procesach odzysku. Łączna masa tego strumienia oraz żużla poddanego procesowi waloryzacji, nie przekroczy limitu rocznego wyznaczonego dla tego strumienia, który wyniesie maksymalnie 37 000 Mg/rok.

Układy zasilania awaryjnego

W celu zasilania rezerwowego ITPOK przewiduje się zastosowanie awaryjnego agregatu diesla z możliwością szybkiego rozruchu i mocy pozwalającej na bezpieczne odstawienie Instalacji. Ze względu na wielkość agregatu oraz konieczność jego testowania pod obciążeniem zakłada się wyposażenie go w synchronizator i możliwość pracy równoległej na sieć zasilającą. Agregat prądotwórczy w obudowie kontenerowej będzie zlokalizowany przed budynkiem elektrycznym. Ze względu na moc agregatu przewiduje się jego połączenie do szynoprzewodu zasilającego estakadą. Agregat będzie pełnił także rolę awaryjnego zasilania dla urządzeń ppoż. Awaryjny agregat prądotwórczy powinien być wyposażony w tłumik hałasu i katalizator spalin.

ITPOK zostanie wyposażona w zasilacz UPS pracujący w układzie redundantnym. Wielkość UPSu zostanie określona na etapie projektowania wykonawczego na podstawie bilansu mocy urządzeń zasilanych przez układ UPS. Podtrzymanie zasilania przez układ UPS wszystkich układów automatyki ujętych w bilansie mocy będzie przewidziane na 1 h. Dla urządzeń i baterii UPS będzie przewidziane wydzielone pomieszczenie.

Planowane zatrudnienie przy obsłudze ITPOK wynosi ok. 65 osób, w tym 50 osób przy eksploatacji i utrzymaniu ruchu.

W ITPOK linia do termicznego przetwarzania odpadów będzie funkcjonowała 24 h/dobę, czyli na 3 zmiany, 7 dni w tygodniu, z przerwą serwisową min. raz w roku. Linia waloryzacji żużli wytwarzanych w procesie termicznego przekształcenia oraz administracja pracować będą w trybie 1 zmianowym, 5 dni w tygodniu.

Zapotrzebowanie na energię w fazie eksploatacji wyniesie ok. 12 200 MWh/rok. Łączne zapotrzebowanie na wodę w fazie eksploatacji wyniesie ok. 100 000 m³/rok. Szacowane zużycie reagentów wyniesie: mocznik ok. 576 Mg/rok, wodorotlenek wapnia ok. 1600 Mg/rok, węgiel aktywowany ok. 144 Mg/rok.

Etap realizacji Inwestycji polegać będzie na kompleksowej budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych oraz obiektów zaplecza transportowego wraz z infrastrukturą transportową oraz techniczną w miejscowości Zduńska Wola. Prowadzone będą prace budowlane, które będą się wiązać z robotami ziem-

nymi oraz z wykorzystaniem do tego celu specjalistycznego zaplecza maszyn i urządzeń budowlanych. Ze względu na charakter typowych prac budowlanych, a także konstrukcyjno-montażowych, wykorzystywane będą środki transportu do dostawy materiałów budowlanych, elementów konstrukcyjnych oraz urządzeń technologicznych na wyposażenie planowanej Inwestycji. Spowoduje to okresowe zwiększenie ruchu pojazdów na drodze dojazdowej na teren działki.

W trakcie trwania prac montażowo-budowlanych będą występować przede wszystkim krótkotrwale i zmienne w czasie uciążliwości w postaci hałasu oraz emisji do powietrza. Emisja będzie miała charakter lokalny, ograniczony do miejsca prowadzenia prac i jego najbliższego otoczenia. Źródłem tych emisji będą przede wszystkim pracujące maszyny oraz sprzęt budowlany. W celu zmniejszenia tych uciążliwości prace prowadzone winny być w porze dnia w godzinach między 6 a 22, przy użyciu sprawnego sprzętu posiadającego aktualne przeglądy techniczne i certyfikaty dopuszczające do użytku.

Przewiduje się, że na etapie budowy będą wytwarzane odpady: z materiałów budowlanych wykorzystywanych do prac konstrukcyjnych i budowlanych, opakowaniowe po materiałach budowlanych, związane z obsługą techniczną placu budowy (np. zużyte oleje pochodzące z maszyn budowlanych), gleby i ziemi z wykopów pod fundamenty, ulegające biodegradacji (z ewentualnej wycinki roślinności niskiej), komunalne o składzie i charakterze podobnym do odpadów powstających w gospodarstwach domowych, powstających w związku z bytowaniem (w tym konsumpcją) pracowników na placu budowy, tj. głównie odpady z grupy 15, 17 i 20.

Odpady wytworzone w trakcie budowy będą gromadzone selektywnie, w uporządkowany sposób, w zależności od rodzaju odpadów, w warunkach odpowiednio zabezpieczonych przed przedostaniem się do środowiska substancji szkodliwych, przed dostępem osób postronnych i zwierząt. Odpady należy przekazywać podmiotom posiadającym stosowne zezwolenie na zbieranie, odzysk czy unieszkodliwienie odpadów.

W trakcie prowadzenia prac ziemnych i budowlanych wykonawca jest zobowiązany uwzględnić kwestię ochrony środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. W celu zminimalizowania prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożenia wód podziemnych - wyciek olejów, smarów, produktów ropopochodnych, należy wybrać wykonawcę posiadającego nowoczesne, sprawne, dobrej jakości i prawidłowo utrzymane zaplecze techniczne. Tankowanie maszyn budowlanych oraz jakiegokolwiek naprawy sprzętu nie powinny być prowadzone na terenie wykopów.

Wodę na potrzeby budowy ITPOK planuje się pobierać z istniejącego na terenie elektrociepłowni ujęcia wód podziemnych, zapewniającego również wymagane przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę. Pracownicy na etapie realizacji korzystać będą z sanitariatów przenośnych. Wody opadowe i roztopowe będą w sposób naturalny infiltrować do gruntu.

Eksploatacja przedsięwzięcia będzie związana z emisją następujących substancji i energii: wytwarzaniem ścieków socjalno-bytowych, ścieków przemysłowych, wód opadowych i roztopowych, wytwarzaniem odpadów, emisją pyłów i gazów do po-

wietrza, emisją hałasu do środowiska.

Głównym źródłem emisji zanieczyszczeń gazowych będzie prowadzony proces technologiczny termicznego przekształcania odpadów, polegający na kompleksowej przeróbce stałych odpadów komunalnych z odzyskiem energii elektrycznej i ciepła.

W czasie eksploatacji ITPOK wystąpią potencjalne następujące miejsca i źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza:

- Emitor E-1 - linia termicznego przekształcania odpadów komunalnych, o wys. 50 m i wewnętrznej średnicy wylotowej 1,9 m, wylot pionowy otwarty;
- Emitor E-2 - wentylacja hali odżużlania i waloryzacji żużla, o wys. 12 m i średnicy wylotowej 0,5 m, wylot pionowy otwarty;
- Emitor E-3.1 - odpowietrzenie silosu popiołów, o wys. 13,2 m i średnicy wylotowej 0,2 m, wylot pionowy zadaszony;
- Emitor E-3.2 - odpowietrzenie silosu pyłów podprocesowych, o wys. 13,2 m i średnicy wylotowej 0,2 m, wylot pionowy zadaszony;
- Emitor E-4 - odpowietrzenie silosu mocznika, o wys. 17 m i średnicy wylotowej 0,2 m, wylot poziomy;
- Emitor E-5 - odpowietrzenie silosu wodorotlenku wapnia, o wys. 17 m i średnicy wylotowej 0,2 m, wylot poziomy;
- Emitor E-6 - odpowietrzenie silosu węgla aktywnego, o wys. 17 m i średnicy wylotowej 0,2 m, wylot poziomy;
- Emitor E-7 - rezerwowy agregat prądotwórczy, o wys. 3,2 m i średnicy wylotowej 2 x 0,25 m, wylot pionowy otwarty;
- Emitor E-8 - odpowietrzenie zbiornika oleju opałowego, o wys. 4 m i średnicy wylotowej 0,05 m, wylot zadaszony;
- Emitor E-9 - ruch wszystkich pojazdów ciężarowych;
- Emitor E-10 - ruch pojazdów osobowych,
- Emitor E11.1 i E.11.2 - centrale wentylacyjne na dachu hali bunkra (działające wyłącznie podczas postoju kotła), o wys. 36 m i średnicy wylotowej 1,386 m, wylot poziomy.

W wyniku spalania odpadów w kotle i złożonych procesów chemicznych zachodzących w wysokich temperaturach powstają, poza głównymi składnikami spalin, takimi jak dwutlenek węgla i para wodna, również wykazujące właściwości toksyczne związki nieorganiczne i organiczne. Są to między innymi: tlenki azotu (NO_x), dwutlenek siarki (SO₂), tlenek węgla (CO), chlorowodór (HCl), fluorowodór (HF), metale ciężkie (kadm, tal, antymon, arsen, ołów, chrom, kobalt, miedź, mangan, nikiel, wanad), a także całkowity węgiel organiczny (TOC) oraz dioksyny i furany. Przed emisją zanieczyszczeń do atmosfery trafiają one do systemu oczyszczania spalin. System oczyszczania spalin zapewnia, że wszystkie emitowane substancje zanieczyszczające nie mogą przekroczyć wymaganych standardów emisyjnych.

Głównym zagrożeniem uciążliwości zapachowych (odorów) na terenie zakładu będzie rozładunek i tymczasowe magazynowanie odpadów w bunkrze przed ich termicznym przekształceniem. Wielkość bunkra zapewni buforowe gromadzenie i przechowywanie odpadów na nie mniej niż 5 dni funkcjonowania instalacji z wydajnością nominalną.

Transport będzie się odbywał wyłącznie po utwardzonej powierzchni, a pojazdy będą wjeżdżać i opuszczać strefę, przez zamykane bramy, które dzięki odpowiednim rozwiązaniom konstrukcyjnym, zapewnią dobrą izolację przed wydostawaniem się złośliwych substancji na zewnątrz oraz przed przedostawaniem się zanieczyszczeń lub deszczu do wnętrza hali. Pomieszczenie przyjęcia odpadów znajdować będzie się wewnątrz budynku i będzie pracować w systemie hermetycznym.

Układ poboru powietrza do kotła z hali bunkra powoduje utworzenie podciśnienia w hali bunkra, co ma za zadanie zminimalizować przedostawanie się odorów odpadów do otoczenia podczas pracy instalacji termicznego przekształcania odpadów.

W przypadku gdy kocioł nie pracuje, powietrze z bunkra jest odprowadzane do otoczenia poprzez układ neutralizacji odorów (dezodoryzacji powietrza), przez dwie dedykowane centrale wentylacyjne, w skład których wchodzi: wentylator wyciągowy, filtry cząstek stałych i filtr węglowy (założono, że zastosowany zostanie filtr klasy G4 (filtry klasy G4 powinien wychwycić co najmniej 90% cząstek o średnicy 80 μm); filtr klasy F7 (filtr klasy F7 powinien wychwycić średnio 80-90% cząstek o średnicy 0,4 μm); filtr węglowy (absorbuje substancje złośliwe). Powietrze po oczyszczeniu emitowane do atmosfery poprzez dedykowany wyciąg poziomy. Zadaniem centrali wentylacyjnej jest utrzymanie w hali bunkra podciśnienia, które ogranicza do minimum wydostawanie się zanieczyszczeń na zewnątrz. Całe powietrze będzie przesyłane przez centrale wentylacyjne, które wychwytyują cząstki stałe, a także oczyszczają powietrze z zapachu poprzez absorpcję wewnątrz filtra węglowego. Emitory te, w postaci dwóch central wentylacyjnych, w chwilach postoju ITPOK będą źródłem śladowej emisji wprowadzanej do powietrza.

W czasie eksploatacji ITPOK występować będą następujące rodzaje źródeł hałasu:

1. Kubaturowe źródła hałasu: hala kotła, hala oczyszczania spalin, maszynownia, hala waloryzacji i sezonowania żużla (wyłącznie w porze dnia), hala rozładunkowa (wyłącznie w porze dnia), hala bunkra
2. Stacjonarne punktowe źródła hałasu: skraplacz o poziomie mocy akustycznej 92 dB, wentylator główny na hali waloryzacji żużla o poziomie mocy akustycznej 80 dB, wentylator silosu pyłów o poziomie mocy akustycznej 80 dB, wentylator silosu popiołów o poziomie mocy akustycznej 80 dB, komin (wylot oczyszczonych spalin z komina) o poziomie mocy akustycznej 80 dB, agregat prądotwórczy o poziomie mocy akustycznej 98 dB, 3 transformatory o poziomie mocy akustycznej 80 dB każdy,
3. Powierzchniowe źródła hałasu zlokalizowane w:
 - hali rozładunkowej – 1 czerpnia ścienna żaluzjowa (4x2,5m) o poziomie mocy akustycznej 76 dB,
 - hali kotła - 2 czerpnie ściene (1,25x1,25m) - o poziomie mocy akustycznej 67,9 dB każda, 2 czerpnie ściene żaluzjowe (4x2,5m) - o poziomie mocy akustycznej 76 dB każda oraz 2 wywietrzaki dachowe (1,5x2,7m) - o poziomie mocy akustycznej 72,1 dB każdy,
 - hali oczyszczania spalin - 2 czerpnie ściene (1,25x1,25m) - o poziomie mocy akustycznej 67,9 dB każda, 2 czerpnie ściene żaluzjowe (4x2,5m) - o poziomie mocy akustycznej 76 dB każda oraz 2 wywietrzaki dachowe (1,5x2,7m) - o poziomie mocy

akustycznej 72,1 dB każdy,

- hali waloryzacji żużla - 3 czerpnie ściennie (1,25x1,25m) - o poziomie mocy akustycznej 67,9 dB każda oraz 3 wyrzutnie ściennie (0,4x0,25m) - o poziomie mocy akustycznej 56 dB każda,

- maszynowni - 2 czerpnie ściennie (1,4x1m) - o poziomie mocy akustycznej 67,5 dB każda, 8 czerpni ściennych żaluzjowych (4x2,5m) - o poziomie mocy akustycznej 76 dB każda, 1 wyrzutnia ścienna (0,4x0,25m) - o poziomie mocy akustycznej 56 dB oraz 1 wywiewnik dachowy (1,5x2,7m) - o poziomie mocy akustycznej 72,1 dB.

4. Ruchome źródła hałasu: pojazdy ciężarowe i osobowe dojeżdżające do obiektów.

Na obecnym etapie nie ma dokładnych danych dotyczących źródeł hałasu zlokalizowanych wewnątrz budynków. Założeniem projektowym jest, że hałas wewnątrz budynku nie będzie przekraczał 85 dB przy ścianach budynków. W modelu przyjęto, że przegrody budynków hali kotła, maszynowni, hali rozładunkowej i hali bunkra wykonane zostaną z płyt warstwowych z wypełnieniem z wełny mineralnej, o minimalnej izolacyjności akustycznej przegród na poziomie $RA_2=27$ dB. W modelu przyjęto również, że budynek hali oczyszczania spalin, hali waloryzacji i sezonowania żużla oraz budynek elektryczny I wykonany będzie w konstrukcji murowanej (dokładna technologia na obecnym etapie nie jest znana). Współczynnik izolacyjności akustycznej przegrody murowanej przyjęto na poziomie $RA_2=48$ dB.

Czerpnie i wyrzutnie wentylacyjne powietrza będą wyposażone w odpowiednio dobrane tłumiki hałasu. Na potrzeby opracowania przyjęto skuteczność tłumików na każdej z czerpni i wyrzutni na poziomie 15 dB, na podstawie danych katalogowych przykładowych rozwiązań. Dobór tłumików i ich skuteczności zostanie przeprowadzony na etapie projektu wykonawczego.

Najbliższym terenem chronionym akustycznie jest teren z zabudową mieszkaniową jednorodzinną zlokalizowany po przeciwnej stronie ul. Lipowej względem terenu przeznaczonego pod planowane przedsięwzięcie, tj. działki o nr ewid.: 33, 35, 36/1, 36/3, 63, 64, 65 obręb 0010.

Biorąc pod uwagę przeprowadzoną analizę akustyczną, na obecnym etapie nie stwierdza się konieczności dodatkowego zabezpieczenia ww. terenów chronionych akustycznie. Uwzględniając jednak fakt, że na obecnym etapie oceny oddziaływania planowanej inwestycji, nie zostały wybrane jeszcze szczegółowe rozwiązania dotyczące technologii i urządzeń wykorzystywanych w ramach funkcjonowania instalacji (zwłaszcza wewnątrz hal), część urządzeń zostanie wyposażona w tłumiki lub obudowy akustyczne (decyzje będą podejmowane na etapie projektu wykonawczego, gdy będą znane technologie i konkretne urządzenia), przyjęte rozwiązania w zakresie ochrony terenów zabudowy mieszkaniowej mogą stać się nieaktualne.

Uwzględniając również fakt, że otrzymane w analizie akustycznej wartości poziomu hałasu po zastosowaniu środków ochrony są bliskie dopuszczalnym wartościom hałasu dla terenów chronionych akustycznie zasadnym jest wykonanie analizy porealizacyjnej, która wykaże, czy przyjęte środki zabezpieczające są wystarczające.

Główną grupę odpadów, które powstaną w wyniku spalania odpadów w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia stanowi żużel paleniskowy. W mniejszej ilości powstawać będą: popiół lotny z kotła, stały produkt uboczny instalacji oczyszczania spalin oraz

żłom żelazny wydzielony z żużla. Odpady te będą kierowane do wyspecjalizowanych podmiotów.

Poniższa tabela przedstawia rodzaje i ilości odpadów poprocesowych powstających w ITPOK.

Lp.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość [Mg/rok]	Podstawowa charakterystyka
1	Metale żelazne	19 12 02	2 400	Żłom żelazny powstający jako pozostałość po procesie spalania odbierany ze strumienia żużli i popiołów paleniskowych. Odpady zostaną poddane odzyskowi.
2	Metale nieżelazne	19 12 03	1200	Żłom nieżelazny powstający jako pozostałość po procesie spalania odbierany ze strumienia żużli i popiołów paleniskowych. Odpady zostaną poddane odzyskowi.
3	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych	19 01 07*	8 400	Zużyty sorbent oraz pyły lotne z oczyszczenia gazów odlotowych odebranych spod filtra workowego. Odpad klasyfikowany jako niebezpieczny ze względu na wysoką zawartość metali ciężkich, dioksyn i furanów. Odpady gromadzone będą selektywnie w silosie. Odpady będą odbierane autocysternami przez uprawnione podmioty w celu odzysku lub unieszkodliwienia. Odpady zostaną poddane unieszkodliwianiu.
4	Żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11*	19 01 12	37 000	Żużle i denne popioły paleniskowe, niezawierające substancji niebezpiecznych - nie poddane waloryzacji lub wydzielone podczas waloryzacji jako niespełniające wymagań. Odpady zostaną poddane odzyskowi/unieszkodliwianiu.
	Żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11*	ex 19 01 12		
5	Popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne	19 01 13*	1 800	Popioły lotne powstające w wyniku okresowego czyszczenia kotła, odebrane spod lejów ciągu konwekcyjnego kotła. Charakteryzują się dużą koncentracją metali ciężkich. Odpady gromadzone będą selektywnie w silosie. Odpady będą odbierane autocysternami przez uprawnione podmioty w celu odzysku lub unieszkodliwienia. Odpady zostaną poddane unieszkodliwianiu.

Ze względu na eksploatację ITPOK powstawać będą również odpady produkcyjne powstające jako efekt eksploatacji urządzeń i instalacji oraz zaplecza technicznego. Będą to odpady głównie z grupy 08, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 19 i 20, które będą gromadzone i unieszkodliwianie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W związku z montażem technologii opartej o kocioł rusztowy nastąpi generacja ścieków technologicznych w ITPOK w ilości do 7 500 m³/rok. Planuje się skierować powstałe ścieki technologiczne za pomocą wpustów podłogowych do wewnętrznej kanalizacji, dalej do studzienki, a następnie zbiornika, z którego będą zawracane do pro-

cesu technologicznego (do mokrego odżuźlacza, w którym nastąpi ich odparowanie), lub w przypadku przepełnienia odżuźlacza, pozostałe ścieki będą odprowadzane do buforowego zbiornika ścieków technologicznych. Z tego zbiornika ścieki zostaną wykorzystane do uzupełniania późniejszych ubytków wody w odżuźlaczu – całkowity strumień ścieków zostanie wykorzystany w procesie pracy ITPOK.

Poniższa tabela przedstawia zestawienie powstających w ITPOK ścieków technologicznych

Lp.	Miejsce powstawania ścieków	Przewidywane ilości	Przeznaczenie
1	Odcieki ze składowania odpadów w bunkrze (fosa)	0 m ³ /rok	Odcieki odparują lub zostaną wchłonięte przez odpady, a następnie termicznie przekształcone na ruszcie.
2	Odmuliny i odsoliny	0,5 m ³ /h (4 000 m ³ /rok)	Kierowane do odżuźlacza, w którym częściowo zostaną zaabsorbowane przez żużel, a pozostała część odparuje; w przypadku przepełnienia odżuźlacza zostaną odprowadzone do buforowego zbiornika ścieków technologicznych. Z tego zbiornika ścieki zostaną wykorzystane do uzupełniania późniejszych ubytków wody w odżuźlaczu – całkowity strumień ścieków zostanie wykorzystany w procesie pracy ITPOK.
3	Woda z suchego systemu oczyszczania spalin	0 m ³ /rok	Metoda pół-sucha nie generuje ścieku.
4	Ścieki z procesu waloryzacji żużli	0,06 m ³ /h (500 m ³ /rok)	Zawracane do odżuźlacza, a w przypadku jego przepełnienia odprowadzane do buforowego zbiornika ścieków technologicznych. Z tego zbiornika ścieki zostaną wykorzystane do uzupełniania późniejszych ubytków wody w odżuźlaczu – całkowity strumień ścieków zostanie wykorzystany w procesie pracy ITPOK.
5	Ścieki z mycia powierzchni „brudnych”	3 000 m ³ /rok	Kierowane do odżuźlacza, w którym częściowo zostaną zaabsorbowane przez żużel, a pozostała część odparuje; w przypadku przepełnienia odżuźlacza zostaną odprowadzone do buforowego zbiornika ścieków technologicznych. Z tego zbiornika ścieki zostaną wykorzystane do uzupełniania późniejszych ubytków wody w odżuźlaczu – całkowity strumień ścieków zostanie wykorzystany w procesie pracy ITPOK.

Orientacyjna wielkość buforowego zbiornika na ścieki technologiczne wyniesie 15 m³. Finalna jego wielkość oraz bilans napełniania/oprózniania zbiornika zostaną ustalone na dalszym etapie realizacji Inwestycji, po wyborze dostawcy technologii, na etapie projektowania podstawowego, a wynikać będzie z zastosowanej technologii.

Ścieki bytowe z budynku administracji i pomieszczeń socjalnych odprowadzane będą do istniejącej na terenie elektrociepłowni kanalizacji sanitarnej. Łączna ilość ścieków bytowych wynosić będzie ok. 2 000 m³/rok. Ścieki z kanalizacji sanitarnej przepompowywane będą w istniejącej przepompowni ścieków sanitarnych do kanalizacji miejskiej.

System kanalizacji deszczowej ujmować będzie: wody opadowe z dachów obiektów, wody opadowe z dróg i placów (z wyłączeniem placów żużla), wody opadowe z terenów zielonych.

Powierzchnie, z których odprowadzane będą wody deszczowe są następujące: dachy - ok. 8 650 m², drogi i place - 11 550 m², tereny zielone - 12 500 m².

Wody opadowe z nowoprojektowanych dachów będą wykorzystywane do utrzymywania terenów zielonych. Wody te będą magazynowane w szczelnym betonowym zbiorniku o minimalnej pojemności ok. 180 m³. W przypadku przepełnienia zbiornika wody te zostaną skierowane do kanalizacji deszczowej.

W ramach przedsięwzięcia planowane jest również zainstalowanie separatora substancji ropopochodnych o przepustowości nominalnej ok. 100 l/s.

Na terenie realizacji inwestycji (w związku z jego przemysłowym charakterem) skład gatunkowy roślin jest ubogi. W wyniku realizacji Inwestycji dojdzie do wycinki maksymalnie 10 drzew na terenie przedsięwzięcia (7 drzew wchodzi w bezpośrednią kolizję z planowaną inwestycją, 3 drzewa potencjalnie mogą wejść w taką kolizję).

W ramach nasadzeń kompensacyjnych za usuwane drzewa przewidziano nasadzenie 23 drzew w wariantcie maksymalnej wycinki (14 w przypadku ograniczenia skali wycinki do drzew wchodzących w bezpośrednią kolizję).

Na terenie przedmiotowej inwestycji nie stwierdzono miejsc lęgowych zwierząt. Mając na uwadze, iż teren inwestycji będzie ogrodzony, przedsięwzięcie nie powinno mieć wpływu również na faunę ze względu na ograniczoną dostępność tego terenu.

Z uwagi na położenie przedsięwzięcia w centralnej Polsce, nie ma ryzyka wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W przypadku planowanego przedsięwzięcia nie występuje ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie realizowane na obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne.

Przedsięwzięcie będzie realizowane poza miejscem występowania obszarów wodno-błotnych i innych o płytkim zaleganiu wód podziemnych, poza obszarami wybrzeży oraz poza obszarami góorskimi lub leśnymi.

W promieniu 5 km od granic przedsięwzięcia nie występują obszarowe formy ochrony, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Najbliżej położony obszar należący do europejskiej sieci Natura 2000 to specjalny obszar ochrony siedlisk Grabia PLH100021 w odległości ok. 6 km.

Przedmiotowa inwestycja leży poza wyznaczoną siecią korytarzy ekologicznych. Jej realizacja nie będzie miała zatem wpływu na ich ciągłość i drożność.

Z uwagi na rodzaj i skalę planowanej inwestycji, jak również przedmiot ochrony poszczególnych obszarów chronionych, przedsięwzięcie nie będzie znacząco oddziaływać na cele ochrony, przedmioty ochrony, integralność oraz spójność Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000.

Raport spełnia wymagania określone w art. 66 u.o.ś., w sposób kompleksowy analizuje wszystkie komponenty środowiska, na które przedsięwzięcie będzie oddziaływać. Na bazie analiz przedstawionych w raporcie nie stwierdzono dla wariantu realizacyjnego przekroczeń dopuszczalnych norm emisji w odniesieniu do wszystkich opisanych w nim oddziaływań na środowisko, a w szczególności na jakość powietrza, oddziaływanie akustyczne (z zastrzeżeniem konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w tym zakresie) oraz środowisko wodnogruntowe.

Ustalenie środowiskowych uwarunkowań odbyło się z uwzględnieniem w całości uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi. Ponadto należało uwzględnić stanowisko Marszałka Województwa Łódzkiego, w myśl którego zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny przedsięwzięcia na środowisko we wszystkich analizowanych obszarach oddziaływań, w tym w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza, gospodarki odpadami, oddziaływania akustycznego oraz gospodarki wodno-ściekowej. Na powyższe wpływa zarówno skala planowanego przedsięwzięcia jak i fakt, że stosownie do informacji przedstawionych w raporcie szczegółowe rozwiązania zostaną przyjęte po wyborze wykonawcy inwestycji. Niezbędne jest zatem przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, gdy już będą znane szczegółowe rozwiązania przyjęte po wyborze przez Spółkę wykonawcy inwestycji. W opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zduńskiej Woli wskazano na konieczność przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu, które to stanowisko co do zasady pokrywa się z warunkami realizacji przedsięwzięcia określonymi przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi. Stanowisko to zostało uwzględnione w ustaleniach niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 u.o.ś. przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Prezydent Miasta Zduńska Wola obwieszczeniem z dnia 16 października 2023 r. podał do publicznej wiadomości informację o możliwości składania uwag i wniosków w postępowaniu w ramach udziału społeczeństwa w terminie od dnia 18 października 2023 r. do dnia 16 listopada 2023 r., a także przeprowadził w dniu 9 listopada 2023 r. rozprawę otwartą dla społeczeństwa.

We wskazanym terminie do Urzędu Miasta Zduńska Wola 92 osoby złożyły swoje uwagi i wnioski. Po terminie wpłynęło jedno pismo zawierające uwagi - ze względu na treść art. 35 u.o.ś. zostają one pozostawione bez rozpatrzenia.

W przedmiotowych uwagach i wnioskach poza ogólnym sprzeciwem wobec realizacji przedsięwzięcia i żądaniem wydania decyzji odmownej, a także żądaniem uznania za stronę postępowania, wskazywano na następujące kwestie (poniższe wyliczenie uwzględnia fakt wielokrotnego powtarzania w uwagach i wnioskach niektórych zagadnień):

- planowana inwestycja znajduje się w bliskiej odległości od zabudowań mieszkaniowych i powinna zostać realizowana w innym miejscu z dala od zabudowy mieszkaniowej;
- przedsięwzięcie będzie generować duży ruch samochodów ciężarowy, emitować hałas, odory jak również toksyny; realizacja inwestycji spowoduje spadek nieruchomości oraz wpłynie na pogorszenie jakości powietrza;
- skala przedsięwzięcia jest ustalona niewłaściwie, gdyż przeznaczone do spalania odpady pochodzące z terenu Zduńskiej Woli będą stanowić tylko 10% potrzebnych do funkcjonowania instalacji;

- tego rodzaju inwestycja nie powinna powstać w oparciu o warunki zabudowy a wyłącznie na podstawie przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- dokumenty przedstawione przez inwestora są nierzetelne;
- Zduńska Wola jest w czołówce miast posiadających najbardziej zanieczyszczone powietrze, a realizacja inwestycji tylko ten stan pogorszy;
- realizacja inwestycji przyczyni się do pogorszenia stanu zdrowia mieszkańców Zduńskiej Woli; budowa ITPOK nie wpłynie na obniżenie wysokości opłat za gospodarowanie odpadami jak również cen ciepła;
- oddziaływanie przedsięwzięcia nie skończy się na działkach określonych w projekcie; modernizacja sieci ciepłowniczych powinna przyczyniać się do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń czego planowania inwestycja nie zapewnia;
- realizacja inwestycji spowoduje wzrost populacji szkodników (szczurów);
- w ITPOK przewiduje się nie tylko spalanie odpadów o kodach 191210 i 191212 lecz również odpadów o kodzie 20;
- wytworzenie paliwa alternatywnego wymaga odrębnej instalacji Mechaniczno-Biologicznego Przetwarzania odpadów o czym nie było mowy na rozprawie otwartej dla społeczeństwa;
- spalanie odpadów jest sprzeczne z założeniami Gospodarki Obiegu Zamkniętego;
- spalarnie odpadów powinny powstawać w pobliżu dużych miast lub na obszarze niezaludnionym;
- konieczność uwzględnienia w projekcie wymagań konkluzji BAT w zakresie odpadów;
- spalarnie odpadów mimo stosowanych filtrów emitują ogromne ilości dioksyn; realizacja inwestycji niekorzystnie wpłynie na pszczoły;
- dla tego rodzaju inwestycji należy zapewnić odpowiednie strefy buforowe - min. 1.500 m od miejsc gospodarowania odpadami;
- inwestycja wykracza swoim oddziaływaniem poza teren jakim dysponuje inwestor, a zatem należy wystąpić do Sejmiku Województwa Łódzkiego o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania, co da możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych;
- należy rozpocząć prace nad uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym nie będzie przewidziana możliwość realizacji tego rodzaju inwestycji;
- należy zlecić opracowanie procentowego wyliczenia utraty wartości nieruchomości znajdujących się w bliskim sąsiedztwie ITPOK na terenie EC Zduńska Wola;
- spalarnie odpadów nie są już dotowane przez Unię europejską;
- realizacja inwestycji nie wypłynie korzystnie na segregację odpadów w Zduńskiej Woli;
- należy wyjaśnić:
 - jakie technologie zostaną zastosowane w spalarni, aby minimalizować emisję szkodliwych substancji,
 - czy przeprowadzono badania wpływu spalarni na jakość powietrza w okolicy,

- jakie są planowane metody monitorowania i kontrolowania emisji zanieczyszczeń,
- czy spalarnia będzie przetwarzać odpady niebezpieczne, a jeśli tak, to jakie środki bezpieczeństwa zostaną zastosowane,
- jakie będą skutki działania spalarni dla zdrowia mieszkańców w pobliżu,
- jakie środki zostaną podjęte, aby zapobiec uciążliwym zapachom pochodzącym ze spalarni,
- czy spalarnia wpłynie na lokalną florę i faunę oraz jakie badania zostały przeprowadzone w tej kwestii,
- jakie korzyści ekonomiczne i środowiskowe przyniesie budowa spalarni dla lokalnej społeczności,
- jakie będą długoterminowe plany zarządzania odpadami i ich utylizacji,
- czy istnieją alternatywne metody gospodarowania odpadami, które zostały rozważone przed zdecydowaniem się na budowę spalarni,
- jakie środki bezpieczeństwa zostaną zastosowane podczas transportu odpadów do spalarni,
- jakie procedury awaryjne są przewidziane na wypadek wypadku podczas transportu odpadów,
- czy pracownicy spalarni otrzymają specjalistyczne szkolenia dotyczące bezpieczeństwa i postępowania w sytuacjach awaryjnych,
- jakie są plany dotyczące ewakuacji i ochrony zdrowia pracowników w przypadku awarii w spalarni,
- jakie są plany dotyczące ewakuacji i ochrony zdrowia pracowników w przypadku awarii w spalarni,
- jakie będą standardy ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy,
- czy przeprowadzono konsultacje z lokalnymi służbami ratowniczymi dotyczące planów awaryjnych,
- jakie środki zostaną podjęte, aby zapobiec skażeniu wód gruntowych i powierzchniowych,
- jakie będą procedury monitorowania i utrzymania czystości wokół spalarni,
- czy planowana jest współpraca ze społecznością lokalną w kwestii edukacji i informacji na temat działalności spalarni,
- jakie są plany dotyczące ciągłego doskonalenia procesów i technologii w spalarni, aby zapewnić maksymalną ochronę środowiska i zdrowia ludzi,
- czy rozważano wykorzystanie małych reaktorów atomowych jako alternatywy dla spalarni śmieci oraz jakie są za i przeciw takiego rozwiązania,
- jakie są możliwości wykorzystania wodoru jako źródła energii w naszym mieście oraz czy jest to realna alternatywa dla spalarni,
- czy przeprowadzono badania dotyczące wydajności i wpływu na środowisko małych reaktorów atomowych w kontekście ogrzewania miasta,
- jakie są koszty inwestycyjne i eksploatacyjne alternatywnych metod ogrzewania, takich jak małe reaktory atomowe lub spalarnie wodoru,
- jakie są plany w zakresie redukcji emisji CO₂ dla miasta i czy alternatywne metody ogrzewania mogą przyczynić się do realizacji tych planów,

- czy istnieją udane przykłady zastosowania małych reaktorów atomowych lub spalarni wodoru w innych miastach lub krajach,
- jakie są potencjalne ryzyka związane z wdrożeniem alternatywnych metod ogrzewania, takich jak małe reaktory atomowe czy spalarnie wodoru,
- czy rozważano wykorzystanie energii geotermalnej jako alternatywy dla spalarni śmieci, jakie są możliwości zastosowania energii odnawialnej, takiej jak energia słoneczna czy wiatrowa, do ogrzewania miasta,
- czy przeprowadzono analizę kosztów i korzyści porównującą spalarnię śmieci z alternatywnymi metodami ogrzewania miasta,
- jakie są obecne strategie miasta dotyczące poprawy segregacji odpadów przez mieszkańców i czy planowane są jakieś nowe inicjatywy w tej kwestii,
- biorąc pod uwagę, że obecnie segregacja odpadów w naszym mieście nie jest na optymalnym poziomie, jakie kroki podejmuje Urząd Miasta, aby to zmienić,
- czym będzie palić spalarnia w przypadku poprawy segregacji i zmniejszenia ilości odpadów zmieszanych dostępnych do spalania,
- jakie są plany miasta dotyczące kontroli i zachęcania mieszkańców do lepszej segregacji odpadów, czy przewidziane są jakieś kampanie edukacyjne lub systemy motywacyjne,
- jakie są plany współpracy z lokalnymi spółdzielniami mieszkaniowymi, takimi jak Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokator, w celu ulepszenia systemu segregacji odpadów,
- czy Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokator ma własne plany lub inicjatywy dotyczące zarządzania odpadami i wspierania ich segregacji,
- jakie działania są przewidziane w celu ułatwienia segregacji odpadów w miejscach publicznych, takich jak otwarte pergole z koszami na śmieci,
- jak Urząd Miasta planuje współpracować z różnymi podmiotami, w tym ze spółdzielniami mieszkaniowymi, szkołami i organizacjami lokalnymi, aby zwiększyć świadomość i efektywność segregacji odpadów;
- EC Zduńska Wola jest własnością firmy Remondis, co oznacza, że zarówno dostawca jak i odbiorca odpadów nie będą zainteresowani wyrzykowymi kontrolami wewnętrznymi jakości odpadów;
- poddanie analizie przedsięwzięcia z uwzględnieniem opracowania pt. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”;
- w analizie akustycznej inwestor nie pokazał budowy poszczególnych obiektów utrudniając odniesienie się projekcji oddziaływania hałasu tych obiektów;
- zabezpieczenia mające przeciwdziałać emisjom zanieczyszczeń mogą ulec awarii, a wówczas zanieczyszczenia będą wpływać negatywnie na jakość powietrza, co będzie miało wpływ na zdrowie i komfort życia mieszkańców;
- struktura właścicielska Spółki (kto jest właścicielem udziałów w kapitale zakładowym Spółki, jaka jest jego obecnie wysokość, jaki jest stosunek wysokości kapitału do kosztów realizacji inwestycji, czy kapitał zakładowy będzie podniesiony, jaka jest wysokość kapitału zapasowego Spółki na 31.12 ostatniego roku obrotowego);

- status prawny gruntów, na których zlokalizowana jest EC Zduńska Wola (czy grunty stanowią własność Spółki czy posiada ona prawo użytkowania wieczystego);
- konieczność przedstawienia przez inwestora wyliczeń, z których wynika, że budowa instalacji spowoduje obniżenie cen ciepła w porównaniu do źródła opartego na węglu oraz na odpadach;
- należy wyjaśnić, czy inwestor bądź Miasto kontaktowało się w sprawie ITPOK z Urzędem Regulacji Energetyki;
- należy wyjaśnić z jakiego kraju będą pochodziły urządzenia zainstalowane w ITPOK,
- należy wyjaśnić jaka jest ilość urzędników zatrudnionych w Urzędzie Miasta Zduńska Wola oraz jaka jest średnia płaca w Urzędzie Miasta,
- należy wyjaśnić, czy jest prawdą, że termiczne przekształcanie odpadów jest też źródłem emisji wtórnych zanieczyszczeń do środowiska (emisji zanieczyszczeń gazowych, zrzutu zanieczyszczonych ścieków, powstania toksycznych odpadów wtórnych);
- należy wyjaśnić, czy jest prawdą, że w temp. 1000 °C nie wszystkie substancje organiczne ulegają spalaniu, a wiele związków chemicznych, nawet tych palnych nie ulega destrukcji w czasie spalania - jakie są to związki chemiczne i jakie zagrożenia niosą dla ludzi i środowiska;
- należy wyjaśnić jakie badania wykazały obecność 350 różnego rodzaju związków chemicznych w spalinach ze spalarni odpadów, jakie są to związki i jak one wpływają na zdrowie i życie ludzi oraz środowisko naturalne;
- występują rozbieżności pomiędzy wyznaczonymi wskaźnikami ciśnienia akustycznego przez marszałka województwa, a wartościami podanymi przez inwestora,
- brak badań wiążących się ze składowaniem żużla, popiołów i generowanych substancji niebezpiecznych w zakresie wiązania z parą wodną i wypłukiwania się ich przez wodę na etapie produkcji jak i wykorzystania technicznego np. pod budowę dróg - odsyłanie do tzw. uprawnionych odbiorców substancji niebezpiecznych ma charakter „słowa wytrychu”;
- nastąpi zwiększenie ruchu ciężkich samochodów przez miasto co przyczyni się do zniszczenia dróg, będzie powodować hałas, zanieczyszczenie spalinami i będzie miało wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- dokumentacja nie uwzględnia konieczności wywożenia żużlu i popiołów powstających w wyniku pracy ITPOK;
- brak gwarancji odbioru i wykorzystania w sposób przyjazny dla środowiska żużlu i popiołów powstałych w wyniku pracy ITPOK - istnieje ryzyko, że Zduńska Wola stanie się składowiskiem żużlu i popiołów;
- nieprawdziwe założenia dotyczące dostępności frakcji palnej z odpadów komunalnych powstających na terenie województwa łódzkiego - przewidywane do realizacji spalarnie odpadów w Łodzi oraz Radomsku mają wydajność równą ilości odpadów powstających na terenie województwa łódzkiego, co oznacza, że nie ma miejsca na więcej spalarni;
- spalanie odpadów generuje CO₂ oraz inne gazy cieplarniane przez co przyczynia się do zmian klimatycznych oraz degradacji środowiska;
- powstanie ITPOK może negatywnie wpłynąć na postrzeganie Zduńskiej Woli jako miejsca atrakcyjnego do życia oraz przyczynić się do wyludnienia miasta;

- spalanie odpadów jest tak samo nieekologiczne jak spalanie węgla;
- inwestycja nie jest w stanie zapewnić mieszkańcom Zduńskiej Woli wystarczającej ilości ciepła w okresie zimowy, zamiast jej realizacji należy rozważyć nowe technologie spalania węgla i szukać alternatywnych źródeł pozyskania energii;
- do instalacji będą zwożone odpady z obszaru całego województwa, jak również istnieje duże prawdopodobieństwo, że z całego kraju oraz z zagranicy;
- w Zduńskiej Woli zwiększy się zachorowalność na nowotwory;
- o możliwości realizacji inwestycji powinien decydować głos mieszkańców Zduńskiej Woli;
- inwestycja znajduje się niewielkiej odległości od przedszkoli;
- brak jest gwarancji, że w czasie awarii bądź konserwacji bunkra na odpady odór nie będzie się wydostawał poza teren instalacji, płót z siatki nie zatrzyma odoru, gryzoni oraz wszelkich substancji szkodliwych;
- zwiększenie natężenia ruchu związane z realizacją inwestycji przyczyni się do powstania szkód w budynkach zabudowy jednorodzinnej ze względu na technologię ich wykonania - często są pozbawione fundamentów, zaprawa służąca do wiązania murów, to głównie piasek i wapno;
- po ewentualnym wybudowaniu instalacji należy zlecić biegłemu wyliczenie utraty wartości nieruchomości znajdujących się w bliskim sąsiedztwie oraz powołać nadzór budowlany do oceny stanu budynków i ewentualnego przesiedlenia mieszkańców w bezpieczne miejsce lub wyceny kosztów naprawy i przyznania odszkodowania z tego tytułu,
- nie wskazano w sposób rzetelny źródeł finansowania inwestycji, obecnie odstępuje się od budowy spalarni odpadów, należy nakazać inwestorowi szukania ekologicznej alternatywy dla spalarni;
- realizacja przedsięwzięcia nie przyczyni się do decyzji młodzieży o powrocie do miasta rodzinnego;
- realizacja przedsięwzięcia nie przyczyni się do podniesienia atrakcyjności terenów przemysłowych dla nowych inwestorów;
- spalarnia odpadów nie jest bezemisyjna;
- należy uwzględnić w raporcie oddziaływania na środowisko budowę automatycznej stacji monitorowania zanieczyszczeń powietrza podłączonej do centralnego systemu monitorowania Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska;
- oprócz projektowanych w raporcie należy zainstalować dodatkowe 3 tablice informacyjne w widocznych i ogólnodostępnych lokalizacjach (Urząd Miasta Zduńska Wola, MDK Ratusz, MDK Filia w Karsznicach), a także udostępniać w sposób ciągły wyniki prezentowane na tablicach na stronie internetowej EC Zduńska Wola oraz przez kanał RSS;
- należy przedstawić raport ze wszystkich podjętych przez inwestora działań informacyjno-edukacyjnych zrealizowanych przez inwestora na rzecz mieszkańców Zduńskiej Woli;
- należy podać adres strony internetowej wskazanej w raporcie na str. 507 zawierającej informacje na temat realizacji przedsięwzięcia;

- inwestycja będzie przygotowana do spalania również odpadów komunalnych, a być może również odpadów niebezpiecznych po rozszerzeniu pozwolenia;
- nie wyjaśniono kwestii zanieczyszczenia powietrza produktami procesów spalania odpadów;
- przedstawiona symulacja finansowa nie uwzględnia wzrostu kosztów składowania odpadów;
- nie uwzględniono prawdopodobnego wzrostu opłat emisyjnych, co znacząco podniesie koszty wytwarzania ciepła oraz energii elektrycznej, EC Zduńska Wola jako monopolista na lokalnym rynku będzie mógł po uzasadnieniu ekonomicznym podnosić ceny ciepła;
- przy szybko wzrastającej ilości spalarni odpadów może okazać się, że zagraniczni odbiorcy odpadów pospalarniowych odmówią ich składowania i będzie konieczność ich składowania w rejonie Zduńskiej Woli;
- istnieje problem zagospodarowania ciepła w okresie letnim;
- nie jest prawdą, że okoliczne zakłady przemysłowe będą odbiorcą ciepła (pary technologicznej), gdyż albo posiadają własne wytwornice pary albo nie działają w dawnej skali;
- latem nie będzie można produkować zwiększonej ilości energii elektrycznej, gdyż latem jest jej nadmiar w związku z dużą ilością istniejących i wciąż powstających farm fotowoltaicznych;
- inwestycja realizuje wyłącznie interes prywatnego inwestora i nie kieruje się dobrem mieszkańców, a koszty realizowanej inwestycji zostaną na nich przeniesione;
- mieszkańcy ul. Słonecznej nie zostali poinformowani na piśmie przez Urząd Miasta o budowie ITPOK;
- inwestor nie wie skąd będzie pozyskiwał odpady przewidziane w raporcie w procesie spalania jednak deklaruje zamiar spalania odpadów komunalnych odbieranych bezpośrednio od mieszkańców, co oznacza, że raport został przygotowany w oparciu o inne założenia niż prawdziwe plany inwestora, a zawarte w nim dane są nieaktualne, a co za tym idzie realny wpływ na środowisko przedsięwzięcia jest nieznany organowi wydającemu decyzję, jak i inwestorowi oraz organom opiniującym;
- analiza finansowa stanowiąca podstawę podjęcia decyzji biznesowej o budowie spalarni odpadów jest obarczona błędami liczbowymi oraz logicznymi;
- ze względu na wysoką marżowość oraz wysoki popyt na usługi związane z utylizacją odpadów będzie występowała ogromna motywacja ekonomiczna do utylizacji na terenie planowanej spalarni odpadów, które zgodnie z prawem nie powinny tam nigdy trafić;
- prezentacja estymacji planowanych emisji budzi wątpliwości, brakuje w nich bowiem informacji o estymowanym przedziale czy choćby poziomu prawdopodobieństwa, należy podać w wątpliwość uzyskanie dokładnych i miarodajnych wyliczeń z racji braku wiedzy na obecnym etapie do dokładnych proporcjach oraz składzie spalanego paliwa;
- w wyniku spalania odpadów prognozuje się emisję rtęci w ilości 17,38 kg rocznie, co biorąc pod uwagę śmiertelną dawkę tej substancji jest ilością wystarczającą do uśmiercenia wszystkich mieszkańców Zduńskiej Woli oraz połowy mieszkańców gminy Zduńska Wola;

- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie wydał negatywną opinię dotyczącą planów podobnej instalacji w Nowym Sączu;
- dokumentacja jest nieczytelna szczególnie w kwestii opisu tabel i sposób przedstawiania danych;
- w dokumentacji nie ma jasnego przedstawienia emisji szeregu związków metodą porównawczą w przełożeniu na GJ energii wytworzonego ciepła dla paliw jakimi są węgiel i odpady;
- nie ma gwarancji jakie śmieci będą spalane na ruchomym ruszcie, który nie ma dużych wymagań co do jakości stosowanych odpadów;
- pobór wody wykorzystywanej podczas procesu gaszenia żużli w znacznej ilości pogorszy i tak już spadający poziom wód gruntowych;
- każde wygaszenie oraz rozpalenie instalacji nosi ze sobą ryzyko wyższych stężeń zanieczyszczeń;
- konieczne jest prowadzenie pomiarów stałych najbardziej toksycznych emisji, a nie okresowych, które mogą być wykonywane w sprzyjających inwestorowi warunkach, a tym samym nieobiektywne;
- inwestycja powinna być otoczona barierą ochronną typu ekranu akustyczne czy lasy, a to drugie nie jest możliwe ze względu na lokalizację;
- ciepło oparte na spalaniu odpadów na długo uzależni miasto od dostaw odpadów;
- negatywny wpływ na zdrowie będzie miało emitowanie przez instalację dioksyn, furanów i metali ciężkich oraz pyłu zawieszonego PM2.5, którego nie zatrzyma filtr workowy i dla którego nie ma dopuszczalnych norm emisji;
- w dokumentacji (tabela nr 95 raportu) widoczne są 2,5-krotne przekroczenia norm dla tlenków azotu (496 mikrogramów na m³ przy dopuszczalnym poziomie 200);
- należy sporządzić mapy izolinii stężeń zanieczyszczeń powietrza w mniejszej skali niż 1:12000 aby pokazać cały zakres zanieczyszczeń;
- należy sporządzić mapy izolinii stężeń maksymalnych pyłu zawieszonego PM2.4, której brak w raporcie oraz przedstawienie jej w mniejszej skali aby ustalić gdzie będzie docierał najdalej;
- inwestor dopasowuje obliczenia wartości, np. poziomów hałasu do zmieniającej się kwalifikacji akustycznej wydanej przez Prezydenta Miasta Zduńska Wola, np. przed zmianą kwalifikacji dla terenów dla dopuszczalnego poziomu hałasu 45dBA wykazano poziom hałasu na 43 dBA, po zmianie dla dopuszczalnego poziomu hałasu 40dBA wykazano 39,2 dBA zmieniając proponowany materiał budowlany na jednej ścianie budynku aby poprawić izolacyjność akustyczną budynku i osiągnąć lepszy wynik, są to szacunki robione z określoną niepewnością i nie można wykluczyć, że na etapie eksploatacji nie będzie przekroczeń poza terenem inwestora;
- hałas związany z transportem odpadów nie został uwzględniony w raporcie jako hałas drogowy;
- należy zobligować inwestora do wskazania planowanych do wykorzystania tras dojazdowych po drogach lokalnych dla pojazdów ciężarowych i uwzględnienie tego w propagacji hałasu;

- należy dopuścić jako dowód w sprawie opinii specjalisty będącego jednym z 40 profesorów wrocławskich uczelni podpisanych pod pismem do władz samorządowych, który wyrazili sprzeciw wobec budowy spalarni odpadów;
- skoro ITPOK będzie spalać odpady nie nadające się do recyklingu, to z pewnością nie pozostanie to bez wpływu na rodzaj i ilość zanieczyszczeń mogących przedostawać się do powietrza w związku z działaniem instalacji,
- emisja CO₂ z instalacji będzie porównywalna a nawet większa niż w przy wytwarzaniu tej samej ilości energii z węgla, odpady z tworzyw sztucznych, które nie mogą trafić do recyklingu lepiej jest składować niż spalać, nie emitują wówczas gazów cieplarnianych;
- w raporcie na str. 45 wskazano, że w chwilach postoju ITPOK będzie źródłem śladowych emisji wprowadzanych do powietrza, nie wskazano jednak o jakich śladowych ilościach i emisji których substancji dokładnie jest mowa;
- na podstawie informacji przedstawionych w raporcie należy uznać, że brak jest jakiegokolwiek miejsca w instalacji, które nie stanowiłoby źródła emisji zanieczyszczeń,
- na str. 66 raportu stwierdzono, że większość zmian i uciążliwości będzie mieścić się w prawnie wymaganych granicach, co oznacza, że są pewne uciążliwości i zmiany, które nie mieszczą się w prawnie wymaganych granicach, co powinno zostać wyjaśnione przez organ odpowiedzialny za wydanie decyzji,
- w raporcie nie odniesiono się do ilości i rodzaju zanieczyszczeń, które inwestor zamierza wprowadzić do środowiska, wynikających ze standardów jakości środowiska przyjętego w Programie Ochrony Środowiska dla Miasta Zduńska Wola na lata 2020-2023 z perspektywą na lata 2024-2027 w celu oceny, czy dla planowanej inwestycji Rada Miasta powinna ustanowić obszar ograniczonego użytkowania;
- pod względem uciążliwości związane z hałasem wątpliwości budzi wskazana w raporcie na str. 213 ilość pojazdów ciężarowych;
- przed wydaniem decyzji organ właściwy powinien dokonać wnikliwej analizy raportu posługując się wiedzą specjalistyczną podmiotu zewnętrznego, który podda złożony raport fachowej ocenie pod względem zarówno formalnym jak i merytorycznym.

Odnosząc się do powyższego w pierwszej kolejności należy wskazać, że wszelkie uwagi i wnioski dotyczące: sposobu wariantowania inwestycji, wyboru lokalizacji inwestycji i jej elementów oraz skali, finansowania inwestycji i jej rentowności, aspektów ekonomiczno-gospodarczych, sensowności przedsięwzięcia, wpływu na atrakcyjność siedlisk ludzkich i pogorszenie warunków korzystania z dóbr materialnych, wpływu na wartość nieruchomości, wpływu na rozwój gminy, struktury właścicielskiej oraz kapitałowej Spółki, realizacji przez Spółkę prywatnych interesów, sposobu pozyskania finansowania realizacji przedsięwzięcia przez Spółkę, kampanii społecznej i formy konsultacji przeprowadzanych przez Spółkę przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, sposobu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie Miasta Zduńska Wola, podjęcia inicjatywy w zakresie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dotowania budowy spalarni odpadów przez Unię Europejską, zatrudnienia oraz wynagrodzeń w Urzędzie Miasta Zduńska Wola, przekraczają kompetencje organów określone przepisami ustawy

u.o.ś. w zakresie ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nie są przedmiotem rozpoznania w prowadzonym przez ten organ postępowaniu. Organy administracji są związane treścią wniosku i nie decydują o zakresie przedsięwzięcia, a ich rola polega na określeniu uwarunkowań środowiskowych w celu dotrzymania standardów jakości środowiska. Organy te działają wyłącznie na podstawie w granicach prawa powszechnie obowiązującego i w zakresie kompetencji określonych dla nich w przepisach prawa. Zasadność inwestycji, potrzeba jej realizacji i wola inwestora w tym zakresie nie mieści się w zakresie oceny organów administracji w niniejszym postępowaniu i pozostają bez wpływu na możliwość wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponownie należy przypomnieć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma charakteru uznaniowego, lecz związany i rolą organów administracji w tym postępowaniu jest określenie warunków korzystania ze środowiska przez podmiot zainteresowany realizacją przedsięwzięcia (o ile nie zachodzą opisane wyżej przesłanki wydania decyzji odmownej).

Rozumiejąc obawy związane z realizacją przedsięwzięcia zgłaszane przez społeczeństwo i wynikające z nich zastrzeżenia formułowane w ramach procedury udziału społeczeństwa w postępowaniu, które to zastrzeżenia wiążą się z charakterem inwestycji i jej odbiorem społecznym, należy wyjaśnić, że organy administracji na etapie postępowania środowiskowego nie mogą „zakazać” realizacji przedsięwzięcia.

W świetle postanowień art. 80 ust. 2 u.o.ś. organy gminy mogą wpływać na możliwość realizacji tego rodzaju przedsięwzięcia w zasadzie wyłącznie w ramach procedury planistycznej przewidzianej przepisami u.p.z.p., przy wykorzystaniu przysługującego im władztwa planistycznego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 powołanej ustawy, ustalenie przez gminę przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Jak jednak wyżej wyjaśniono dla terenu wskazanego we wniosku o wydanie decyzji środowiskowej nie obowiązują przepisy prawa miejscowego (miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego), które wyłączałyby możliwość realizacji na wskazanym przez Spółkę terenie tego rodzaju inwestycji.

Za takie przepisy nie mogą być również uznane wskazane w odwołaniu postanowienia uchwały Nr LXXXI/1 139/24 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 21 marca 2024 r. w sprawie uchwalenia zasady lokalizacji składowisk odpadów oraz spalarni odpadów na terenie gminy miejskiej Zduńska Wola. Wprawdzie zgodnie § 1 przedmiotowej uchwały zakazuje się lokalizacji instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych odpadów komunalnych, składowisk odpadów oraz spalarni odpadów w odległości mniejszej niż trzy kilometry od zabudowań mieszkalnych na terenie gminy miasto Zduńska Wola, jednakże z treści cyt. uchwały nie wynika, aby przedmiotowy zakaz został ustanowiony w ramach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a ponadto, aby stanowiła ona akt prawa miejscowego. Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego. Zgodnie zaś z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów

prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r., poz. 1461) stanowione przez organ gminy akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Do dnia podejmowania niniejszej decyzji uchwała Nr LXXXI/1139/24 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 21 marca 2024 r. nie została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego, co oznacza, że nie posiada ona wiążącego charakteru na gruncie postanowień art. 80 ust. 2 u.o.ś.

Ponadto odnosząc się do zgłoszonych uwag i wniosków Kolegium wyjaśnia, co następuje:

1. Nie istnieją powszechnie obowiązujące przepisy prawa, które określałyby minimalne odległości przedsięwzięć polegających na termicznym przekształcaniu odpadów od określonych rodzajów zabudowy (w tym zabudowy mieszkaniowej). O dopuszczalności wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie decyduje zatem odległość instalacji od zabudowań mieszkalnych, lecz wyniki analiz przeprowadzonych w ramach oceny oddziaływania na środowisko, które wykazały, że nie zostaną przekroczone określone przez prawo standardy emisji do środowiska, a przez to nie przewidyje się negatywnego wpływu przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi. Oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi będzie pomijalnie małe i zamknie się w granicach terenu przedsięwzięcia. Dotrzymanie warunków określonych decyzją przy realizacji i eksploatacja przedsięwzięcia w wariantcie realizacyjnym zagwarantuje spełnienie wymogów w zakresie ochrony środowiska.
2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz jego uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymaganiami wynikającymi z art. 66 u.o.ś. i zawiera wszystkie wymagane prawem informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. W toku prowadzonego postępowania zostały uzyskane wymagane uzgodnienia oraz opinie organów specjalistycznych, tj. z zakresu ocen oddziaływania na środowisko - uzyskano uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi; z zakresu zdrowia publicznego - uzyskano pozytywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zduńskiej Woli; z zakresu ocen wodnoprawnych - uzyskano uzgodnienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu; z zakresu pozwoleń zintegrowanych dla instalacji - uzyskano opinię Marszałka Województwa Łódzkiego. W sentencji niniejszej decyzji określone zostały niezbędne do uwzględnienia na wszystkich etapach inwestycji warunki z zakresu gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadowej, ochrony przed hałasem, ochrony powietrza oraz przyrody, a także kwestie organizacji pracy w poszczególnych fazach, które mają na celu minimalizację oddziaływań, a także wskazano konieczność wykonania analizy porealizacyjnej oraz konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko na kolejnym etapie procesu inwestycyjnego - już po wybraniu szczegółowych rozwiązań projektowych.

3. Z przepisów u.p.z.p. nie wynika, aby inwestycja polegająca na budowie instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych mogła być realizowana wyłącznie na podstawie przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
4. Całe postępowanie środowiskowe, a w tym również opinie/uzgodnienia opierają się na danych zawartych w raporcie środowiskowym, który zgodnie z przepisami u.o.ś. jest sporządzany na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją przedsięwzięcia, jednakże sam raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko posiada szczególną moc dowodową; jego szczególny charakter wynika z kompleksowej oceny przedsięwzięcia i analizy aspektów technologicznych, prawnych, organizacyjnych oraz logistycznych jego funkcjonowania w powiązaniu ze sobą; do podważenia danych wynikających z raportu nie jest wystarczające zwykłe zaprzeczenie jego treści, lecz przedstawienie stosownego dokumentu sporządzonego przez osobę posiadającą wiedzę fachową z zakresu ochrony środowiska (por wyrok NSA z dnia 12 września 2019 r., sygn. akt II OSK 2540/17, LEX nr 2739762), w toku postępowania raport był weryfikowany a Spółka wzywana do składania wyjaśnień i uzupełnień, żadna ze stron bądź innych uczestników postępowania nie przedłożyła natomiast kontrraportu, który podważałby dane wynikające z raportu - jak wskazano nie jest wystarczającym zwykłe zaprzeczenie treści raportu; raport wraz z jego uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 66 u.o.ś. i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a ponadto w toku prowadzonego postępowania uzyskano niezbędne uzgodnienia i opinie pochodzące od organów specjalistycznych, które nie stwierdziły podstaw do odmowy uzgodnienia decyzji, względnie wyrażenia opinii negatywnej o możliwości jej realizacji.
5. Wg rozwiązań przyjętych przez Spółkę wszystkie odpady znajdujące się na terenie ITPOK będą magazynowane w specjalnie do tego przeznaczonych miejscach, w szczelnych pojemnikach, silosach, bunkrze. Odpady nie będą składowane luzem, na zewnątrz budynku, a zatem nie można stwierdzić aby realizacja przedsięwzięcia mogła przyczyniać się do wzrostu populacji gryzoni na terenie Miasta Zduńska Wola.
6. W instalacji przewiduje się wyłącznie spalanie odpadów o kodach 19 12 12 (jako paliwo podstawowe) oraz 19 12 10 (jako paliwo alternatywne. Na podstawie niniejszej decyzji nie jest dopuszczalne wykorzystywanie odpadów o innych kodach, w tym odpadów niebezpiecznych. Ewentualne dopuszczenie innych paliw do spalania w instalacji będzie wymagało uzyskania nowych decyzji. W ramach realizacji planowanego przedsięwzięcia nie jest przewidziana budowa instalacji MBP.
7. Instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych są przewidziane w dokumencie „Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030”, stanowiącym załącznik do Uchwały Nr XXXI/414/21 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 6 maja 2021 r., w którym jako cel operacyjny - Racjonalizacja gospodarki odpadami, przewiduje się usprawnienie systemu instalacji komunalnych do przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych lub pozostałości z przetwarzania tych odpadów, instalacji do przetwarzania bioodpadów oraz instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych z odzyskiem energii, poprzez ich budowę, rozbudowę i moderni-

zacje. W ramach tego dokumentu wskazuje się, że racjonalizacja gospodarki odpadami realizuje założenia Gospodarki Obiegu Zamkniętego, co pozwala przyjmować, że budowa ITPOK nie jest sprzeczna z GOZ. Nadto budowa ITPOK na terenie EC Zduńska Wola jest przewidziana w Programie Ochrony Środowiska dla Miasta Zduńska Wola na lata 2020-2023 z perspektywą na 2024-2027 przyjętym uchwałą Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 18 lutego 2021 r. w sprawie Programu Ochrony Środowiska dla Miasta Zduńska Wola na lata 2020-2023 z perspektywą na 2024-2027 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko (Dz.Urz.Woj.Łódz. z 2021 r., poz. 1128), jako działanie w obszarze „Ochrona klimatu i jakości powietrza”.

8. Brak jest przepisów nakazujących lokalizowanie instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych w pobliżu dużych miast lub na obszarze niezaludnionym.

9. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zostały uwzględnione wymagania BAT w celu eliminowania emisji, lub jeżeli nie jest to praktycznie możliwe, ograniczanie emisji i wpływu na środowisko jako całość.

10. Brak jest danych dowodzących negatywnego wpływu funkcjonowania spalarni odpadów na pszczoły. W 2017 roku, w ramach projektu Pasieka Kraków, obok Ekospalarni w Krakowie zostały ustawione ule, które można obserwować na żywo online z obrazu przekazywanego przez zainstalowaną kamerę - adres [www. https://khk.krakow.pl/pl/ekospalarnia/ztpo-ule/](https://khk.krakow.pl/pl/ekospalarnia/ztpo-ule/).

11. Brak jest przepisów nakładających obowiązek stosowania stref buforowych wokół instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych. Wskazywany w składanych uwagach i wnioskach dokument (nie mający co należy podkreślić charakteru normatywnego), określający odległość 1500 m strefy buforowej, pn. „Bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej”, przygotowany na zlecenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska, nie dotyczy ITPOK. Rekomendowane w tym dokumencie odległości od zabudowań dotyczy przedsięwzięć gospodarki odpadami takich jak: składowiska odpadów, instalacje mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, kompostownie, jak również oczyszczalni ścieków. W ramach ITPOK nie jest planowane przeprowadzanie sortowania i składowania, mechaniczno-biologicznego przetwarzania, jak również biologicznego przetwarzania odpadów oraz z spalania odpadów gazowych lub płynnych, które wydzielają odory lub mogą uwalniać substancje lotne. W wyniku eksploatacji przedsięwzięcia nie przewiduje się zatem występowania uciążliwości odorowych.

12. Dla planowanej inwestycji nie ma podstaw do utworzenia obszaru ograniczonego oddziaływania. Zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz.U. z 2024 r., poz. 54) jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu,

to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania. Nadto zgodnie z art. 135 ust. 6 Prawa ochrony środowiska obszar ograniczonego użytkowania tworzy się także dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego, innych niż wymienione w ust. 1, dla których pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem 1 października 2001 r., a których użytkowanie rozpoczęło się nie później niż do dnia 30 czerwca 2003 r., jeżeli, pomimo zastosowania najlepszych dostępnych technik, nie mogą być dotrzymane dopuszczalne poziomy hałasu poza terenem zakładu. Planowany do realizacji ITPOK nie należy przedsięwziąć, dla których przewiduje się utworzenie obszaru ograniczonego oddziaływania, nie jest bowiem wymienione w katalogu przedsięwzięć określonym w art. 135 ust. 1 cyt. ustawy, jak również, co oczywiste nie może być zaliczony do przedsięwzięć wymienionych w art. 135 ust. 6.

13. Brak jest podstaw do ustalania w postępowaniu środowiskowym wpływu realizacji planowanego przedsięwzięcia na wartość nieruchomości położonych w sąsiedztwie przedsięwzięcia, a tym samym brak jest podstaw do zlecania dokonywania stosownych wycen przez biegłych rzeczoznawców w tym postępowaniu.

14. Dla przedsięwzięcia nałożony został obowiązek ciągłego monitoringu spalin w oparciu o metody referencyjne połączone z automatyką instalacji oraz umożliwiający wgląd online do zarchiwizowanych danych procesu przez uprawnione instytucje. Ponadto Spółka przewiduje publikowanie aktualne emisji do powietrza na wyświetlaczu przed główną bramą wjazdową na teren ITPOK oraz online na stronie internetowej ITPOK.

15. Opis rozwiązań technologicznych, które zostaną zastosowane w ITPOK, został przedstawiony w tekście ujednoliconym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na str. 50. Ponadto na str. 367 przedstawiono działania mające na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym rozwiązania chroniące powietrze atmosferyczne.

W tekście ujednoliconym raportu na str. 193 oraz str. 257, jak również w załącznikach 2-2.9 przedstawiono analizę oddziaływania na stan jakości powietrza atmosferycznego - zarówno oddziaływanie samej ITPOK, jak i oddziaływanie skumulowane, które uwzględnia wpływ na powietrze atmosferyczne również Elektrociepłownię Zduńska Wola.

16. Oddziaływanie na ludzi zostało ocenione i opisane w tekście ujednoliconym na str. 310. W wyniku przeprowadzonych w raporcie analiz prognozuje się, że eksploatacja ITPOK, ze względu na ograniczenie do wymaganej standardami emisji zanieczyszczeń gazowo - pyłowych do powietrza oraz wielkości stężeń w powietrzu zanieczyszczeń, nie będzie przyczyniał się do pogorszenia stanu zdrowia mieszkańców zamieszkujących obszar potencjalnego oddziaływania ITPOK. Oddziaływanie ITPOK na zdrowie i życie ludzi będzie pomijalnie małe i zamknie się w granicach działki. Eksploatacja ITPOK w powiązaniu z ograniczeniem wykorzystania węgla w EC Zduńska Wola, spowoduje zmniejszenie emisji w systemie zaopatrzenia w ciepło Zduńskiej Woli, w szczególności w zakresie emisji pyłów i SO₂.

17. Dla przedsięwzięcia przewidziano szereg działań mających na celu zapobieganie uciążliwościom zapachowym, które zostały szczegółowo opisane w tekście ujednoliconym na str. 44, str. 314, str. 374 oraz str. 402 i 411. W szczególności chodzi tutaj o utworzenie podciśnienia w pomieszczeniu przyjęcia hali bunkra (zgodnie z BAT nr 21), co ma za zadanie uniemożliwić przedostawanie się odoru z odpadów do otoczenia podczas pracy instalacji termicznego przekształcania odpadów.

18. Wpływ na lokalną faunę i florę został oceniony w tekście ujednoliconym raportu w rozdziale 9.1 Oddziaływanie na objęte ochroną gatunki zwierząt, roślin, grzyby i siedliska przyrodnicze (str. 285) oraz w rozdziale 3.3 (str. 136). W wyniku przeprowadzonych analiz stwierdzono, że na etapie eksploatacji ITPOK nie przewiduje się wystąpienia istotnych oddziaływań na szatę roślinną i zwierzętą. Jak również nie przyczyni się do zwiększenia emisji zanieczyszczeń do powietrza na terenie Zduńskiej Woli.

19. W raporcie przyjęto, że do korzyści ekonomicznych oraz środowiskowych związanych z funkcjonowaniem instalacji produkującej energię z odpadów należy zaliczyć:

- źródło tańszej energii dla odbiorców ciepła sieciowego, w tym mieszkańców i przedsiębiorstw,
- możliwość sprzedaży tańszej energii elektrycznej na potrzeby miasta,
- ograniczenie zanieczyszczenia powietrza poprzez redukcję spalanego węgla o blisko 90% i wykorzystanie źródła niskoemisyjnego,
- rozwiązanie problemu zagospodarowania odpadów nienadających się do recyklingu.

20. W raporcie poddano ocenie poddano następujące warianty:

- Warianty dotyczące technologii termicznego przekształcania odpadów:

Wariant 1 proponowany przez Spółkę – instalacja termicznego przekształcania odpadów w kotle rusztowym rezerwująca produkcję ciepła z istniejącej EC ZW,

Wariant 2 – instalacja termicznego przekształcania odpadów w kotle fluidalnym (CFB) rezerwująca produkcję ciepła z istniejącej EC ZW,

- Warianty dotyczące produkcji energii w wykorzystaniu innych paliw niż odpady komunalne:

Wariant 3 – Modernizacja istniejącej EC Zduńska Wola i dobudowanie systemu oczyszczania spalin,

Wariant 4 – Budowa elektrociepłowni biomasowej,

Wariant 5 – Budowa elektrociepłowni gazowej.

W raporcie nie analizowano możliwości wykorzystania małych reaktorów atomowych jako alternatywy dla spalarni odpadów jak również możliwości wykorzystania w tym celu wodoru, energii geotermalnej oraz innych odnawialnych źródeł energii.

21. Zgodnie z wymogami BAT omówionymi w tekście ujednoliconym raportu na str. 402 zostanie wdrożony system zarządzania środowiskowego, w ramach którego przewiduje się procedury i szkolenia dotyczące m.in. procedur postępowania w warunkach innych niż normalne warunki eksploatacji, w tym również w sytuacjach awaryjnych. Szkolenia pracowników będą trwały przed uruchomieniem instalacji, w końcowej fazie realizacji (budowy), przez ok. 3 miesiące. Proces wdrażania systemu zarządzania środowiskowego będzie zakończony po uruchomieniu instalacji, ale wszelkie procedury zostaną opracowane przed uruchomieniem instalacji, a zaczną być opracowywane w trakcie pozyskiwania pozwolenia zintegrowanego. W ramach systemu zarządzania

środowiskowego przewiduje się również procedury i standardy dotyczące ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy.

22. Na str. 376 raportu przedstawiono działania mające na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym rozwiązania chroniące wody powierzchniowe i podziemne. Procedury monitorowania i utrzymania czystości wokół ITPOK zostaną opracowane w ramach Systemu Zarządzania Środowiskowego.

23. Spółka planuje współpracę ze społecznością lokalną w zakresie informowania i edukacji na temat ITPOK. Zakres planowanej współpracy obejmuje: uruchomienie strony internetowej oraz dedykowanego adresu poczty elektronicznej do bieżącego kontaktu z mieszkańcami; powołanie Rady Społecznej ITPOK złożonej z przedstawicieli interesariuszy projektu, która będzie sprawowała funkcje kontrolne, opiniujące i doradcze na etapie budowy i eksploatacji instalacji w Zduńskiej Woli.

24. W ramach systemu zarządzania środowiskowego funkcjonować będzie m.in.: polityka ochrony środowiska, programy konserwacji, program monitorowania i pomiarów, plan zarządzania warunkami innymi niż normalne warunki, plan zarządzania w przypadku awarii, plan zarządzania odorami i hałasem, etc. Będzie stosowana sektorowa analiza porównawcza oraz monitorowanie i uwzględnianie rozwoju czystszych technologii w celu ciągłego doskonalenia procesów i technologii ITPOK, aby zapewnić maksymalną ochronę środowiska i zdrowia ludzi.

25. Przeprowadzona została analiza kosztów i korzyści, w której brano pod uwagę warianty przedsięwzięcia opisane w raporcie.

26. W raporcie nie przewidziano do spalania innych odpadów niż o kodzie 19 12 12 oraz 19 12 10. Dla inwestycji przewidziano tylko maksymalną dopuszczalną ilość odpadów do przetworzenia w Instalacji, wartość minimalna nie jest określona.

27. Analiza akustyczna uwzględnia wszystkie obiekty ITPOK będące emiterami hałasu, zarówno ruchome jak i stacjonarne (punktowe oraz powierzchniowe).

28. Grunty na, których realizowana będzie ITPOK stanowią własność Skarbu Państwa (działki o nr 98/1, 98/6, 160/11, 160/12, 160/9, 160/5, 160/6 oraz 160/7) oraz Miasta Zduńska Wola (działki o nr 32/4 i 98/4). Wszystkie ww. działki są w użytkowaniu wieczystym Spółki.

29. Kwestia obniżenia cen ciepła w związku z realizacją ITPOK budzi zainteresowanie i wątpliwości społeczeństwa, jednakże nie jest to kwestia, która ma wpływ na możliwość wydania decyzji środowiskowej. Brak jest podstawy prawnej do nałożenia na Spółkę obowiązku przedstawienia w niniejszym postępowaniu szczegółowych wyliczeń w tym zakresie.

30. W raporcie przyjęto, że odpady, które będą trafiały do ITPOK z instalacji znajdujących się w odległości do 135 km od Zduńskiej Woli, gdzie zidentyfikowano 28 takich instalacji, z których 9 zlokalizowanych najbliższej IPOK pokrywa roczne zapotrzebowanie na paliwo.

31. Brak jest informacji, czy w ramach postępowania środowiskowego Spółka bądź Miasto Zduńska Wola kontaktowało się z Urzędem Regulacji Energetyki (nie ma takiego wymogu w ramach postępowania środowiskowego).

32. Termiczne przekształcanie odpadów jest źródłem różnych emisji, które zostały szczegółowo opisane w raporcie. W wyniku spalania odpadów w kotle i złożonych procesów chemicznych zachodzących w wysokich temperaturach powstają, poza głównymi składnikami spalin takimi jak, CO_2 i para wodna, również wykazujące właściwości toksyczne związki nieorganiczne i organiczne. Są to między innymi: tlenki azotu (NO_x), dwutlenek siarki (SO_2), tlenek węgla (CO), chlorowodór (HCl), fluorowodór (HF), metale ciężkie (kadm, tal, antymon, arsen, ołów, chrom, kobalt, miedź, mangan, nikiel, wanad), a także całkowity węgiel organiczny (TOC) oraz dioksyny i furany. Przed emisją zanieczyszczeń do atmosfery trafiają one do systemu oczyszczania spalin. System oczyszczania spalin zapewnia, że wszystkie emitowane substancje zanieczyszczające nie mogą przekroczyć wymaganych standardów emisyjnych (str. 64-65). ITPOK nie będzie źródłem powstawania ścieków technologicznych kierowanych do kanalizacji ani do zbiorników wód powierzchniowych. Zastosowana zostanie bezściekowa technologia oczyszczania spalin, a ilość powstających ścieków technologicznych będzie znacząco zminimalizowana. Technologia została dobrana w celu powtórnego wykorzystania ścieków technologicznych powstających w Instalacji do procesu technologicznego, jednocześnie przyczyniając się do braku jej oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne (str. 77). W Raporcie przedstawiono potencjalnie największe strumienie powstających odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych – przewiduje się, że ich strumień wyniesie maksymalnie ok. 8,5% przetwarzanych odpadów.

33. W ITPOK zaprojektowano rozwiązania mające na celu instalację oczyszczania i wyprowadzania spalin do otoczenia, na którą będą się składać: układ odazotowania spalin metodą SNCR (w kotle) (zgodnie z BAT nr 29), reaktor (zgodnie z BAT nr 27, 30, 31), filtr workowy (zgodnie z BAT nr 25), wentylator wyciągu spalin z tłumikiem oraz komin, na którym będzie znajdować się zestaw przyrządów pomiarowych. ITPOK zostanie wyposażony w system rozwiązań i zabezpieczeń zapewniających dotrzymanie obowiązujących norm emisji zanieczyszczeń, a tym samym norm jakości środowiska. W cały okresie eksploatacji ITPOK nie będą przekraczane dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń ustalone ze względu na ochronę zdrowia.

34. Organiczne związki, które potencjalnie mogą w pełni nie być rozkładane w procesie spalania odpadów to całkowity węgiel organiczny oraz w śladowych ilościach dioksyny i furany. Wg analiz przeprowadzonych w raporcie (np. tab. 107, str. 231) roczna emisja tych związków z ITPOK będzie śladowa – mniej niż 0,003 mg/rok.

35. Nie ma rozbieżności pomiędzy poziomami ciśnienia akustycznego przyjętymi w opinii Marszałka Województwa Łódzkiego a wartościami podanymi przez Spółkę. Należy zwrócić uwagę, że w swojej opinii Marszałek przyjął poziomy mocy akustycznej źródeł hałasu podane w raporcie.

36. Sezonowanie żużla i wymywalność substancji niebezpiecznych został poruszony w raporcie (str. 54 i str. 394), gdzie podano, że ITPOK będzie eksploatowany zgodnie z wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu. Odpady powstałe w wyniku procesu poddawane będą odzyskowi, a w przypadku braku takiej możliwości - będą unieszkodliwiane ze szczególnym uwzględnieniem frak-

cji metali ciężkich. W szczególności dopuszczone będzie wykorzystanie odpadów, o których mowa powyżej, do sporządzania mieszanek betonowych na potrzeby budownictwa, z wyłączeniem budynków przeznaczonych do stałego przebywania ludzi lub zwierząt oraz do produkcji lub magazynowania żywności, z zastrzeżeniem poniższych wymagań, m.in.: badanie wymywalności metali ciężkich.

37. Kwestia ruchu samochodowego ciężarowego została opisana w raporcie na str. 238 oraz str. 315. ITPOK docelowo obsługiwany będzie specjalistycznymi pojazdami transportowymi o ładowności ok. 20 Mg i więcej, a więc w ilości ok. 30 pojazdów na dobę. Wariant obliczeniowy, pokazujący jednak najbardziej niekorzystne warunki, zakłada użycie taboru składającego się wyłącznie z mniejszych jednostek transportowych o ładowności ok. 10 Mg - czyli dwukrotnie większy ruch pojazdów (ok. 60 pojazdów na dobę). Zatem faktyczny oczekiwany wpływ, zarówno na hałas, jak i emisję zanieczyszczeń, może być znacznie mniejszy niż ten obliczeniowy. Na podstawie zestawienia wyników pomiarów na odcinkach dróg krajowych w powiecie Zduńskowolskim, zebranych w Prognozie oddziaływania na środowisko Programu Ochrony Środowiska dla Powiatu Zduńskowolskiego, na ul. Łaskiej (DW 482) średni dobowy ruch pojazdów wynosi kilka tysięcy pojazdów/dobę. Można zatem przyjąć, że w wyniku budowy ITPOK wzrost ruchu na ul. Łaskiej w rejonie ITPOK będzie zbliżony do 1%. W kategorii pojazdów ciężkich (kilkaset pojazdów na dobę) szacunkowy wzrost będzie zbliżony do 5%. Zatem faktyczny zwiększenie ruchu pojazdów będzie zatem niewielkie.

38. Zagospodarowania odpadów powstających w wyniku termicznego przekształcania odpadów pozostaje w gestii podmiotu prowadzącego instalację. Musi odbyć się ono zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a samo założenie braku rynku zbytu odpadów nie może stanowić podstawy do odmowy ustalenia uwarunkowań środowiskowych. Brak jest podstaw prawnych aby na etapie postępowania środowiskowego zobowiązywać inwestora do przedłożenia umów gwarantujących odbieranie odpadów powstających w wyniku termicznego przekształcania odpadów. W raporcie na str. 70 podano propozycję dalszego zagospodarowania odpadów poprocesowych. Zarówno żużle i popioły mają być odbierane przez firmy posiadające odpowiednie pozwolenia. Popioły będą poddane unieszkodliwianiu poza ITPOK, a powstały żużel zostanie przetworzony w procesie waloryzacji i sezonowania na terenie ITPOK - czyli wydzielenia z nich metali, a następnie obróbki mechanicznej w kierunku dalszego odzysku/wykorzystania jako materiału budowlanego.

39. ITPOK jest źródłem emisji CO₂ jednakże znacząco mniejszym niż funkcjonująca EC Zduńska Wola. Eksploatacja ITPOK w powiązaniu z ograniczeniem wykorzystania węgla w EC Zduńska Wola, spowoduje zmniejszenie emisji, w szczególności w zakresie emisji pyłów i SO₂ i CO₂. Jak wynika z analiz przeprowadzone w ramach raportu (str. 338 i str. 264), uniknięta emisja CO₂ ze spalania paliw kopalnianych wyniesie ponad 87 tys. Mg, a uniknięta emisja gazu składowiskowego (metanu) wyniesie ponad 1,38 mln m³ gazu. Eksploatacja ITPOK w powiązaniu z ograniczeniem wykorzystania węgla w EC Zduńska Wola, spowoduje zmniejszenie emisji w zakresie emisji pyłów i SO₂ nawet o połowę obecnej emisji.

40. EC Zduńska Wola jest przede wszystkim producentem ciepła na potrzeby miasta, lokalnego przemysłu jak i energii elektrycznej wytworzonej w procesie kogeneracji. Budowa ITPOK jest działaniem o charakterze dekarbonizacyjnym, tj. związana z odejściem od paliw kopalnych. Wielkość Instalacji wynika z potrzeb rynku ciepła. Źródło będzie przez ok. 9 miesięcy w roku podstawowym źródłem ciepła, które będzie wspomagane jedynie podczas bardzo niskich temperatur, tj. w miesiącach grudzień-luty.
41. Nie zostały ujawnione badania pokazujące bezpośredni związek funkcjonowania na danym terenie spalarni odpadów z wzrostem zachorowalności na nowotwory.
42. Nie rozstrzygając kwestii poddania pod głosowanie społeczności lokalnej dopuszczalności lokalizowania przedsięwzięć budzących protesty społeczne - gdyż wykracza to poza ramy niniejszego postępowania, należy wyjaśnić, że zasady i tryb przeprowadzania referendum lokalnego określa ustawa z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r., poz. 1317 z późn. zm.)
43. Budowa i montaż automatycznej stacji monitoringu emisji zanieczyszczeń do powietrza został uwzględniony w raporcie. Prowadzący instalację do termicznego przekształcania odpadów zobowiązany jest na podstawie rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz.U. z 2021 r., poz. 1710) do prowadzenia ciągłych i okresowych pomiarów emisji do powietrza. Rozporządzenie to w załączniku nr 3 określa zakres oraz metodyki referencyjne wykonywania pomiarów ciągłych i okresowych emisji do powietrza z instalacji spalania odpadów. W celu spełnienia wymogów w kominie zainstalowane będą instrumenty pomiarowe podłączone do analizatora spalin i układu ciągłego monitoringu emisji (ang. Continuous Emission Monitoring System, CEMS), oraz króćce do pomiarów okresowych i kontrolnych (np. celem okresowej kalibracji układu pomiarowego). Układ ciągłego monitoringu emisji współpracuje z tzw. komputerem emisyjnym, w którym jest prowadzona ciągła rejestracja wyników pomiarów oraz ich przeliczanie na warunki umowne. CEMS musi obejmować wszystkie wymagane prawem zanieczyszczenia, pierwiastki i związki chemiczne, w tym pomiar emisji pyłu i rtęci. Dane dotyczące emisji do powietrza muszą być przekazywane online do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska (WIOŚ). W przypadku ITPOK będzie to WIOŚ w Łodzi. Aktualne emisje do powietrza będą także widoczne na wyświetlaczu przed główną bramą wjazdową na teren ITPOK oraz mogą być udostępnione online na stronie internetowej ITPOK. Ponadto Spółka deklaruje otwartość do zamontowania na terenie miasta dodatkowych tablic informacyjnych prezentujących poziom emisji, przy czym ustalenia w tej sprawie zostaną poczynione na etapie budowy Instalacji. Inwestor przewiduje także udostępnianie danych dotyczących emisji w trybie online za pośrednictwem strony internetowej.
44. W czerwcu 2022 r. Spółka zorganizowała konferencję prasową z udziałem lokalnych mediów, na której poinformowała o planach inwestycyjnych, celach i założeniach projektu, zapowiedziała także działania informacyjno-konsultacyjne w tej sprawie. Spółka przekazywała wyprzedzająco mediom lokalnym za pomocą poczty elektronicznej komunikaty/zaproszenia związane z działaniami informacyjno-konsultacyjnymi takimi jak wyjazdy studyjne czy punkty informacyjno-konsultacyjne dla mieszkańców. Spółka na bieżąco odpowiadała na zapytania i prośby mediów związane z inwestycją.

Stosowała także płatne formy ogłoszeń w lokalnych mediach, w celu upowszechnienia informacji o projekcie oraz działaniach informacyjno-konsultacyjnych realizowanych z myślą o mieszkańcach. Zorganizowano cykl spotkań informacyjno-konsultacyjnych z określonymi grupami interesariuszy. W spotkaniach udział wzięło ok. 60 osób. Zorganizowano otwarte dla mieszkańców formy umożliwiające pozyskanie informacji na temat projektu, zadanie pytań przedstawicielom inwestora, otrzymanie materiałów informacyjnych. W punktach informacyjno-konsultacyjnych organizowanych na terenie Zduńskiej Woli w październiku 2022 r. oraz październiku 2023 r. udział wzięło ok. 15 osób. W bezpłatnych wyjazdach studyjnych do instalacji termicznego przekształcania organizowanych w lipcu 2022 r. oraz listopadzie 2023 r. udział wzięło ok. 90 osób.

45. Wskazana w raporcie strona internetowa zawierające informacje na temat realizacji przedsięwzięcia nie została opracowana. Spółka podtrzymuje wolę jej przygotowania. Dostęp do witryny będzie możliwy ze strony internetowej Spółki.

46. Z danych publikowanych przez Urzędu Regulacji Energetyki wynika, że cena ciepła produkowanego w Polsce z odpadów komunalnych w latach 2020-2022 była niższa niż jest niższa od źródeł węglowych, gazowych czy biomasy. Aktualnie tego typu instalacje nie są objęte systemem ETS.

47. W przypadku gdy w postępowaniu środowiskowym jest więcej niż 10 stron postępowania doręczanie pism stronom postępowania następuje na zasadzie określonej w art. 49 k.p.a., a zatem poprzez ogłoszenie. W niniejszej sprawie zachodzi stron postępowania jest więcej niż 10, wobec tego strony postępowania (w tym mieszkańcy ul. Słonecznej w Zduńskiej Woli będący stronami) nie były zawiadamiane o czynnościach w postępowaniu na piśmie, lecz w formie ogłoszenia. Podobne zasady obowiązują w procedurze udziału społeczeństwa w postępowaniu środowiskowym, w którym informacje kierowane do społeczeństwa zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 11 u.o.ś. podaje się do publicznej wiadomości a nie doręcza na piśmie. Zgodnie z art. 33 ust. 1 u.o.ś. przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Zgodnie z art. 33 ust. 2 u.o.ś. do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 5, należą:

- 1) wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami;
- 2) wymagane przez przepisy:
 - a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,
 - b) stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków.

Stosowne ogłoszenia dokonywane w toku postępowania przez organ pierwszej instancji były zamieszczane na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Zduńska Wola oraz na stornie podmiotowej Urzędu w Biuletynie Informacji Publicznej, a zatem zgodnie z wymaganiami wynikającymi z art. 3 ust. 1 pkt 11 u.o.ś.

50. W postępowaniu środowiskowym prowadzi się ocenę oddziaływania na środowisko z uwzględnieniem parametrów planowanego przedsięwzięcia opisanych we wniosku inwestora. Przedstawiony przez Spółkę raport dotyczy konkretnego przedsięwzięcia o konkretnych parametrach wskazanych we wniosku i w sposób kompleksowy analizuje jego wpływ na środowisko. Ustalenia zawarte w niniejszej decyzji wiążą Spółkę, a ewentualne zmiany dotyczące np. rodzaju paliwa wykorzystywanego w Instalacji będą wymagały ponownej procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

51. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże podmiot, na rzecz którego została wydana, a wykorzystywanie w ITPOK innego paliwa niż określone decyzji, będzie stanowiło naruszenie warunków korzystania ze środowiska, co w myśl art. 136a u.o.ś. jest zagrożone karą pieniężną w wysokości do 5.000 do 1.000.000 zł. Nadto posiadacz odpadów jest obowiązany do prowadzenia na bieżąco ich ilościowej i jakościowej ewidencji.

52. Analizy przedstawione w raporcie pokazują największe możliwe niekorzystne oddziaływanie w zakresie emisji zanieczyszczeń, zakładając, że emisje zanieczyszczeń z ITPOK będą odpowiadały dopuszczalnym poziomom określonym w ww. BAT i rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. z 2020 r., poz. 1860), a nie faktyczne emisje, które docelowo mają być mniejsze niż wartości obliczeniowe. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wykazał, że określone przepisami prawa standardy emisji substancji, w tym rtęci, nie zostaną przekroczone.

53. Opinia WIOŚ w Krakowie nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

54. Brak kompleksowego porównania w raporcie emisji - w przełożeniu na GJ wytworzonego ciepła - dla paliwa węglowego oraz odpadów nie dyskwalifikuje raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dokonane analizy wariantów wykazały, że realizacja ITPOK pozwoli na zmniejszenie emisje SO₂ i pyłów o około 50% w stosunku do paliwa węglowego, które jest stosowane w EC Zduńska Wola. Niewielkie obniżenie emisji dotyczyło będzie również związków azotu.

55. Z raportu wynika, że pobór wody na cele technologiczne oraz socjalno-bytowe ITPOK nie przekroczy maksymalnego strumienia poboru wody, dla którego zostało wydane pozwolenie zintegrowane dla EC Zduńska Wola. W wyniku uruchomienia

ITPOK, pobór wody na cele technologiczne, określony w pozwoleniu zintegrowanym, odpowiednio się zmniejszy (str. 84 raportu).

56. Emisje zanieczyszczeń podczas wygaszania i rozruchu Instalacji zostały wzięte pod uwagę w przeprowadzonych analizach oddziaływania w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza (w czasie rozruchu i wygaszania Instalacji odpady nie będą spalane). Spaliny, przed emisją zanieczyszczeń do atmosfery trafiają do systemu oczyszczania spalin, który zapewnia, że wszystkie emitowane substancje zanieczyszczające nie mogą przekroczyć wymaganych standardów emisyjnych.

57. Brak jest przepisów nakładających obowiązek budowy barier ochronnych wokół spalarni odpadów. Dopuszczalność realizacji tego rodzaju przedsięwzięci uzależnione jest od spełnienia standardów emisyjnych, które jak wykazano w raporcie nie zostaną przekroczone.

58. Zgodnie z wyliczeniami zawartymi w raporcie emisje pyłów, w tym pyłu zawieszonego PM_{2,5}, nie będą przekraczały standardów emisyjnych określonych dla instalacji termicznego przekształcania odpadów. Zakres sporządzonych w raporcie analiz, w tym sporządzenie izolinii zanieczyszczeń na mapach w skali z 1:12000 został uznany za wystarczający przez organy specjalistyczne biorące udział w niniejszym postępowaniu zatem brak jest podstaw do zobowiązywania Spółki o dalsze poszerzanie dokumentacji w tym zakresie.

59. Suma stężeń maksymalnych z poszczególnych emitorów służy do określenia zakresu obliczeń. Gdyby ta sumaryczna wartość była mniejsza od 10 % dopuszczalnego stężenia, to nie wykonuje się dalszych obliczeń. Gdy ta wartość przekracza 10% D1 (dopuszczalnego stężenia) to wykonuje się obliczenia w pełnym zakresie. Przedstawione w raporcie tabele 96-99 oraz 109-112 zawierające wyniki obliczeń pokazują, że przekroczenia dopuszczalnych poziomów emisji nie występują.

60. Na etapie opracowywania raportu oraz jego uzupełnień Spółka podawała minimalne parametry i rozwiązania, w jakich dane budynki będą musiały być wykonane, aby dochować wartości dopuszczalnych hałasu na obszarach podległych ochronie akustycznej, a w konsekwencji założono w jakiej technologii zostaną wykonane konstrukcje budynków, które mogą być źródłem hałasu. Zmiana założeń konstrukcyjnych jest konsekwencją konieczności dotrzymania norm akustycznych a zapisanie określonych parametrów w decyzji wiąże inwestora przy opracowaniu projektu budowlanego. Nadto nałożono na Spółkę obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego a ponadto ponownej oceny oddziaływania na środowisko na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę.

61. W raporcie uwzględniono źródła liniowe (samochody ciężarowe) jako źródło hałasu. Analiza oddziaływania akustycznego uwzględniająca emisję hałasu z tych źródeł dotyczy terenu przedsięwzięcia i nie może obejmować innego obszaru. Kwestia hałasu związanego z transportem do projektowanej Instalacji, który będzie odbywał się po drogach publicznych wykracza poza zakres niniejszej sprawy.

62. Nie zachodzą podstawy do przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego (biegłych), gdyż przedstawiony przez Spółkę raport jest kompletny i wyczerpujący. Ponadto wniosek w tym zakresie nie zawiera jakiegokolwiek tezy dowodowej. Prócz tego przedstawie-

nie w projekcie budowlanym konkretnych rozwiązań projektowych będzie zweryfikowane w ponownym postępowaniu ocenowym.

63. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został sporządzony z uwzględnieniem określonych rodzajów odpadów przeznaczonych do spalania w instalacji i przedstawione w nim analizy ten fakt uwzględniają, wykazując, że przy zastosowaniu odpowiednich technologii oczyszczania spalin nie zostaną przekroczone normy emisyjne.

64. Emisje odbywające się w chwilach postoju ITPOK zostały opisane na str. 217 raportu. Z punktu widzenia oceny oddziaływania na środowisko nie ma znaczenia ilość emitorów zanieczyszczeń. Przeprowadzone analizy wykazały, że określone przepisami normy emisyjne nie zostaną przekroczone.

65. Użyty na str. 66 raportu zdanie „(...) po zastosowaniu standardowych rozwiązań technicznych i technologicznych większość zmian i uciążliwości będzie mieścić się w prawnie wymaganych granicach” może budzić wątpliwości, jednakże przeprowadzone w dalszej części raportu szczegółowe analizy i wyliczenia pokazują, że nie będą miały miejsca przekroczenia standardów emisyjnych, tak w zakresie hałasu jak i innych oddziaływań związanych z funkcjonowaniem ITPOK.

66. W Instalacji będą przekształcane odpady, które zgodnie z obowiązującymi przepisami nie są przeznaczone do składowania, tj. o cieple spalania powyżej 6 MJ/kg. Odpady te ze względu na złą jakość, nie mogą być również poddane dalszemu recyklingowi, w związku z czym jedyną sprawdzoną i zaimplementowaną w polskim systemie gospodarkami odpadami metodą ich zagospodarowania jest termiczne przekształcenie wraz z odzyskiem energetycznym.

67. Przepisy u.o.ś. nie przewidują konieczności powoływania biegłego do oceny raportu o oddziaływaniu na środowisko. W postępowaniu tym obligatoryjnie biorą udział wyspecjalizowane organy współdziałające, które w ramach swojej właściwości dokonują również weryfikacji raportu pod kątem poprawności formalnej i merytorycznej. Brak jest podstaw do powoływania w tym celu biegłego. Strony oraz inni uczestnicy postępowania mogą kwestionować wnioski wynikające z raportu, lecz nie jest wystarczające zwykłe zaprzeczenie jego treści czy wyrażanie wątpliwości co do kompletności i poprawności raportu, lecz konieczne jest przedstawienie stosownego dokumentu sporządzonego przez osobę posiadającą wiedzę fachową z zakresu ochrony środowiska. Żadna ze stron bądź innych uczestników postępowania takiego kontrraportu nie przedłożyła.

W toku postępowania wnioski składała również dopuszczona do udziału w postępowaniu na prawach strony organizacja społeczna „Towarzystwo na rzecz Ziemi”:

1. Z dnia 30 stycznia 2024 r., dotyczący emisji wodoru (w związku z reakcją aluminium zawartym w popiele z Ca(OH)_2 i wodą) i konieczności uzupełnienia raportu w tym zakresie, a także wyposażenia instalacji w węzeł do produkcji wodoru.

2. Z dnia 27 lutego 2024 r., w którym podniesiono zastrzeżenia dotyczące procedury udziału społeczeństwa w postępowaniu a także powielono uwagi i wnioski składane przez społeczeństwo w toku postępowania na podstawie art. 79 ust. 1 u.o.ś. polemizując ze stanowiskiem Spółki zajęтым w przedmiocie zgłoszonych uwag i wniosków

na żądanie organu pierwszej instancji oraz zakwestionowano kompletność raportu o oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Z dnia 3 marca 2024 r., w którym zażądano uzupełnienia przez inwestora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko poprzez przedstawienie informacji na temat postępowania z tzw. niedopałami, w szczególności niedopałami tworzyw sztucznych i glinu, jak również informacje dotyczące przeciwdziałaniu zagrożeniom związanym z występowaniem niedopałów.

Odnosząc się do wniosków organizacji społecznej należy wyjaśnić co następuje:

1. Zakres emisji analizowanych w raporcie, a w konsekwencji związane z nimi obliczenia, wynikał z wymogów zawartych w obowiązujących przepisach prawa – z przepisów tych nie wynika konieczność analizy działalności przedsięwzięcia w zakresie emisji wodoru (tak to zostało również ocenione przez organy współdziałające). Ponadto wg wyjaśnień przedstawionych przez Spółkę (pismo z dnia 12 lutego 2024 r.), odpady przeznaczone do spalania będą zasadniczo pozbawione metali żelaznych i nieżelaznych, które zostaną odseparowane podczas wcześniejszego procesu technologicznego w innych instalacjach komunalnych. Nie zachodzi też zagrożenie reakcji aluminium zawartego w popiele paleniskowym z $\text{Ca}(\text{OH})_2$ (wapno gaszone) i wodą, gdyż do żużla nie będzie dodawane $\text{Ca}(\text{OH})_2$, a żużel będzie poddawany sezonowaniu. Oznacza to, że działania podejmowane w ITPOK polegające na redukcji ilości aluminium w żużlach, niestosowanie $\text{Ca}(\text{OH})_2$ oraz stosowaniu procesu sezonowania, nie będą prowadzić do emisji wodoru z Instalacji.

2. Tut. Kolegium nie stwierdziło aby organ pierwszej instancji naruszył przepisy u.o.ś. w zakresie udziału społeczeństwa w postępowaniu środowiskowym. W ramach tego postępowania została przeprowadzona rozprawa, w które wzięły udział zainteresowane osoby, a ponadto umożliwiono społeczeństwu składanie uwag i wniosków, co zostało również w sposób szeroki wykorzystane, skoro złożone zostały 92 pisma zawierające szereg uwag i wniosków. Zagadnienia poruszone w uwagach i wnioskach zgłoszonych w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu zostały już wyjaśnione powyżej i tu. Kolegium nie widzi konieczności ich powielania, tak w zakresie przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jak i kompletności przedstawionego przez Spółkę raportu. Na marginesie należy tylko wskazać, że postępowanie środowiskowe nie ma na celu „skutecznego” przekonania przez inwestora czy organy administracji osób, które kwestionują zasadność inwestycji, w szczególności jeżeli te wątpliwości nie wiążą się z postępowaniem środowiskowym i oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko lecz dotyczą innych kwestii, jak np. celowości inwestycji, bezpieczeństwa energetycznego, możliwości wykorzystania małych reaktorów atomowych itp. W ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu środowiskowym przewidziana jest możliwość składania w wyznaczonym terminie uwag i wniosków, do których organ prowadzący postępowanie winien się ustosunkować w decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania - co de facto następuje w niniejszej decyzji, gdyż organ pierwszej instancji wydał decyzję odmowną. Nie jest natomiast w tym zakresie przewidziana możliwość polemiki.

Ponownie należy podkreślić, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został sporządzony w sposób wyczerpujący i nie stwierdzono na podstawie przeprowadzonych w nim analiz przekroczeń dopuszczalnych norm emisji. Raport był weryfikowany przez organy specjalistyczne i żaden z nich w finalnej wersji raportu (po sporządzonych uzupełnieniach) nie dopatrywał się błędów czy innych wadliwości, które stanowiłyby podstawę do odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia bądź też jej pozytywnego zaopiniowania. Wyliczenia dotyczące emisji do powietrza zawarte w raporcie zostały wykonane zgodnie z referencyjnymi metodykami modelowania z wykorzystaniem licencjonowanego pakietu Operat-FB posiadający atest Instytutu Ochrony Środowiska i uznane za wystarczające przez organy opiniujące.

3. Raport przedstawia wystarczające informacje dotyczące postępowania z odpadami paleniskowymi powstałymi w wyniku funkcjonowania ITPOK zgodnie z wymaganiami BAT.

W ocenie Kolegium koniecznym było uchylenie zaskarżonej decyzji na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. i rozstrzygnięcie co do meritum sprawy poprzez ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji dla przedsięwzięcia planowanego przez Spółkę, gdyż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był kompletny i pozwalał na podjęcie takiego rozstrzygnięcia.

P o u c z e n i e:

1. Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Strona może wnieść na nią skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, w terminie 30 dni od jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu.
2. Wpis stały od skargi wynosi 200,00 zł.
3. Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości ww. sądu, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego.

Otrzymują:

1. pełn. Elektrociepłownia Sp. z o.o.
 2. pozostałe strony w trybie art. 74 ust. 3 u.o.ś. w zw. z art. 49 k.p.a.
 3. Prezydent Miasta Zduńska Wola
- ④ a/a
-

Skład orzekający Kolegium:

.....
K. Walczak - przewodniczący składu

.....
E. Pokrakovska - członek składu

.....
S. Szewczyk - członek składu

Załącznik: Charakterystyka przedsięwzięcia

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu z siedzibą Pl. Wojewódzki 3, 98-200 Sieradz.
2. Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych, w związku z art. 6 ust. 1 lit. c i art. 9 ust. 1 lit. g RODO.
4. Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
5. Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
6. Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
7. Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/ Pana dotyczących narusza przepisy RODO.
8. Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym przepisami powszechnie obowiązującymi jest obligatoryjne.
9. Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
10. Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.